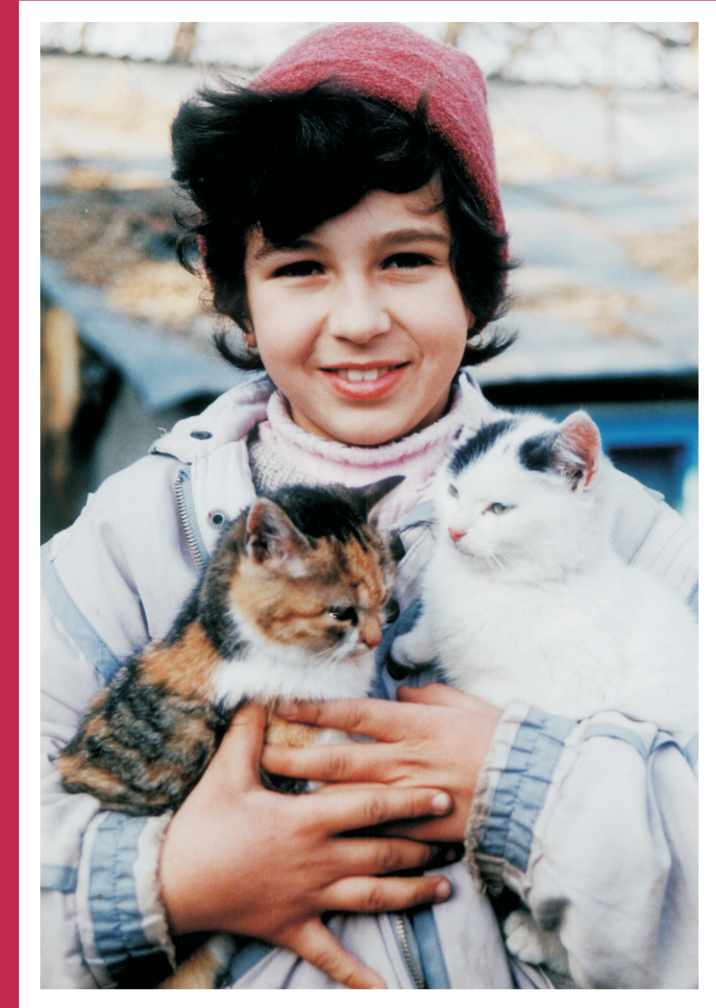

Dragii mei:

Copiii trec prin viață, sunt răsărite flori
Zilnic la școală-nvață, devin mai cititori;
Ajung la o etate, când se îndrăgostesc
Iubind inimi curate, până îmbătrânesc.
Răul, nu ni-l dorim, va trebui îndepărtat
Eliberați să fim, având suflet curat.
Te rog să mă citești, să fii copil schimbat;
Viersul să-mi mai dorești, găsindu-l adorat.
Eu încă mai trăiesc: trăiesc prin poezii;
Odor care-l iubesc, mult mai copil să-mi fii.
Aș vrea să vă mai scriu, să nu mă mai opresc;
Lumii util să fiu: poet să mă numesc.
Mă voi gândi la voi, mă voi gândi la tine;
Uitând alte nevoi: uitând chiar și de mine.
Eu nici n-am existat, ați existat doar voi;
Moartea m-a refuzat, gonindu-mă-napoi.
Acum sunt bebeluș, la biberon mai sug
Un bebe ca de pluș, care doresc să fug.
Dați-mi vă rog picioare, mai dați-mi și lăptic;
Limbuță vorbitoare, ca să mai cresc un pic.
Eu mic dacă-s rămas, rămân neobservat
Te părăsesc în glas și-n viersu-ți adorat.
Puterea-n poezie nu vine nechemată,
Rămâne pe vecie miere neprelucrată.
Omul, fără dulceață, rămâne-ndurerat
Este pierdut prin ceață și de copiii uitat.
Eu, copiii, acum vă mulțumesc, rămâne să citiți;
Iubire eu vă dăruiesc, cumiți copiii să fiți.
(16 Ianuarie 2012)

Paul Preda Păvălache - Cartea mea de poezie - vol. 3

Cartea mea de poezie - volumul 3

Paul Preda Păvălache

Cartea mea de poezie

Vol. 3

Editura Sfântul Ierarh Nicolae
2012

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PREDA PĂVĂLACHE, PAUL

Cartea mea de poezie / Paul Preda Păvălache. –
Brăila : Editura Sfântul Ierarh Nicolae, 2010-2012

3 vol.

ISBN 978-606-577-098-0

Vol. 3. - 2012. - ISBN 978-606-577-826-9

821.135.1-1

1)Cuvântul de început

Dragii mei copii isteți
Volumul trei voi îl aveți
Un volum cu poezie
Pentru suflet, bogăție
Pentru voi, copiii mei
Mândri și vitejii zmei
Care vor citi
Se vor veseli
Vor citi povești
Poate mă iubești
Poate m-ai iubit
Și ți-am dăruit
Și-ți mai dăruiesc
Te mai omenesc
Îmi place să-ți scriu
Povești multe-ți știu
Și mă mai gândesc
În viers vă vorbesc
Vorbire ușoară
Rundunică, cioară
Cioară – rundunică
Și rima se strică
Vine un bărzoii
Și un “rândunoi”
Vine-o vrăbiuță
Mai vine o mătă
Mătă le pândește
Le ademenește
Vrea să mi le prindă
Cursă să le-ntindă
Și să le mănânce
Apoi să se culce
Să doarmă mățește

Cioara nu mai este
Rundunica a scăpat
În departe a plecat
A rămas o barză
Am făcut-o varză:
Le-am amestecat
Și rima le-a stat
Nu poate să scrie
Vrea o poezie
O mică poveste
Și o mai gândește
Stă într-un picior
Ursul zice "mor"
Vulpea e șireată
Colții își arată
Purcelul mistreț
Este nătăfleț
Iepurele a fugit
Vaca a mugit
Toate mi s-au dus
Am soare apus
Am lună cu nor
Vă iubesc cu dor
Și ce să mai spun
Vreau să mă adun:
Sunt împrăștiat
Sunt îngândurat
Nimic n-a ieșit
Nimic n-ați citit
Nu mai am prin minte
Rimele-n cuvinte
Capul mi-l aplec
Și-mi sună a sec:
Sună a dovreac
Parc-ar fi de... vac'

Sun-a dovlecel
Parcă-i de purcel
Guiță cât poate
Ar păpa de toate
Îi dau murături
Îi mai dau lături
Răstoarnă cu râtul
Își măsoară "câtul"
Are "câtul" ros
Stă cu el în jos
Acum vrea să-l strângă
Stă trântit pe-o dungă
Găsește o groapă
Cu râtul o sapă
Vrea să facă baie
Să se culce-n paie
Este porc râtos
Cu șoricium gros
Este porc mistreț:
Un cap nătăfleț
Și nimic nu-mi știe
N-are poezie
Oare, ce să-i fac
Cu el să mă-mpac?

...

Dragi copii, am capul mare
Poezie el nu-mi are
Ce mă fac copii
Făr' de poezii?

...

Dar lasă că-mi vine
Fac eu pentru tine
Întrebarea este:
Cine, mă iubește?

-Noi bre, te iubim
Noi, că te citim
Citim poezie
Cu a fost să fie
Vrem să ne trăiești
Să ne scrii povești
Vrem să ne mai scrii
Multe vrem să știi:
N-ai cap de purcel
Ai cap de cățel
Și latri la lună
Poezia-i bună
Ai cap de "chisică"
Și de bibilică
Ai capul isteț
Nu e de mistreț
Așadar, te vrem
Bucuroși suntem
Vrem să te citim
Și povești să știm:
Spune-ne povești
Le spui cum dorești
Le spui fără rimă
Ni le spui cu "mimă":
Mimezi că le spui
Și noi zicem... "Oui".
Vrei?
-Păi... dacă-i așa
Nu voi zice "Ba"
Văd că mă iubiți
Frumos îmi vorbiți
Și eu vă vorbesc
Prea mult vă iubesc
Și ar fi păcat
Să mă fac uitat

Și să nu vă scriu
Ceea, ce eu știu.

...

Dragi copii, iubirea
Îți arată firea
Avem românescul plai
Trăim pe-o gură de rai
Trăim clipe de amor
De poezie ni-i dor
Ne trezim din vis fugind
Multe poezii citind
Poezii pe-a noastră masă
Ca o fată prea frumoasă
O fată cu părul lung
La gurița ei s-ajung
Are ochișori căprui
Fură inima oricui
Ca un vis prea călător
Pentru românesc popor
Care stă, mereu la pândă
Are inima flămândă
Să te prindă izvorând
Versuri plăcute cântând
Să te prindă pe covor
Să te sărute ușor
Sub cerul cu vise plin
Un cer fără nori, senin
Cu aromă de migdale
Să mi te oprești în cale
Să vibrezi dulce, fierbinte
Și să mai schimbăm cuvinte
Să le dăm un alt "ecou"

Precum puiul scos din ou:
Un pui blând de licurici

Spiriduși, iepuri, arici
Adunați în jurul tău
Și la bine și la rău
În viață să ai noroc
Să n-ai nevoie de foc
Iar când iubirea, apune
Tu să-i faci o plecăciune:
Dincolo de al tău “geam”
Să rămâi roua, pe “ram”

...
Dragi copii: limba română
Este o limbă frumoasă,
Împletește o cunună
Și te primește în “casă”.

...
Avem “sare”, avem “pâine”
Ne purtăm precum copiii,
Pregătim ziua de mâine
Și ne creștem bine “fiii”:

...
Suntem plini de amintiri
Imagini, fotografii,
Avem gânduri, tresăriri
Și vorbire-n poezii.

...
Ca români, suntem glumeți
Spunem bancuri, ne iubim
În versuri suntem isteți
Și mult ne înveselim.

Limba noastră românească
Este o limbă iubită,
Dornică să reușească
Și de lume-a fi citită.

...

Și-acest lucru-l reușește
Avem, metafore-n vorbire
Și când lumea ne citește
Ne cunoaște-a noastră fire.

...

Dragi copii, poate știu că mă iubiți
Poate știu că mă citiți
Eu pot ritmul al schimba
Să vă scriu și altcumva:

Acum sunt, mai lângă tine
Tu copil, să te simți bine
Să-mi citești versul vioi
Citindu-l în ritm, de doi!

...

Așadar, copii
Citiți poezii
Cuvântu-mi de început
Va fi de acum trecut
Căci, s-a terminat
Cerul s-a-norat
Am multe povești
Vreau să le citești
Sunt scrise de mult
Au și-un pic de Cult:
Fără de credință
N-ai avea putință
N-ai avea putere
N-ai avea avere:
Avere să scrii
Multe poezii
Poezii frumos redate
Cu versuri fine, ritmate
Așa cum v-am demonstrat
Și-n cuvântul viu schimbat

Să vedeți, că nu glumesc:
Pot oricum să viersuiesc
Poate vă obișnuiți
Și poate... când mă citiți
Veți vedea versul schimbat
Și de copii, adorat.

...

Vă mulțumesc copii
Și-mi doresc să-mi scrii:
Să-mi scrii gând de bine
Să rămână-n tine:
În tine, un visător
Și poate... recitator:
Dacă-mi poți, tu, memora
Toată ast'..., iubirea mea.

11 Februarie 2011 – la Timișoara:

La internatul școlii cu program sportiv:
Banatul – Timișoara, cu ocazia meciurilor
de volei băieți, între echipele:
1)**Timișoara**(calificată)
2)**Oțelu Roșu**(des-calificată)
3)**Alba Iulia**. 4)**Aradul**.
Meciurile s-au disputat la
Școala Gen. nr. 30 Timișoara.

...

Vă mulțumesc
Și lectură plăcută vă doresc
Pe parcurs mă mai opresc,
Completez și mă gândesc
Nu că știu să viersuiesc
Ci pentru că... eu, vă iubesc!
Aplauze: Mulțumesc!

2) Mâța blândă zgârie rău

**Multe mâțe colorate
Au plecat la măritat,
Torceau lână de la sate
Având multă lână-n sat.**

**Blana lor era curată
Linsă frumos cu limbuța,
Aveau blana-mparfumată
Netezind-o cu lăbuța.**

**De dormit... nu mai dormeau
Aveau treabă foarte mare,
Ziua, toată, miorlăiau
Glăsuind din gură tare.**

**Au găsit iute mârțanul
Rătăcit printr-o grădină,
Apoi, ele-au dat cu banul
Îndemnându-l ca să vină.**

**El, mârțanul, a venit
Repede, să le iubească,
Apoi, lung... el, le-a privit
Urlând, ca să le... vorbească.**

**Numai că, de-atât urlat
Câinii toți au auzit,
Mâțele, le-au alergat
Și mârțanul, le-a pierit.**

**Acum stau ascunse-n casă
Și s-au pus iar pe dormit,**

Cer mâncarea pe sub masă
Să le piară de iubit.

Eu nu știu de au uitat
Mâțele să se iubească,
Dar știu că s-au măritat
Începând să miorlăiască.

Acum, au și pisoiași
Care ochi încă nu au,
Sunt mici și sunt drăgălași
Și zic toată ziua: "miau".

Mâța blândă miorlăiește,
Toată ziua zice "mi-au"
Și nimic n-are lumește:
Adică nimic: nu au!

Câinele mâța o latră,
Și zice din gură... "ham"
Și când mâța-i alergată
Câinele, zice... "o am!"

Ursul zice mor, mor, mor,
Și de murit el nu moare
Și în văzul tuturor
Se duce la hibernare.

Ursul, mâța, și-un cățel
Dragoste multă vă dă
Și vă zice tot la fel:
Căci povestea ici-a stă!

Dacă mâine miorlăiți
Și poveste-a fost frumoasă,

Eu, vă rog să vă iubiți
Cu familia în casă.

O familie unită...
De căței: nu e lătrată!
Și de oameni e iubită
Ca familie curată!

“Mâțelor”, să vă spălați,
Cu lăbuța voastră mică
Și pe câini, să-i “mângâiați”
Cu gheruța de pisică.

Orice câine “mângâiat”,
Prinde frică de pisică
Și-ncetează-al său lătrat
Retrăgându-se, cu frică.

Despre urs, nimic de spus,
Stă-n bârlog și hibernează
Și povestea mea s-a dus
Ca să “stea” vie și trează.

Eu sunt... ursul hibernat
Ce vă scriu astăzi povești,
Ca să fiu mâine lătrat
Când povestea mi-o citești.

Dacă mâine ai lătrat
Miorlăind că ți-a plăcut,
Eu vă las și v-am pupat
Să rămân ca ursul mut!

Orice om are lătrat
Și-și exprim-a lui părere,

Iar când trece la urlat
Are în suflet durere.

Dacă vreți să mai citiți
Ce "durere" eu mai am,
V-aș ruga să-mi miorlăiți
Și să-mi ziceți tare: "Ham!"

De veți zice ursul "mor"
Căci povestea s-a sfârșit,
Eu vă spun că mă însor
Și sunt mârțanul gonit!

Și dacă mă alergați
Să mă duc să hibernez,
Degeaba voi mă lătrați
Căci, povești: tot mai visez!

Le visez pentru copii
Dar și pentru oameni mari
Și le scriu în versuri mii
În versuri fine și tari.

Le visez "casă" rămână
Și de toți a fi citite,
Singurele, să vă spună
Cât de mult sunt... de iubite.
27.05.2009.

3)Șase mici poezioare

Dragi copii, acum urmează
O poveste mai vitează;
Adică poveste lungă
Până la voi să ajungă
Și voi să o dăruți
Și frumos să o citiți
Că de recitat, e greu
Minte, nu o țin nici eu
Eu o scriu pentru copii
Mai scriu zeci de poezii
Să rămână, să citiți
Și dacă, dacă..., doriți
Puteți și... s-o recitați
Fragmente să învățați
Sunteți liberi să gândiți
Și să nu vă osteniți:
Mai bine, am să vă scriu
Poezioare ce știu
Mai micuțe
Mai drăguțe
Șoricei
Și căței
Și pisici...
Hei, ce zici?

-Vrem nene poet să scrii
Multe, multe, poezii
Poezii cu șoricei
Cu pisi și cu... căței
Vrei?

Ia să vezi “dulău” cum vreau
Și voi zice “ham”, nu “miau”:
“Mi-au” crescut ghearele mari

“Ham” urechile cam tari
Dar aud, aud prea bine
Să urlu acum îmi vine
 Și văd eu ce o ieși
 Și frumos voi adormi:
Ca Frumoasa Adormită
 Și de mine amintită
Care o pun, să mai stea!
Să mai doarmă, dacă vrea
 Iar eu, încalec pe cal
 Și mă duc iute la bal
Să văd cu ce vă distrez
 Și cu cine mai dansez:
Poate că dansez un “roc”
 Și copiii au noroc
“Auuuu” noroc de poezie
Cât mai multă azi să fie
 Și chiar mă apuc acum
 Și mai trag în mine fum
Nu de la țigări străine:
De la starea care-mi vine
Că mă arde un... “făsu”
 În vârtejul... “părului”
 Părului, gutuiului
 Și al... “bubuitului”.

...
Și acum că m-am scăpat
M-am dus iute, m-am “frezat”
Să începem cu-nceputul
 Și să lăsăm... priceputul
Să gândească ce am spus
În vorbirea, -mi de mai sus.
(Azi 26 Ianuarie 2011)

4) Trei prieteni

*Cățelușul Martinică
Alergând el o pisică
A dat peste un dulău:
Câinele pisicii rău.*

*De frică rămas blocat
Abia dacă a lătrat
Și-a fugit lângă pisică
Tremurând tare de frică.*

*Când dulăul a lătrat
Pisica a mieunat
Apărând pe Martinică
Ce fugea după pisică.*

*Și dulăul, s-a retras
Trei prieteni au rămas:
Prieteni la cataramă
Ce-a mai dulce-n lume mamă.
(26 Ianuarie 2011)*

...

Dragi copii, unde-i unu nu-i putere
Nici la nuci și nici la miere;
Unde-s doi, puterea crește
Și "mârtanul" nu sporește!

Așadar, continuăm
Ne gândim, poetizăm
"Făsui" nu am mai... "păpat"
Așa că n-am mai... "fumat".
(Aiere, adică, -am dat)
(26 Ianuarie 2011)

5) Alunița mămicuței

*Alunița rătăcită, a ajuns în poieniță,
Și iute s-a-ndrăgostit, de alunul ce-a rodit.*

*-Alunița, unde-mi ești, ți-am spus că te rătăcești?
Vin la mama pe guriță, să rămâi a mea fetiță...?*

*Alunița-ndrăgostită, sărutată și iubită:
S-a întors frumos drăguța, pe gură, la mămicuța!
(26 Ianuarie 2011)*

...
Dragi copii, continuăm
Pe Zdreanță îl vizităm:
Cățeluș cu părul creț
(Mai fug iarăși la... coteț)

...
Și așa cum vă spuneam
(Și hârtia, igienică, terminam)
Să-l citim acum pe Zdreanță
Cel cu ochii de faianță.

Zdreanță, este-acum cățel
Și este cam prosticel
Latră,-aiurea la copii
Să le spună poezii.

Și copiii, fug de el
Pentru că, este cățel
Latră, și vrea să se joace
Tumbe, și vârtejuri: face.

Vă doresc, să fiți fericiți
Să râdeți și să zâmbiți:
Carte-acesta: când citiți.

6) Zdreanță hoinar

*-N-ați văzut cumva pe Zdreanță...
Cel cu ochii de faianță?*

*-Am văzut noi o cățea...
La copiii toți lătra...?*

*-Nu-i cățea, este cățel:
Zdrențuit și mititel...*

*-Atunci: e cățelul Zdreanță
Cel cu ochii de faianță...*

*-Zdreanță, Zdreanță, unde-ai fost?
Ești micuț și ești cam prost...*

*-Ha-m... am, ham: te-am speriat
Peste tot eu am lătrat...*

*-Hai acasă la Grivei
Să latri cu el cât vrei.
(26 Ianuarie 2011)*

...

*Dragi copii, prostuțul Zdreanță
Are ochii de faianță
Și codița ce o are
O ține, între picioare:
De ce oare?*

*Pentru că este cățea
Numai lapte dulce bea
Lapte dulce, fermecat
De mine: poetizat.*

7) Greierașul fermecat

*Greierașul fermecat
Iute chitara și-a luat:
Cri, cri, cri, să se avânte
Și furnicilor să cânte.*

*Furnicile silitoare
Au prins aripi ca să zboare:
Ca să zboare la oraș
Cu iubitul greieraș.*

*La oraș, pentru cântare
Greieraș primea mâncare:
Furnicuțele cărau
Și hrană depozitau.*

*Greierașul fermecat
Toată vara a cântat,
Furnicile au muncit
Și în casă l-au primit.*

*Acum, dorm și chefuiesc
Greierașul și-l iubesc,
Greieraș mic, fermecat:
De iarnă că le-a scăpat.
(26 Ianuarie 2011)*

...
*Dragi copii, mă mai opresc
Mă duc să mă... mai gândesc:
"Ham", să văd eu mai târziu
Chef dacă mai am să scriu
Căci, "făsuil", nu-i ca puiul
Este acru, ca gutuiul...
Iu-iu-iu; fuu: și te du!*

8) Chițailă cățel

I

*Chițailă șoricel, crezându-se un cățel
Alerga o pisicuță, simpatică și drăguță.*

*-Mami, mami, ajutor! Mi-e frică mami că mor:
Am dat peste un cățel, cu numele: șoricel.*

*-Nu e mami un cățel, este micul șoricel,
Lasă-l să vină la... "mâță", să ți-l prind într-o lăbuță.*

II

*Chițailă prosticel, s-a oprit pe loc nițel,
Se afla lâng-o pisică, și a înghețat de frică.*

*Și pisica, mare mâță, "mi-l-a" prins într-o lăbuță
Să-l mămânce fără milă, pe prostuțul: chițailă.*

*-Iartă-mă, mare pisică, uite cum tremur de frică:
Iartă-mă, că n-am știut, de foame ce am făcut...?*

*Și pisica-ngândurată, îi mai dă drumul odată,
Apoi, repede l-a prins... chițailă, prost: învins!*

*Acum, degeaba se zbate, este mort: întins pe spate
Niciodată, un șoricel: să se mai creadă: cățel!
(26 Ianuarie 2011)*

...

*Dragi copii, "Chițailă", sunt și eu
Și mă "chițăie" mereu;
Iar Frumoasa Adormita
Se pare c-a fost trezita!
(Am mai tras, o, bubuita)*

9) Buburuza colorată

*Buburuza colorată, rămasă îngândurată
Sus spre soare s-a suit, și la soare s-a-ncălzit.*

*Acum încearcă să zboare: își întinde aripioare,
Uite...o, că a zburat: lucru foarte minunat.*

*Buburuza colorată, zboară și este distrată:
Se înalță către soare, fluturând, din aripioare.
(26 Ianuarie 2011)*

...
Dragi copii, asta e tot
Atât pentru astăzi pot,
Aș "putea", poate mai multe
Dar nu "vor", să mă asculte
Așa că, le dau bătaie
Și mă duc iute la... "baie"
Și să vezi ce le-mbb... ăiez!
Peste tot le-mbb...om'bardez
Să mă lase să vă scriu
Poezia scrisă-n viu
Adică, scrisă direct
Din guriță, nu din... re'leu
Să mă duc la: auoleu
Și să uit de poezie
Și de voi: copilărie
Care așteptați să vin
(Și de burtă să mă țin)
Să nu scap vreo... "fâșâită"
Cu "poezia": sfârșită!
(26 Ianuarie 2011)

10) Frumoasa Adormită

...
Acum, dragii mei copii
Iată, vă voi povesti
O poveste nou gândită:
Pe Frumoasa Adormită
O poveste minunată
Tot așa... cu:
...A fost odată
Ca niciodată.

...
Un împărat și-o-mpărăteasă:
Mare-mpărăție-aleasă
Dar n-aveau copii deloc
Rătăceau din loc în loc
Aveau mare bogăție:
Grâne, aur, avuție
În palat aveau de toate
În hambar aveau bucate
Multe bogății aveau
Ei moștenitor doreau
În zadar, n-aveau odor:
Copil, fiu – moștenitor
O mare împărăție
Poate-avea ea... bogăție:
În zadar, este bogată
Într-o zi va fi uitată
Într-o zi nu va mai fi:
Are astăzi bogății
Toate mâine zi se trec
Au rugină, se înec
Vară plouă cu ninsoare
Au rugină-n loc de soare
Viscolul de viscolește
O uită și o lovește:

În zadar: nemoștenită
Piere – rămâne pierită!

Odată, s-a întâmplat
Vara, erau la scădat
Era vară, timp frumos
Se scăldau pe râu în jos
Tânăra, împărăteasă
În zadar... era frumoasă
O fetiță și-ar dori
Fetița, de ar veni:
Rătăcirea s-ar sfârși
Un iubit ea și-ar găsi:
Marea lor împărăție
O să aibă bogăție
Are iarăși moștenire
Se scaldă-n multă iubire
Are tot ce își dorește
Are Prinț ce o iubește:
Domnia să nu le piară
Oamenii – pământu-i ară
Răsare lapte și miere
Multă iubită avere:
În palat, e bogăție
Toată lumea, -n veselie!

Acum, iată, s-a-ntâmplat
O broscuță... la scădat:
“Poate...” și îi povestește
O dorință-i împlinește:
Vor avea și ei o fată
(Ea, la anu, -i va fi dată)

...
Și-o Prințesă de-o să-i vină
Traiul lor o să-și revină

**Ea, Prințesa, Prinț, s-aleagă
Nuntă mare ei să facă.**

**O, ce mare împlinire:
Un Prinț vor avea ca mire?...**

**Vestea, iată, s-a-implinit
Ea, Prințesa, le-a venit
Numai că, fără ursită
În zadar... este-implinită:
Trebuie ursită fata
Având împlinirea gata
Și ce spune-o ursitoare
Așa va trăi sub soare:
Niciodată', altcineva
Un destin, nu-l va schimba.**

**Ziua următoare, veste:
Împărăteasa, pofteste...
Cu toții să chefuiască
Ea, ursitele, primească:
Treisprezece ursitoare
Iubire, aur și stare
Cu argint: s-o poleiască
Astăzi zi, să o ursească.**

...
**Mai-nainte de a ști...
Trec, iute, a povesti:**

...
**Rele, ursitoare-avem
Astăzi noi nu le vedem
În povești: ele-s văzute:
Torc, dorintele cerute
Sunt iubite, te iubesc:
Iubite – frumos ursesc**

Ele, neavând iubire:
Ursesc rele - în menire!

...Numai una, ursitoare: n-a venit

Una, la chef, n-a sosit:

Vai de noi: când va sosi

Apă și foc va ursi:

Moarte peste-mpărăție

Pacoste și agonie:

O Prințesă chinuită

Vremea ei neîmplinită:

Ea, un Prinț, să nu-și găsească

Și nimic... împărătească

Totul somn, adânc, să-i fie

În întreaga... 'mpărăție!

Toate-acestea-s... lămurite

Numai douăsprezece-s venite

A treisprezecea... n-a sosit:

Mâine zi dac-a venit

Darul ei, nimeni nu-l știe

Are, sau nu... veșnicie?

Toate-ți pot ursi de bine

Aur, și miere de-albine

Pe ultima, de n-o știi

Ai, și n-ai, și bogății:

La un timp... ursit și spus

Averea, toată: s-a dus!

Bunele ursitori, când, încă, n-au terminat

Odată, a treisprezecea, a intrat

În palat, ea, să ursească:

Numai rău să dăruiască

Un destin neîmplinit

Vis zadarnic, neursit!

...
Așa, reaua ursitoare, a venit:
Moarte, la 15 ani, ea, a ursit
Durere mare-acum la-mpărăție:
Au auzit-o, și știau... ce va să fie.

Totuși, ultima ursitoare, încă, n-a ursit:
La ea, și peste ea: ursitoarea rea a năvălit

Acum, avem o raza de speranță
Nu-i va fi destin... de cotoroață
Adormită, și nu moartă, ea: va fi
La 15 ani, Prințesa... că va adormi
Apoi, după... **100 de ani**, trecuți
O Prințesă adormită, dacă, o săruți
Îndată, Prințesa Adormită: va-nvia
Și cu Prințul adorat: se va **mărita!**

*

Iată cele întâmplare
Acum nimeni nu mai poate...
Mai avem de povestit
Trecem iute la iubit
Repede ne așezăm
Avem multe s-arătăm
Iubirea nu-i muritoare
Te dorește mândră floare:
Înflorită s-o vedem
Nicidecum, să o pierdem.

Acum, ce să vă vorbesc
Dacă... “Zânele”, ursesc
O-mplinire va veni
Răul, nu te va găsi:
Multe vise se-implinesc
Iubire în trup găsesc
Roua pe pământ se pune

Este iubirea ce-ți spune:
Peste vreme și mult bine
Ai și un necaz ce-ți vine:
Nunta, cu... împărătese
Are păianjăn ce-ți țese
Are și furnică mică
Mai are și... greierică
Dar și, grijă pentru toți:
Au pe lume, soațe, soți
Totu-i “casă”, ne iubim
Împărați în noi să fim
Niciodată, să nu cădem:
Prăpădiți, copii, s-avem
Răul nostru, să nu fete!
În copii să dea, cu sete!

Măi copii... am terminat
Încălecat: pe cal... înșeuat
Rămâne, jăratec, calului să-i dăm
Eu cu el, “câmpul” alb, să ni-l... arăm!

II

Dragi copii, am revenit
Am trecut la alt iubit:
Acum vom continua
Copiilor explica
Explica mai pe-nțeleș
Să luăm via la cules
Strugurii să îi zdrobim
Îmbătați de “vin” să fim
“Vinul”, să se fermenteze
Poezia să ri'meze
Să bem mustul cu paharul
Să înlăturăm amarul

Să bem un pahar de vin
Cu amaru-i de pelin
Să stăm toată ziua treji
Să fim noi, zmeii viteji
Paloșul să-l învârtim
Balaurul să-l lovim
Multe capete, tăiate
Multe capete, plecate
Căci, în fața noastră stă
Făt Frumos, care ne dă:
Ne dă multă tinerețe
Nu ne dă și bătrânețe
Tinerețea va rămâne
Va începe, și ne spune:
Ne spune tot ce dorim
Mai frumos... să povestim:
Să le dăm floarea-nflorită
Le dăm iubirea dorită
Să fie parfum de floare
Să trăim în sărbătoare
Mâine zi, când se trezește
Copiilor povestește...
Să rămână înflorită
Peste tot, lumii vestită:
Veste bună
Să ne spună
Flori de soc
Flori cu noroc
Ghiocci, mirositori
S-o citești să nu mai mori
Căci, Frumoasa Adormită
Este-o floare strălucită
Cântată și de poeți
Mâine zi, să o rupeți:
S-o aveți și voi în casă

Să vă dea parfum pe masă
De la voi să nu mai plece
Poale-n brâu, să le suflece
Să se vadă... "fâfârlica"
Să o sărute... furnica
De ea să se-ndrăgostească
Multă lume... s-o citească!

Așadar, să povestim...
Înapoi puțin, să fim:
O broscuță să vedem
Cu broscuța să ședem
Să vedem ce știe ea
Pe uscat puțin să stea
Căci, puțin, am înțeles:
Puțini struguri, am cules
Vinul când se va acri
Noi nimic nu vom mai ști
Căci, Frumoasa Adormită
Pentru-a fi azi împlinită
Trebuiește... arătată
Trebuiește... adorată
Este floarea de colț rară
Udată, "casă" nu piară
Se scaldă-n apa de râu:
Goală, fără... poale-n brâu
Broscuța, cum o zărește
Pe loc... se îndrăgostește
Trece iute la iubit
Și iată, ce i-a vorbit:

-Te-am văzut cum te scaldai
Ți-am văzut... părul bălai
M-am îndrăgostit de tine
Și vezi: copila, îți vine

Va fi copilă frumoasă
Și atât de luminoasă
Că va sta și luna-n loc:
Nu va mai mișca deloc
Focul, fum, nu va mai scoate
Vor sta mulți... ani, nemișcate:
Va crește mult lăstăriș
Va crește măcăciș
Și cine se va lupta
Un sărut dulce să-i dea
Prințesa, o să învie
Și-n întreaga-mpărăție:
Focul, iarăși, fum va scoate
Iar lucrurile nemișcate:
Vor începe să tresară
Fiind ca, odinioară!

Broscuța, când i-a vorbit
Regina, a auzit
Și-a fugit la împărat
Știrea broscuței i-a dat:
Regina, mamă va fi
Visul lor se va-implini:
La anul – la-mpărăție
Va fi mare... bucurie!

Dragi copii, să zăbovim
Frații Grimm: să-i amintim
Autori, care au scris
Această poveste vis
O poveste minunată
Poveste... “adevărată”
Care mie mi-a plăcut
Cu ochiul că mi-a făcut
Mi-a zis... că-i fată frumoasă

Că ar vrea o altă “casă”
“Casa”, veche-i dărmată
Frumoasa, e supărată
Și să vin, să îi vorbesc
Frumos să o viersuiesc
Copiii, când vor citi
Frații Grimm, îi vor cinsti
Iar eu, care vă vorbesc
Încerc să mă regăsesc
Încerc să vă dau sărut
Adică, alt început:
Început al... “primăverii”
Început, înflorind merii
Început, ce va rămâne
Și copiilor va spune:
Multe alte poezii
Pentru voi, pentru copii
Copii mari, să creșteți mâine
Să aveți pe masă “pâine”
O “pâine”: care am fost
Și v-am scris povești cu rost
Rostul lor, să rostuiască
Plăcerea-n citit să crească
Să nu-mi ziceți c-am trăit
Și copiii n-am iubit
Lăsându-le scris ritmat
Povești peste care-am dat
Mi-au plăcut, le-am viersuit
Am fugit la tipărit
Tiparnița, Adormită
A fost de copii trezită
Și iute s-a apucat...
Mirată, s-a cam uitat
După care, n-a mai stat
Frumoasa, s-a măritat!

Frumosul, s-a însurat!
Povestea, s-a... terminat
Pe cal, am, încălecat
Și gata, am terminat!
Frații Grimm: s-au supărat
Adormiți, au înviat
Pe mine m-au alungat
Și apoi, ei, m-au chemat
Pentru că, lor, le-a plăcut
De mine nu au știut:
N-au știut că pot a scrie
O poveste-n poezie
Iar acum, își cer iertare
Și îmi "cer": continuare
Adică să povestesc
Numele lor să-l cinstesc
Niciodată' să nu uitați
Amintire: lor, să dați
Scriitori care au scris
Aceste povești... de vis.

Haideți deci, continuăm
La sfârșit aplaudăm
Căci sfârșitul nu-i acum
Mai avem de mers pe drum
Drumul se mai șerpuiește
Când și când se mai oprește
Se mai uită, mai citește
Uneori mai și gândește:
Căci, nu poți în poezie
Ușor povestea a scrie
Dar, pentru copiii mei
Chiar dacă latră... "Grivei"
Din drum eu nu mă opresc
Pentru că: mult vă iubesc!

Și iubirea ce v-o port
Va sta cu mine în cort
Să mă apere de vânt
Să rămân pe-acest pământ:
Și eu, precum: Frații Grimm
Pe care acum îi știm
Căci au scris pentru copii
Multe povești, bucurii...

*

Anul când s-a împlinit
O copilă le-a venit
Copila era frumoasă
Avea tot ce vrei în casă
Ursitoarele-au venit
Lucruri bune au ursit
Și-acum, copilași, voi știți
Din urmă vă amintiți:
Copila, a fost ursită
Suta de ani... “Adormită”
Ursitoarea rea a spus:
Să se-nțepe într-un fus!
Fusul, o va... “Adormi”
Și pân' nu se va-mplini
Suta de ani ce va trece:
Timpul, va rămâne “rece”
Adică, timp nu va fi
Și totul va adormi:
Somn adânc, somn nemilos
Până vine: “Făt Frumos”
Să intre-n palat, în casă
S-o sărute pe “Frumoasă”
Și apoi, o “Nuntă” mare
Cu viață nemuritoare
Viață veșnică, dorită:
Frumoasă, căsătorită

Niciodată chinuită
Păcătoasă și... ursită!

Împăratul, ce știa
Lucrul ce se va-ntâmpla
Pentru fica lui "Frumoasă":
Toate fusele din casă
Le-a dat foc, și s-a scăpat:
"Casă" fie ușurat
Și ursita să nu-i fie...
Niciodată, să nu-nvie
Copila, să crească mare
Să nu fie... "Ruptă Floare"
Și-apoi, să se veselească
Dorințele, împlinească:
Dorințe de lungă viață
Copila să fie soață:
Prințul, care va veni
Și cu ea... căsători:
Să fie moștenitor
Ca un fiu născut: al lor!

Dar ursita, e ursită:
Este gata împlinită
Poți să faci tu ce ai face
Ursitoarea nu-ți dă pace
Și la sorocul ursit:
Ursita, s-a... împlinit!

Pesemne, căci, noi uităm
Și atenție nu-i dăm:
Nu-i dăm mare importanță
Apăsăm tare pe clanță
Intrăm peste ursitoare
N-o vedem cât e de mare

N-o vedem gata-mplinită
Nu credem azi în ursită:
 Ea e vie, și te vede
 Cu tine o vreme șede
 Și dacă... te-a părăsit
 Zâna rea a și venit
 O zână: să te omoare
 Numită și ursitoare:
Un blestem, blestem hidos
Neiertând nici... pe "Cristos"!

 Și iată ziua ursită
 Ursitoarea rea-i venită
Prefăcută-ntr-o bătrână:
 (Avea părul ca de lână)
 Și torcea, torcea de zor
 Torcea lână din fuior
 Torcea lână, cu un fus
 (Precis că ea l-a adus)
 Căci știa că-n astă zi
 Copila, ici, va veni
 Va intra într-o odaie
(Unde-aveau lână de oaie)
 Și pe-ndată va vedea
 O băbuță ce torcea
 Torcea lână cu un fus
 (Ascuțit de ea în sus)
Să se-nțepe, să "Adoarmă"
 Viața copilei se sfarmă
 Ursita se împlinește
 Existența, nu mai este
 Omul putere nu are
Pe acest pământ: se moare
Se moare că nu credem
Ursitoarea n-o vedem

N-o vedem, și nu ne iartă
Ne lovește drept în soartă
Și doar... Dumnezeu, mai poate
Să nu se-mplinească toate
Și cu viață să scăpăm
Numele... să-I laudăm!

Dar asta-i... altă "Poveste":
Un "Cocoș" cu două "Creste"
Foarte greu de înțeles
Dacă porți pe cap un "fes"
Și nu crezi în ursitori
În îngeri nemuritori
Și crezi că ar fi... "Poveste"
Și "Iubit" cu... "Trei Neveste".

Dragi copii, cum v-am mai spus:
Torcea lână cu un fus
Să se-nțepe, să adoarmă
Totul în jur i se sfarmă
Totul va fi adormit
Chiar și focul... amuțit
Și dacă nu va veni
Și Prințul n-o va găsi
Timpul, nu va învia
Și în veci de veci va sta
În această Adormire:
Cu durere, chinuire
Pe care nu o dorim
Dar totuși, o **Amintim**.

Copila, iat-o intrată
În odaia descuiată
Și-a văzut... într-adevăr
O băbuță albă-n păr:

Torcea lână cu un fus
(Îl ținea cu josu-n sus)
Și copila, curioasă
Fiind și foarte frumoasă
Roagă, să toarcă și ea
(Lână multă rău avea)
Și când fusul îl apucă
Aproape să îl aducă
Fusul, foarte ascuțit:
Și ursita... s-a-mplinit
Copila, s-a înțepat
Foarte mult a sângerat
Leșinată, a căzut
Băbuța, a dispărut
Și după... cum se mai știe
Toat-această-mpărăție
Tot și toate-au amuțit
Ani: 100, "Adormit"!

Între timp, veste-a zburat:
Au venit fii... de-mpărat
Mulți flăcăi au auzit
Dar nimeni n-a izbutit:
Nimeni viu nu a scăpat
Chiar de-i fiu de împărat
Până nu, se va-mplini
Ursitoarea ce-i ursi:
Nimeni, din vre-o-mpărăție
Nu va reuși s-o-nvie:
Peste tot mărciniș
Apă multă, păpuriș
Palatul nu se vedea
Și-acum, nimeni, nu-ndrăznea
În pădure a intra
Pe fată a săruta

Pe loc să se-ndrăgostească
Ursita să se-mplinească
Tot și toate să învie
Timpul lor, iarăși... să fie!

Și iarăși, ce a ursit
Ultima ce a... "liubit"
Se va împlini pe-ndată
Va avea milă de fată
O fată foarte "Frumoasă"
Care-a fost prea curioasă
Cu fusul s-a înțepat
Și a... "Adormit": pe-ndat'!

Când vremea, deci, s-a împlinit
Un Prinț tânăr și-a dorit:
Și-a rugat pe împărat
Să se ducă la-ncercat
Să-și încerce-acum norocul
Și cum... îi va fi sorocul:
Să pătrundă la palat
Să-i dea fetei sărutat
Și dacă va fi frumoasă
O va lua la el acasă
Cu ea Prințul să se-nsoare
Căci, iubirea, moarte n-are
Și când ești îndrăgostit:
De dragoste ești prostit
Orice-ai zice, orice-ai face
Iubirea, nu îți dă pace
Și te duci, cum să vă spun:
De parcă ai fi nebun
Nu gândești, ești fericit
Te consideră... țienit
Te scoli noaptea în putere

Nu îți pasă de avere
Te gândești la cel iubit(ă)
Și ești tare fericit(ă)
Când auzi că o... Frumoasă
(Fie ea... "Cenușereasă")
Zace-ntr-un palat
De pădure-nconjurat
Unde mulți s-au încercat
Au murit, s-au înecat
Iar Frumoasa... Adormită
A rămas doar amintită
Că, ar fi foarte Frumoasă
Pădurea-i... întunecoasă
Are lăstăriș
Liane și păpuriș
Iute te poți rătăci
Și iute poți și muri
Așa cum au mai murit
Cei care au îndrăznit
Să ajungă la palat
Și fetei un sărutat:
Așa cum bine știau
Și cunoștințe aveau
Despre cele relatate
Întâmplări adevărate
Cu ursita, ce-a ursit
Și copila, a murit:
Nu se știe vreme cât
Căci, nimeni nu a putut:
Prinții, toți, s-au prăpădit
Prin pădure... rătăcit!

Și-mpăratul, ce știa
Și doar pe el, Prinț, avea
Nici s-audă nu a vrut

Și pe gânduri a căzut:
Se teamea de ce-i mai rău
Se teamea ca fiul său:
Să nu moară spre palat
Unde mulți... s-au înecat
Înapoi n-au mai venit
Au pierdut, Prințul iubit
Pentru ce: Pentru Frumoasa:
Adormita, dureroasa
Care-a fost cândva o Floare
Și apoi o ursitoare
A ursit-o "casă" moară
Împărăția-i să piară?...
Și în ultimul moment
Timpul, rămas repetent:
A scăpat o ursitoare
Ultima, și ea cu dare?...
Care-a spus... "Va Adormi!
Copila nu va muri"
Și nici nu se va trezi
Până într-o bună zi
Când un Prinț, va îndrăzni
La Prințesa va veni
Îndelung o va privi
Pe loc se va-ndrăgosti
Și când... se vor despărți
Cu-n sărut se vor iubi
Prințesa se va trezi
Uimit, Prințul, că va fi
Va suna, și va vesti:
Căci, Frumoasa Adormită
De un Prinț a fost trezită?...
Și vor face nuntă mare
Cum nu s-a văzut sub soare
Și cum... nici că va mai fi

Să se poată, povesti?...

Deci, împăratul, supărat
Plecarea... n-a aprobat:
**“Piei... din fața mea acum
nu-ți dau voie nicidecum:
tu nu vezi câți au pierit
și-napoi n-au mai venit?”**

Așa-i zicea împăratul:
Că ar fi cu necuratul
Că ar fi ori, blestemat
Ori, în el un necurat:
Care-ar vrea să mi-l omoare
Șansă de izbândă n-are
Dar un lucru nu știa:
Căci, îndrăgostit, lulea
Nimic nu-l poate opri:
Singur, pe drum va porni
Fără călăreți și cai
Fără balamuc, alai:
Dragostea la om când vine
Se gândește și la “tine”:
Dorește să te salveze
Vine să te viziteze
Și dacă vei fi Frumoasă:
Din pădure vei fi scoasă
Și te vei căsători
Fericită-n veci vei fi
Și, vei face copilași
Jucăuși și... drăgălași!

Prințul deci, nu se lăsa
Chipeș și frumos era
Avea Dragostea cu sine:

(Ursitoarea lui de bine)
Și când dragostea-ncolțește
Nici durerea nu mai este
Mărăcini... îl ocolesc!
Lupii, leii, lenevesc
Dispare orice tufiș
Cărare prin păpuriș
Șerpui, întră în pământ
Nu e ploaie, nu e vânt
Nu e soare arzător
Este umbră, este nor
Va ajunge la palat
De iubire înfocat:
Și așa cum v-am mai spus
Și v-am explicat mai sus:
În palat când va intra
Un sărut focos, va da:
Tot ce-i mort să reînvie
Chiar și strugurii din vie
Poame coapte, cad pe jos
C-a venit... Prințul, Frumos
A venit la sărutat
Tot palatul la-nviat
Ursitoarea rea să crape
Singură groapa să-și sape:
Dragostea e-nvingătoare
Dragostea e curgătoare
Niciodată, nu stă-n loc
Are fluieraș de soc
Are ciobănei cântând
Are lăstărei plângând
Plânge tot în jurul ei
Zburdă pe câmp mielușei
Au mămică, au tătic
Când doresc, mai beau lăptic

Lăpticul, dă sănătate
Dă iubire, dă de toate:
Frumoasa, s-a încheiat
"Laptele", s-a închegat
Mai mulgem, "oile" iară
Le mai mulgem, mai pe seară:
Multe să pot povesti
Nu astăzi, ci... mâine zi:
Să rămân povestitor
Darul dat, copiilor
Să-i iubesc, să mă iubească
Multe, să se povestească.

Și-am încălecat pe-o... "crapă"
Furnicuța groapă sapă
Lemne multe și uscate
Fel de fel, de fel, bucate
Căci, e nuntă la palat:
Palatul a înviat
S-a pus totul în mișcare
Este nuntă, nuntă mare
Adormita, s-a trezit
Și-a găsit Prințul, iubit:
Iubitul a sărutat-o
Iubitul, a înviat-o
Este vie, fericită
Și pe mine: mă invită
Ca să-i fiu: povestitor
Și să scriu copiilor
O poveste minunată
Cu o... "Regină" bogată:
"Regina", este Frumoasă
Este chiar la voi pe masă:
Este-această poezie
Însoțită-i de-o solie

Frumoase "Cenușerese"
Multe frumoase "Mirese"
Îmbrăcate-n aur fin
Și: la copii cuminți când vin
Să le dea zâmbet de floare
Să le dea rază de soare
Mintea, să le lumineze
Cu fuiorul, să lucreze
Cu fusul, să toarcă lână
Să primească: Zâna Bună
Multe zile să trăiască
Zâna Bună, să-i Ursească:
Viață fără... Bătrânețe
Iiubită, cu... Tinerete!
7.01.2009

...

(Completare spațială)

*Dragi copii, poate-ați văzut
Zâna bună ce-a făcut
A făcut doar pentru voi
Ca să povestim și noi
Și povestea să rămână
Pe la noi, pe la-ndemână
Să putem să o redăm
Chiar și s-o... poetizăm
Adică, să ne rămână
Cum v-am spus... la îndemână
Cine vrea și o pofteste
Se duce și o citește
Că de recitat, e greu:
Cum v-am spus, n-o pot nici eu
Cu toate, că aș putea
Vârsta voastră de-aș avea
Să mă joc, să uit de toate
Și de bani, dar și de rate*

*Și de muncă, de servicii
Și, mă mai opresc... aici.
Este "brici"?...
(26 Ianuarie 2011)*

Notă:

Dragi copii, mult a trecut
Să mai scriu, nu am putut:
Am lăsat pe altă dată
Care a venit, și iată:
Iată, de azi(10.01.2012)
De azi, liber eu fiind
Și la voi, copii, gândind
Revin, să scriu mai departe
Terminând această carte
Care sper ca să vă placă
Și să o termin în joacă
Așa cum am terminat
Alte cărți am încheiat
Și pe care le citiți:
Oameni mari, când o să fiți.

Pân-atunci, eu vă iubesc
Și cartea o tipăresc
Să rămână tipărită
Și de alți copii citită:
Copii, născuți, care nu-s
Și așteptă-n ceruri Sus
Și care nu știm câți sunt
Să coboare pe pământ
Feriți ca să trăiască
Și cartea: să îmi citească.
10 Ianuarie 2012.

11) Poezioare de 8 Martie

*Dragi copii, fetițe și băieței
Mai am minte și idei
Suntem la volumul trei
Este ziua la bunici
Este ziua la mămici
Și, pentru copiii mici
M-am gândit a mă opri
Nițeluș a mă gândi
Și la copilași a scri:
Câteva poezioare
Cu această sărbătoare
Sărbătoare foarte mare
De copii sărbătorită
An de an binevenită
Ziua fetelor numită:
Fete mari, și fete mici
Fete numite mămici
Și bătrânele bunici
Care merită o floare
Merită o sărutare
În această sărbătoare
Sărbătoarea fetelor
Fetelor, femeilor
Iubite astăzi cu dor
Cu dor și cu poezie
Fericite mult să fie
De neazuri să nu știe
Să se simtă ca-n povești
Tu, copil, să le iubești
Fericit, copil, să crești!
(8 Martie 2011)*

12)Te iubesc, a mea mămică

*Te iubesc, a mea mămică;
Știu că mă iubești; ți-s dragă;
Sunt fetița ta cea mică,
Iar tu-mi ești mămica-mi fragă.*

*Mămica mea e fată fină
Iar eu... femeie și bunică;
Mămica mea -i... fetiță lină
Și eu, femeia ei pitică.*

*Te iubesc mămică fină
Glasul tău e glas de mamă;
Mierea ta, este albină
Și surâsul tău, mă cheamă
(8 Martie 2011)*

13)Mama mea e-ncântătoare

*Mama mea, e-ncântătoare
Are un copil valoare;
Copilul acesta-s eu:
Ca să mi-o iubesc mereu.*

*Și o iubesc pe-a mea mămică
Cu ea în lume nu mi-e frică;
Aș vrea și voi să o iubiți:
Mămica voastră s-o numiți
(8 Martie 2011)*

14) Mămica mierea prelucrează

*Mămica, mierea prelucrează
Și mierea ei este gustoasă;
Copilul ei, încă visează
Și crește măricel în casă.*

*Ca o albină silitoare
Este mămica mea frumoasă;
Iar eu, nectarul ei din floare
Adus și prelucrat în casă.*

*Dacă n-ar fi a mea mămică...
Nu aș avea nici vis, nici casă;
Și aș rămâne foarte mică
Și nici la chip... n-aș fi frumoasă.
(8 Martie 2011)*

15) Mămica mea este în mine

*Mămica mea, este în mine
Acum o chem; și-acum ea vine;
Mămica mea, este din vis
Și calea vieții mi-a deschis.*

*Visez mereu, pe-a mea mămică;
Ascult mereu, ce vrea să -mi zică;
Mămica mea, este în mine
Și o iubesc, mereu, când vine.
(8 Martie 2011)*

16) Am sărutat pe a mea mamă

*Am sărutat pe a mea mamă
Și un cadou i-am dăruit:
Eu... sunt cadoul ei de seamă
Cel mai frumos cadou primit!*

*M-a sărutat și ea-ndelung;
A lăcrimat de bucurie;
Și m-a rugat, să nu-i mai plâng
Și să-i recit o poezie.*

*I-am recitat versuri frumoase
Și-a tresărit de bucurie;
Deoarece, ea nu aflase
Că știu: această, poezie.
(8 Martie 2011)*

17) Mămica mea e Primăvară

*Mămica mea... e Primăvară!
Și eu îi sunt un ghiocel;
În suflet are numai vară
Iar eu: sunt soarele din ei!*

*De ziua ei, eu sunt boboc
Și ea este o floare:
În viață, să-mi poarte noroc
Și să devin... om mare!
(8 Martie 2011)*

18) De ziua mamei mele

*Un surâs, o floare
E ziua mamei mele;
Rază de vis, rază de soare
Iubire, lună, stele...*

*Toate acestea: astăzi sunt!
Și sunt văzute de oricine;
O mamă am, pe-acest pământ:
Și-i mamă! Pentru mine.*

*Ca mama mea, nu-i nimenic:
Doar pentru mine ea trăiește;
Iar eu, i-am dăruit pupic
Și știu, că mă iubește.
(8 Martie 2011)*

19) Mămica mea când mă sărută...

*Mămica mea când mă sărută
Simt că mă nasc încă odată;
Și nu mi-o dau nici pe o sută:
Chiar dacă-i sunt: o fată!*

*Vreau să-mi trăiești, mămica mea;
E ziua ta, și-ți mulțumesc!
Și-ți dăruiesc de ziua ta:
Și eu, mămico, să trăiesc!
(8 Martie 2011)*

20)8 Martie

*Azi e mare sărbătoare
E 8 Martie, sosit;
Și vă facem o urare
Cu un mărtișor, iubit.*

*Urarea vă intră-n casă
Și în casă va rămâne;
Ziua, să fie frumoasă
Până soarele, apune.*

*La mulți ani cu sănătate:
Vă rugăm azi să primiți;
Fetițe, băieți, bucate
Și fericite să fiți!
(8 Martie 2011)*

21)Mama mea este eternă

*Mama mea este eternă
Și-i dăruiesc astăzi o floare;
Lumina ei, este lanternă
Și nu-i lanternă trecătoare.*

*Lanternă mamei, luminează
Iar eu urmez a ei lumină;
Căci, eu... îi țin lumina trează:
Veșnic: aprinsă să devină.
(8 Martie 2011)*

22) Femeia este dar divin

*Femeia este dar divin
Și astăzi e sărbătorită;
Sărbătorită azi din plin:
Fie sau nu... căsătorită.*

*Copiii sunt... dragostea lor
Cu dragoste să îi iubească;
Iar dragostea copiilor
În suflet să le crească.*

*Iubiți femeia -ndrăgostită
Și n-o lăsați într-un suspin;
Căci, e ființa mult dorită
Și este darul tău: divin.
(8 Martie 2011)*

* * *

23) Mulți copii azi au sosit

*Primăvara a venit
Mulți copii azi au sosit;
A sosit și-această zi
Care frumoasă va fi,
Va cânta și ciocârlia
Recita și poezia
Va fi mare sărbătoare
Copiii vor da o floare:
La mămici și bunicuțe
Să fie și mai drăguțe;
Bucuria lor să fie...
Dragoste și poezie!
(8 Martie 2011)*

24) Darul mamei mele

*Ghiocei și vioarele
Azi au înflorit,
Dăruite mamei mele:
Dar sărbătorit.*

*Vioarele, ghiocei
Flori frumoase și culese;
Fetițe și băieței
Zâmbet și mirese.*

*Toate-acestea, sunt văzute
Și sunt minunate;
Copiii: să le sărute
Sărute... pe toate!
(8 Martie 2011)*

25) Darul de copil

*Femeia este darul meu
Și este de la Dumnezeu;
Este mămica mea iubită
Astăzi sărbătorită
Și sărutată, și dorită...*

*La mulți ani a mea mămică!
Îți urează a ta fică;
Ziua ta vreau să rămână:
Martie, întreaga lună
Cu iubire și cunună!
(8 Martie 2011)*

26) Sărbătoarea a sosit

*Sărbătoarea mult dorită
Iată a sosit;
Femeia-i sărbătorită
Visul împlinit.*

*Bărbați, copii, cu mic cu mare
Se bucură, sărbătoresc;
Le dăruiesc în dar o floare
Și se iubesc!*

*E sărbătoare foarte mare
Plouă cu flori, cadouri mii;
Copiii mici, le dau o floare
Și le recită: poezii.
(8 Martie 2011)*

27) Femeie, azi, e ziua ta!

*Femeie, azi, e ziua ta
O zi fermecătoare;
Și eu, cadou, astăzi ți-oi da...
O floare,
Și-o sărutare!*

*Rămâi te rog, în gândul meu
În zi de sărbătoare;
Să te ador, mereu-mereu...
Cu-o sărutare
Și o floare!
(8 Martie 2011)*

28)La mulți ani femeie!

*La mulți ani să ne trăiți,
Să vă iubim, să ne iubiți
Să vă dăruim o floare:
Un copil, o sărutare;
Sunteți mame, bunicuțe
Mărțișoarele-s drăguțe,
Și-am venit să vă urăm
Dulci săruturi să vă dăm
Tristețea să vă dispară
Dragostea e floare rară
Care azi a și-nflorit
Și la voi, iată, -a venit!
(8 Martie 2011)*

29)Mămicile-s... mămoase

*Mămicile-s... mămoase
Ca soarele sunt de frumoase:
Gospodine, muncitoare
Albinuțe lucrătoare;
Dragostea copiilor
În bătaia viilor;
Mult iubite de copii
Să recite poezii;
Bucuria lor să fie
Mai mult... decât, poezie
Bucurie foarte mare,
Poezie, sărbătoare;
Să te simți ca în povești
Chiar dacă: bătrână... ești!
(8 Martie 2011)*

30) Mărțișorul mamei mele

*Sunt micuțul ghiocel;
Sunt micuț și prichindel,
Numai tu, ești mama mea
Și astăzi, e ziua ta!*

*Ghiocelul tău iubit
Din zăpadă a-nflorit,
Tu să te mândrești cu el...
Cu micuțul: ghiocel.*

*Acum, este primăvară
Primește-l la inimioară,
Mărțișor, ușor sau greu...
Să îl porți la piept: mereu!
(8 Martie 2011)*

31) Bătrâna mea mamă

*Te-ai schimbat, și ești bătrână
Cocoșat, și mergi în mână;
Ai muncit, și m-ai crescut
Și om mare m-ai făcut.*

*Cu ce să te răsplătesc
Și cum vrei să te iubesc,
Când iubirea ta... de mine
Te-a îmbătrânit: pe tine?*

*Azi îți dau în dar o floare
Îți mai dau și-o sărutare,
Dar nimic... lumesc, nu este
Ca darul, copil: de-a crește!
(8 Martie 2011)*

32) Mama mea-i nemuritoare

*Te privesc; din zi în zi
Cum te schimbi, îmbătrânești
Într-o zi, tu, vei muri
Și văzută nu mai ești.*

*Însă tu, nu vei muri
Vei trăi mereu în mine,
Pentru că, te voi iubi
Și voi fi mereu: cu tine!
(8 Martie 2011)*

33) Strop de iubire, mamei mele

*Mama mea, un nume are
Și are nume de floare,
Floare albă-mparfumată
De sub zăpada curată,
Floare care a-nflorit
Când pe lume am venit,
Am venit să-i mulțumesc
Și în lume să-i trăiesc,
Să mă fac și eu o floare
Cu parfum mirositoare,
Parfumul să-l dăruiesc
Florilor, ce înfloresc,
Flori frumoase, adorate
În buchete, adunate,
Și aduse sus pe masă
Răspândind parfum în casă
Casă... fie, mirosite
Și cu iubire: stropite!
(8 Martie 2011)*

34) Să îți amintești de mine

*Astăzi este ziua ta,
Zi frumoasă ca și tine;
Și vreau a te săruta
Să îți amintești de mine.*

*Primește aceste flori,
Flori culese pentru tine;
Culese de mine-n zori
Să îți amintești de mine.*

*Câte zile voi trăi
Eu îmi amintesc de tine,
Și la tine voi veni
Să îți amintești de mine.*

35) Ghiocelul mamei mele

Flori prin munți, flori pe câmpie

*Astăzi este veselie
Primăvara a sosit
Ghiocelul a-nflorit
De mânuță îl apuc
Și în casă îl aduc
Să îl pun frumos în glastră
Cu lumină la fereastră
Și când mama mea sosește
Și la geam că îl zărește
Va veni să îl miroasă
Mă va săruta în casă
Și va ști... că o iubesc
Ghiocel, îi dăruiesc
Să-l țină, la inimioară
Când va fi, iarăși... pe-afară.
(8 Martie 2011)*

36)Numele mamei mele

*Căutat... aurul este;
Diamantul... strălucește;
Dar ca mama, nu-i nimic
Și nume: nu pot să-i zic!*

*Eu i-aș zice... "Frumusețe"
Suflet blând, plin de blândețe;
Său i-aș zice... fără frică
Numele ei... de: "Mămică"!*

*Da, "Mămică", se numește
Și cu mine se mândrește,
-"Mămică": eu sunt un pui
Tu "Mămică", cum îmi spui?*

*-Ești băiat, sau ești fetiță
Îți pun numele... "Guriță";
Și vino... să te sărut
Căci eu mamă: te-am născut!
(8 Martie 2011)*

37)A sosit a mamei zi

*Este soare, primăvară
Ghiocel... încep s-apară;
Zăpada se mai topește
Și ziua mamei... sosește!*

*A sosit a mamei zi!
S-o putem sărbători,
Flori frumoase să îi dăm
Și-ndelung s-o sărutăm.*

...

*-Mulțumesc, băiatul meu
Ce mi te-a dat Dumnezeu;
Mulțumesc, că mi-ai crescut
Și cadou, azi, mi-ai făcut.*

*Mulțumesc, a mea fetiță
Sărută-mă, pe guriță;
Să te pot crește frumos
În Numele: lui Hristos!
(8 Martie 2011)*

38) Este zi de sărbătoare

*Ziua se arată... bună
Are soarele cunună,
Este zi de sărbătoare
Peste tot zâmbet și floare:
E ziua mămicilor,
Fetelor, bunicelor;
Este cald, și este soare
Cu săruturi, și cu floare
Mergem, să le sărutăm
Flori frumoase-n dar le dăm:
Ca respect, că ne-au născut
Ne-a-ngrijit, și ne-a crescut,
Și încă... încă, ne cresc
Până când... ne părăsesc
Și se duc la Dumnezeu
Unde, vor trăi mereu:
În cer veșnic vor trăi
Și precis, ne vor păzi:
Ca să nu... ne rătăcim
Și mama, să n-o... iubim!
(8 Martie 2011)*

39) Ziua s-a sfârșit

*Dragi copii, mult vă iubesc
Și totuși, eu mă opresc
Zi și noapte v-aș iubi
Poezioare v-aș scri
Dar toate au un sfârșit
Și omul neodihnit
Nu mai poate să gândească
Pe copii să-i mai iubească
Se mai duce și muncește
Pentru gură el trăiește
Și gura... gura, se știe
Că vorbește-n poezie
O vorbire parfumată
Dintr-o inimă curată
Și voi, să vă bucurați
Iubire, mamei, să dați
Și o floare
Mică sărutare
Ca de ziua ei
Ziua la femei
Care a trecut
Seară s-a făcut
Și ce va urma
Știe... cineva?*

*Da, copii, urmează
Sus pe meterează
O poveste, minunată
Mai demult poetizată
Și care, abia acum
A găsit al vieții, drum.
(8 Martie 2011)*

40) Lebedele

Dragi copii, ce să vă spun...
Am pus apă la-ncălzit,
Vă mai spăl și cu săpun:
Să vă spun lucrul dorit...

Adică, mie nu-mi place
Să vă povestesc durere,
Dar nu am copii... ce face:
Am venin prea mult în fiere.

Așa vedeți, voi, copii
Vedeți veninu-mi din fiere,
Prefăcut în poezii
Și-ndulcit apoi cu miere.

Mierea mea: este-n copii
Este mirea-mparfumată,
Care scrie poezii:
Poezie-adevărată.

Oamenii, copii, să știți...
Se feresc să povestească,
Să nu fie azi loviți
Și moartea să-i prăpădească.

Așa copii, se explică...
De ce lumea este rea,
De ce omul... are frică
Și preferă a tăcea.

Eu copii, acum, nu tac:
Voi tăcea când n-oi mai fi;

Ies, ca uliul la atac
Și ca uliul voi lovi.

Uliul, se-nalță în sus...
Sus pe cer: și vede,
Și când vede un... “apus”
La el se repede.

“Apusul”, se zbate-n ghiare
Vrea să scape pe pământ,
Dar, nu are vreo scăpare:
Are durere și vânt.

Când vântul se potolește
Va avea scăpare:
Durerea se întetește
Dând la pui... mâncare.

Puii, vor mânca... “apusul”
Vor crește și vor zbura,
“Răsăritul” lor: e susul
Alt “apus” de a vedea.

Voi copii, vedeți “apusul”
Îl vedeți, îl auziți;
Dar nu știți care e... “Susul”
Mâine zi să îl loviți.

“Susul” nostru: este-n jos
Este cu josul în Sus,
Să-l iubim, copii, frumos:
Până-n ziua de “Apus”.

Eu copii, de multă vreme
Am “apus” la “Răsărit”,

Și dau oamenilor teme:
Și de "Zbor", și de "Iubit".

Oamenii, la "Zbor" visează...
Visele lor, se împlinesc,
Apoi, stau... "poetizează"
Și-nvăzduh pe cer plutesc.

Iată-n lume ce mic ești:
Stai cu susu-n jos și-n "Sus",
Apoi, dacă nu iubești:
Stai cu "josul" ... spre "Apus".

Dacă vrei să dai iubire:
Iubește, să fii iubit;
Ai... o-ntreagă omenire,
Și-n ceruri ai... înfinit.

Mulți nu au nici... omenire
Și nu au nici... înfinit;
Au dat ortul, în primire
Fără niciun pic Iubit.

Pentru ei, nu este "Sus"
Au zburat în jos,
Iar acum, când au "Apus"
Au rămas doar os.

Voi copii, "carne" aveți
Și trebuie s-o păziți,
Și dacă-mi sunteți isteți
Zburați și trăiți!

Dacă osul îți rămâne
Și nu ai durere,

Ești osul, care îți spune
Că-n cer: nu se pierde!

Pasărea-n... văzduh plutește
Este albă, nevăzută,
În văzduh se odihnește
Și-i pasăre mută.

Toate-acestea, eu le zic...
Să vă pregătesc,
Să vă pregătesc un pic:
"Lebedele"... povestesc.

"Lebedele", îi poveste:
O poveste, un infern;
Cel ce-a scris-o se numește:
Scriitorul... H.C. **Andersen**.

Povestea, e fantezie:
Nu este realitate,
Are-n ea, copilărie
Cu regi și palate.

Astăzi, orice fantezie
Adevăr grăiește,
Mai avem, azi, poezie:
Care se dorește?

Vedem deci, copii: săraci
Sufletul mă doare;
Chinuiți, bătuți de, "frați"
Căci le "cer"... mâncare.

Sunt legați, vânduți pe bani:
Disectați pentru bolnavi;

Copilași: tineri de ani
Ajungând la alții: sclavi.

Căci, cel ce nu îți e părinte
Te bate și te omoară,
De-l acuzi... lumea: o minte
Ca-i avut viață ușoară.

Lumea bună: este rară,
Are frică de cei răi,
Este o lume avară
Și-i plină de nătărăi.

“Hans și Greten” poate-au vrut...
Au vrut la școală să-nvețe,
Dar o mamă n-au avut
Să le dea povețe.

Tot așa, mulți tați și mame
De copiii lor se scapă,
Îi lasă lihniți de foame
Și groapa adânc le sapă.

De aceea, eu, copiii...
Am pus apă la-ncălzit,
Și vorbesc în “poezii”
Să fiu mâine: auzit.

De aceea, nici nu-mi place
Să vă povestesc durere;
Dar nu am copii ce face
Am venin, prea mult: în fiere.

Dacă toți ar fi ca mine...
N-am avea foc și durere,

Pe pământ: ar fi “albine”
Prefăcând durerea-n miere.

Dar cum “mierea” este rară
Și e neagră la culoare,
Îi făcută de o... “cioară”
Și nu-i miere de la “floare”.

Depart de-aceste gânduri
Este iarnă, frig, ninsoare,
Și aștern aceste rânduri
Mâine, să răsară: “Soare”.

“Lebedele”, din poveste
Sunt unsprezece, băieți: frați;
Cine vrea... și îi citește
Erau: Prințiidecorați.

Apoi, povestea ne zice,
Că la școală se duceau;
Aveau în suflet... ferice
Și carte ei învățau.

Și-atât erau de bogați...
Și atât aur aveau:
Că toți unsprezece frați
În aur se lăfăiau.

Asta, până într-o zi...
Când viața li s-a schimbat,
Când, mămica lor muri
Și e jale la palat.

Frații Prinți, aveau o soră:
Pe Eliza – surioară,

Și-acum, vom juca în horă:
În a mea povestioară.

Căci, tatăl – Crai împărat
O Crăiasă și-a găsit,
Adică, s-a însurat
Și s-a re... căsătorit.

Poate-i pură întâmplare,
Poate-i adevăr... grăită,
Căci, povestea orișicare:
Are-o mamă... vinitică.

Vinitică, așa-i zice:
Mamă vitregă și rece;
Să lovească-n fii și fice
Din al lor palat: să plece!

Voi copii, cam... bănuți
De ce vitrega e rea,
Și vă spun acum să știți:
Palate și aur vrea!

Iată ce lume avară...
Vrea să-ți fure avuția,
Îți face viața amară
Moștenindu-ți bogăția!

Căci mama, hoată, frumoasă
Îl prostește pe bărbat:
Să-i ia avere și casă
Scopul ei: la măritat.

Dar mai “Sus” de bogăție
Mai există un “Bărbat”,

Un “Bărbat” și-o-Mpărăție:
Dumnezeu Adevărat.

Dumnezeu, are răbdare
Dumnezeu vede ce faci,
Și apusu,-ți când “Răsare”
Ești lovit pe veci și taci.

Unii, spun că-i nebunie:
Nu există Dumnezeu!
Și trăiesc în veselie:
Cheltuind ultimul leu!

Voi copii, să nu-i credeți
Dumnezeu: E Tatăl Nostru,
Este Mare, și-L vedeți:
În orice destin al vostru.

Cine-ți schimb-al tău destin
Este vitreg, este... Spân,
Îți aduce mult venin
Și-L lovește pe: “Stăpân” .

Stăpân, pe acest pământ
Numai “Doamne-Doamne” este;
Stăpânește prin “Cuvânt”,
Și de-L superi: Te lovește!

Cel ce fiul (fiica) își iubește
Are viață și destin,
Dumnezeu îl ocrotește
Și îi dă viață din plin.

Viața noastră-i: să Iubim!
Și să fim Iubiți,

Apoi, mâine, când murim
Să fim mântuiți.

Vrăjile, să știți, vă zic...
Există cu-adevărat!
Preface omu-n... nimic
Și-l alungă din palat.

Crăiasa, cea... vinitică
Era vitregă, hapsână:
N-avea suflet de mămică
Dorind ea: a fi stăpână.

Căci, a moșteni avere
Trebuie... s-o dobândești:
Când moștenitorul pierе
Și palatul: moștenești!

Eliza, și ai ei(11) frați
Erau mici neștiutori
Și mâine ca împărați
Toți: erau moștenitori.

Vitrega, s-a tot gândit
Să-i alunge – să dispară;
Era bună la... vrăjit
Și-avea sufletul de cioară.

Ciara, face: crau, crau, crau
Trăiește sute de ani;
În păduri și-n frig când stau
Visează: aur și bani.

Alte păsări zburătoare
Se duc în țările calde,

Li se spune: călătoare
În căldură să se scalde.

Vitrega, vrăji, a făcut
Copilașii-i toți, gonește
Și probabil n-a putut:
Dragostea – nu se vrăjește!

Dragostea, iată,-i preface
În lebede zburătoare,
Aripioarele-și desface
Și zboară în depărtare.

Când ești pasăre și zbori
Nu vorbești și nu gândești,
Te gândești ca să nu mori
Și pui să ți-i iubești.

Lebedele zburătoare
Zburau suus, și se gândeau
Și din cerul plin cu soare
Casa Elizei: vedeau.

Dar Eliza, era mică,
Era mică și dormea,
Casa era o pitică
Așa, de sus: se vedea.

De-auzit, nu auzea...
Lebedele zburătoare;
Și Eliza, nu știa...
Gălăgia: de sub soare:

**Tu, Eliza, dragă soră
Lebedele-s frații tăi;**

**Și pe cer zburăm de-o oră
Suntem lebede: flăcăi.**

**Tu, Eliza, soră dragă
Noi ne ducem – te lăsăm;
Ești frumoasa noastră fragă
Și cu drag, noi: te pupăm.**

**Când frăguța noastră soră
Din pătuț se va trezi,
Noi, suntem plecați de-o oră
Și de ea: nu vom mai ști.**

**Rămâi soră sănătoasă
Noi departe vom zbura;
Să crești mare și frumoasă
Și dragoste îți vom da.**

Și-au zburat, ei, au zburat
Până când au obosit;
Țări și mări au traversat
Și pe lac au poposit.

**-Frații mei... unde-ați plecat?
A-ntrebat Lizuca soră:
Peste tot v-am căutat
Și vă caut de o oră.**

**Frații mei, de ce-ați chiulit
Și pe unde voi umblați,
La școală, nu ați venit
Și de ce nu v-arătați?**

**Frații mei – m-au părăsit
Și nu știu unde-au plecat**

**La școală n-au mai venit
Probabil... s-au însurat?**

**Frații mei, de mă iubiți
Și dacă v-ați însurat,
Eu vă rog să mai veniți
Să vă dau un sărutat.**

**Frații mei, eu vă iubesc
Eu vă caut peste tot,
Și mâine de vă găsesc:
Trec, cu voi: marea înnot.**

Și Eliza-a căutat
Dar pe frați nu i-a găsit;
Și la tatăl împărat
Înapoi ea a venit.

Mama ei cea vinitică
A văzut că e frumoasă,
Și Eliza, fată mică
Era: blândă, afectoasă...

Vinitica, s-a gândit
S-o prefacă-n păsărică;
Și-a-nceput al ei vrăjnit
Spre Eliza-i: fată mică.

Dar putere, n-a avut:
Eliza-i fată frumoasă,
Și vraja nu s-a putut
Cu Eliza-i dragăstoasă.

De ciudă și de necaz
Trei zile nu a dormit:

A mâncat ceapă și praz
Așa mult, s-a tot gândit.

Pân' la urmă: a găsit
Trei broscuțe urâcioase,
Și în cadă le-a pitit
Pe broscuțele râioase.

Broscuțele urâcioase
Se scăldau acum în cadă,
Și erau bolnăvicioase:
Pe Eliza se așează.

**-Vai de mine – ce broscuțe
Au bube și-s urâcioase?
Vai de mine, ce drăguțe
Sunteți broscuțe frumoase!**

**Mulțumesc, a mea *mămica*
Mi-ai dat broscuțe de joacă;
Eram tare singurică
Și n-aveam broscuța... *oacă?***

**Broscuțele-s pupăcioase
Mă sărută peste tot;
Sunt broscuțe cam râioase
Și mă-nvață ca să-nnot.**

**Hai broscuț-o să-nnotăm
Ești broscuța mea frumoasă,
Veniți iar să ne jucăm
În cădița mea... *râioasă?***

Dragi copii, voi ce credeți
Eliza, s-a-mbolnăvit?

Ce gândeți, și ce spuneți
Eliza: s-a-ndrăgostit?

Dragoste-ai vindecătoare
Are apă de izvor;
Are lună, are soare
Și dă apă florilor.

Și Eliza, era floare
O floare: foc, de frumoasă;
Avea lună, avea soare
Și era și... drăgăstoasă.

**-Vai de mine – sunt râioasă
Mă mănâncă pielea toată!
Sunt Eliza urâcioasă
Cu broscuțele scaldată:**

**Broscuța a fost bolnavă
Și am bube peste tot,
Sunt acum în stare gravă
Să mă scol puțin: nu pot!**

**Mâine zi nu voi mai fi
Broscuța m-a-mbolnăvit;
Și precis că voi muri:
Cum broscuța a murit!**

Și-am încălecat pe-o... broască
Povestea s-a terminat;
Toată lumea, acum: cască
Oare, chiar am încheiat?

Nu copii: eu am glumit
Povestea nu sa-ncheiat;

Să mă satur de iubit
Urâciune, eu: i-am dat.

Povestea, nu are râie
Eliza e sănătoasă;
Și-n poveste să-mi rămâie:
Am mințit că e râioasă!

Eliza, s-a tot jucat
Cu broscuțele prin apă;
Și iubire ea le-a dat(sărutat)
O iubire ce te scapă.

Și de-atâta adăpat
Broscuțele au iubit-o,
Și de-atâta sărutat
Ele: n-au... îmbolnăvit-o.

Și pentru că n-au putut
Pe Eliza s-o omoare,
În trei flori s-au prefăcut:
Să crească frumos la soare.

Și Eliza a scăpat
Și de moarte, și de chin;
Și florile le-au udat:
Cu lacrimi și cu suspin.

Lacrimile au căzut
Peste flori roșii de mac;
Le-au udat cât a putut
Pe florile: *Oaca-oac*.

În grădină: multe flori
La Eliza se uitau;

Trandafiri multicolori
Cu Eliza, ei: vorbeau...

-Tu, Eliza, ești frumoasă
(Ziceau florile-n grădină)
Ești prințesa afectuasă
Și nu ai pe lume vină!

Vina: mama ta o are:
Mamă vitregă, hapsână;
Care vrea să te omoare
Să devină, ea: stăpână.

Dacă mâine ești regină:
Ești stăpână în palate;
Ești frumoasa din lumină:
Fără soră, fără frate!

Florile, deci, nu știau
Că Eliza are frați,
Și de-aceea îi vorbeau
De palate și-mpărați.

Ești frumoasă foc... fătucă
Ziceau florile-nflorite;
Și de scapi de-a ta mămuca
Tu ai visele-mpănite!

Dar mămuca este rea
Și îți face zile grele;
Vrea-n palate... ea, să stea
Și de tine să se spele!

Și mămuca, a văzut
Broscuțele, *Oaca-oac*;

Dragostea le-a prefăcut:
În frumoase flori de mac.

Vino-ncoace... prosticico
A zis mămuca hapsână;
Vino-ncoace... florico:
Mâine, eu!... voi fi stăpână.

Și sârmana florico
Avea suflet chinuit,
Era Prințesă prea mică
Și la vitreg': a venit.

Vitrega, iute se-apucă
Prin cenuș': o tăvălește;
Era cenușă de nucă
Ce pe loc o înnegrește.

Eliza acum: plângea
Era urâtă, hidoasă;
Mama vitregă: râdea
Urâciunea: n-are casă!

Tatăl său, când a văzut-o
A crezut că-i o nălucă;
Și dacă n-a cunoscut-o
De mânuță, o apucă...

-Tătucă, nu mă goni:
Sunt Eliza, fica ta;
Tătucă, te voi iubi:
Te rog, nu mă-ndepărta.

Dar tătuca împărat
Era surd, nesăbuit;

Și-o alungă din palat:
Visul mămuci-mplinit!

Hai, Eliza, ce mai stai!
Du-te-n... lume, te omoară!
De-acum: viață-amară ai!
Iar eu am: viața ușoară!

Așa mămuca zicea
Pe Eliza alungând-o;
Și pe poartă o-mpingea
Cu nuiua: tot, bătând-o.

Și Eliza, ce să facă
A plecat să se omoare;
În păduure, ca să zacă
Să se vaite că o doare.

Și-n pădure, ea, zăcând
Pe-ndată a adormit,
Și pe frații ei visând
De frați că: și-a amintit.

Și-n vis, frații ei: zburau
Erau păsări călătoare;
Și din guriță zbierau
La Eliza: ca să zboare!

Eliza, se chinuia:
Nu putea să zboare!
Și mămuca, o lovea
Cu nuiua mare!

Se făcea că: frățiorii
Vroiau să-i vorbească,

Să îi spună surorii:
Cum să îi găsească.

Dar păsările călătoare
Nu puteau grăi;
Și-o-nvățau numai să zboare
Fără a-i vorbi.

Surioară, nu e greu:
Îți faci vânt și zbori!
Așa vei zbura mereu:
Pe cer printre nori!

Dar Eliza, era mică:
N-avea aripi ca să zboare!
Și avea o mare frică
Și de lună, și de soare.

Hai Eliza, te avântă:
Zboară fără aripioare!
Păsările nu cuvântă
Și se-nalță către soare!

Și Eliza curajoasă
Frațiorii și-a iubit;
Era Prințesa frumoasă:
Și în gol, că, a sărit.

Se făcea, căci, frații ei
Au prins-o, au sărutat-o;
Erau păsări... mititei
Și-n văzduh au înălțat-o.

Se făcea, a ei mămucă
Din văzduh, că o atacă;

De aripă o apucă:
Praf și pulbere s-o facă.

Hai, Eliza, zboară, zboară
Zboară tu: mai sus de nori;
Tu, ai inima ușoară:
Către soare poți să zbori!

Și Eliza, se zbătea
Nu putea deloc să zboare!
Și din vis, că se trezea
Mângăiată de o: floare?

Floarea ce a mângâiat-o
Era floare vorbitoare,
Pe Eliza a-mbătat-o
Cu parfumul ei de floare.

-Scoală-te Eliza, scoală
Ești Prințesa drăgăstoasă;
Ține-mă la tine-n poală
Și-ai să fii și mai frumoasă.

Scoală-te, du-te, la râu
Rupe floarea: săpunel!
Dezbracă-te pân' la brâu
Și te spal-acum cu el!

Săpunelul este-o floare
Ce te spală, te albește;
Săpunelul crește-n soare
Și rupe-l: că te iubește.

Săpunelul dacă moare
Pentru tine el trăiește;

Să devii o scumpă floare
Care NU, se vestejește.

Rupe floarea săpunel,
Fața ta să strălucească;
Freacă-te cu ea nițel
Fața să ți se albească.

Și Eliza, a fugit
A fugit să se albească;
Și lacul a strălucit:
Eliza să se privească.

Eliza când s-a văzut
Cum arăta: nespălată;
Drept în apă a căzut:
Mai, să moară, îneacă.

Dar Eliza, a-nvățat
Să înoate în cădiță,
Și pe-ndată a-nnotat
Făcând prima ei băiță.

Broscuțele, au frecat-o
Au frecat-o de negreală;
Și apoi: au sărutat-o
Într-o mare bălăceală.

Broscuțele, nu știau
Cine este-această zână;
Și cu zina înotau
Ținând-o toate de mână.

-Zână bună: cine ești?
A-ntrebat broscuța Oac;

Ești o zână din povești
Care știi să-nnoți pe lac?

Sunt Prințesă, dragă Oac
A răspuns Eliza-ndată;
Și știi a-nnota pe lac
Când de mum'-am fost scăldată:

Muma, broaște mi-a adus-
Trei broscuțe sărutate;
Și-n cădiță mi le-au pus
Pentru că: știau să-nnoate.

...

Oac, broscuța, știa toate:
Știa cele trei broscuțe;
Că nu aveau sănătate
Și nici nu erau drăguțe.

-Prințesă, te întrebăm:
Unde îs, cele trei broaște?
Vrem și noi ca să aflăm
Bolnavele, unde paște?

-Am să-ți spun broscuță Oac
Le-am iubit, le-am sărutat;
Și s-au prefăcut în mac
În grădina din palat.

-Prințesă, noi te iubim
Cu flori multe te spălăm;
Te rugăm, te mai dorim
Să mai vii: te așteptăm!

-Am să vin broscuță Oac
Sunteți scumpi și adorați,

Și mă duc acum să zac
Și să-mi caut ai mei frați.

Dacă frații nu-i găsec
Mă întorc: cum v-am promis;
Mă întorc să vă iubesc
Împlinind al vostru vis.

...

Și s-a dus Eliza, dus
Frațiorii să-și găsească;
Și a mers pân' la apus
Fără să se odihnească.

Frații mei: unde trăiți?
Eu vă caut ne-ncetat;
Probabil mă mai iubiți
Sau în râu v-ați înecat?

Uite colo o bătrână
Poate-mi spune ea ceva;
Și o rog ca să îmi spună
Frații mei de i-ar vedea.

Și bătrâna, ce știa:
Știa multe pe pământ;
Lebedele le vedea...
Nerostind niciun cuvânt.

-Bătrânic-o, poate-mi știi
Și-ai văzut pe-aici pe lac:
Unsprezece, frați copii
Care nu vorbesc și tac?

-Nu, Prințesă: n-am zărit
N-am zărit copii ce tac;

Niște... lebede-au sosit
Și s-au așezat pe lac.

Dar s-au dus, și au zburat
Unsprezece fix: erau;
Unsprezece-am numărat
Sus pe cer, când se-nălțau.

Eliza, când auzi
Unsprezece... numărați;
Stătu-n loc și se gândi...
Dacă,-s frații: căutați?

Nu se poate ei să fie
Ei sunt prinți sau împărați;
Îi știu din copilărie
Și-mi cunosc copiii frați.

Frații mei, s-au însurat
Și-au găsit: împărătese;
S-au trăiesc, într-un palat
Cu unsprezece: prințese.

Eu îi caut, și-i găsesc:
Întreb marea, întreb vântul;
Frățiorii îmi iubesc
Răscolind întreg pământul.

...
Eliza, de obosită:
Toată ziua a umblat;
A căzut, iar, adormită
Într-un luung, frumos, visat.

Era tare-nfometată
Se visa la-mpărăție;

Era tare supărată
Și mânca-n bucătărie.

Și mânca, și tot mânca
Mânca, mâncăruri alese;
Dar sătulă: nu era
Din bucatele pe mese.

Fără frați: orice mâncare
E-nghițită în zadar
N-are gustul ei de sare
N-are dragoste în dar!

Și Eliza-nfometată
S-a trezit în miez de noapte,
De-o lumină luminată
Și cu zeci și zeci de șoapte.

Erau licurici de noapte
Pe Eliza luminau;
Și cu zeci, sute, de șoapte
Pe Eliza o trezeau.

-Elizica, scumpă fată
Licuricii îți șoptesc,
Scoală-te, acum, și cată...
Licuricii te iubesc!

Te iubesc și ți-au adus:
Ți-au adus ca să mănânci,
La picioare ți le-au pus
Tu, sătulă: să te culci.

Și Eliza s-a uitat
S-a uitat puțin în jos;

Și-a văzut imediat
Un măr rumen și gustos.

-Mulțumesc, scumpi licurici
Eu vă mulțumesc frumos;
Cum de ați adus aici
Acest măr: mare, gustos?

-Prințesă: ne-am chinuit
Din pădure l-am adus;
Încet, l-am rostogolit
La picioare ți l-am pus.

Vino... cu noi, în pădure
Avem mere pădurețe;
Vino... și mănâncă mure
Să îți dea multă suplețe.

Și Eliza, a plecat
A mers iute pe-o cărare;
Pe alese a mâncat
A mâncat: fructe – mâncare.

Pomii, erau încărcăți
Pe-ndată se aplecau;
Și să fie curățați
Fructe coapte: îi dădeau.

Eliza, i-a curățat
De omizi și răutate,
A mâncat; s-a săturat:
A mâncat pe săturate!

Și prinzând putere mare
Noaptea, iată, a trecut;

Și la răsărit de soare
Licuricii-au dispărut.

Acum, dacă am putere
Frățiorii mi-i găsesc;
Merg: până lumina piere
Și deloc nu mă opresc.

Așa, Eliza gândea
Mergând pe picioare;
Și pe-ndată ea vedea
C-a ajuns: la mare.

Marea, era agitată
Avea valuri uriașe;
Marea, era-nvolburată
Avea valuri ucigașe.

Era vară, era soare
Marea-n valuri se spârgea;
Era ziua cea mai mare
Și Eliza mea: plângea.

-Vai, de mine, am ajuns
Am ajuns la țărm de mare;
Soarele e la apus
Și focul de frați mă doare.

Frățiorii, mi-au murit:
Nu e chip să mi-i găsesc;
Și dacă nu i-am găsit
Măine zi mă prăpădesc.

Poate-or fi prin alte țări
Poate încă mai trăiesc;

Poate-or fi duși: peste mări
Și la mine se gândesc.

Mi-e dor de voi... frățioare!
Frățiorii mei: veniți!
Poate dincolo de mare
Sunteți vii: și mă iubiți!

Cu dor mare vă iubesc
Peste mări, eu, aș trecea
Parcă... vă văd, și zăresc:
Strălucire ca de stea.

Steaua, iată, se mărește
Sunt lebedele călătoare;
Soarele... se prăpădește
Se afundă și dispare.

Lebedele, au sosit
Stau pe mal, și le privesc;
Probabil, au obosit
Și acum se odihnesc.

Sunt lebede călătoare
Poate vin de peste mări;
Poate vin... din depărtare
Și-au văzut pe frățiori.

Lebedele, s-au ascuns
Este frig, este și noapte;
Poate au zburat: s-au dus;
Și le-aud vorbind în șoapte?

Șoaptele, sunt de bărbați
Le aud și văd mai bine:

Sunt cu toții: dezbrăcați
Și parcă de braț, mă ține.

Se sărută și vorbesc
Discută de-mpărăție;
Pe Eliza, o iubesc?
În a lor, călătorie?

Sunt lebede călătoare?
Sosite de peste mări?
Și de la apus de soare
Ai Elizei... frățiori?

Vai de mine, frățiori:
Sora voastră v-a găsit!
Ați sosit de peste mări
Și visul mi s-a-implinit?

Frații mei: sunt vinovată:
Sunteți păsări călătoare?
M-am visat cu voi odată
Și inima rău mă doare.

M-am visat cu voi în zbor
Dar visul nu l-am crezut;
Zburam, pe ceruri ușor
Și de-odată am căzut.

În văzduh, a mea mămucă
Era mare vrăjitoare;
Și de-o aripă m-apucă
Să mă prăvălesc în mare.

Iată visul s-a-implinit
Dar mă tem... de vrăjitoare;

Frățiorii, mi-am găsit
Dar ne prăpădim în mare?

-Frații mei, hai și-mi spuneți
Pe unde-ați călătorit;
Și cum, lebede sunteți:
Din ce țară ați venit?

-Surioară, noi trăim
Într-o țară-ndepărtată;
Și-n vară călătorim
Și-aici mai venim odată.

Țara noastră-i minunată
Are bogății sub soare;
Este-o țară-ndepărtată
Despărțită de o mare.

Doar odată-n an: cu soare
Două zile noi zburăm;
Zburăm, ne-ncetat pe mare
Și marea o traversăm.

Surioară, negreșit
Mămuca ne-a blestemat;
Blestemul s-a împlinit
Și-n păsări ne-a transformat.

De aceea, surioară
Ziua lebede suntem;
Și-apoi, când se face seară:
În oameni ne prefacem.

Surioară, când plecăm
Și-napoi când v-om zbura,

De mămuca te scăpăm
Și vrem cu noi: a te lua.

Surioară, zboru-i lung
Este lung și-obositor;
Și la țärm, dacă... n-ajung
Frățiorii, toți: îți mor.

Surioară, te iubim:
Noi cu tine vom zbura;
Și dacă ne odihnim
Marea-n zbor: o vom trecea.

Surioară, noi facem
Un coșuleț, plutitor;
Și-n coșuleț te punem
Cu tine: zburând ușor.

Și zburăm, zburăm: o zi
Cât pe cer există soare;
Și de nu vom reuși
Ne-necăm cu toții-n mare.

Dar precis... vom reuși:
În mare exist-o stâncă,
Unde noi vom poposi
Și marea nu e adâncă.

Și dacă ne odihnim
Dimineața, iar zburăm
Și din zbor nu ne oprim
Până de pământ nu dăm.

Ce zici soră surioară
Mergi-n țara-ndepărtată?

Tu ești o fată ușoară
Și-o Prințesă minunată!

Și Eliza, bucuroasă
Le-a răspuns că, vrea să zboare;
Era fată prea frumoasă
Să se-nece-acum în mare.

Voi copii, din depărtare
Voi ce ziceți: s-a-necat?
S-a-necat Eliza-n mare,
Când marea, a transversat?

...
Data probabilă: Ianoarie 2009
* * *

41) Prologul părții a doua

Dragi copii, eu, am pierdut
Am pierdut... continuarea;
Nu se știe ce-am făcut
Și-am rămas cu: supărarea.

Dragi copii, ce ne facem
Căci povestea s-a sfârșit,
Mai departe nu putem
Nici măcar... un ciripit?

Dragi copii, vreau să-mi vorbiți
Să-mi spuneți ce-i de făcut,
Și vă rog, să-mi... ciripiți
Povestea de v-a plăcut?

Dragi copii, eu nu glumesc
Am pierdut continuarea;
Nicăieri, nu o găsesc:
Parcă a-nghițit-o marea!

Dragi copii, aici vă las
Să m-ajute: n-are cine;
Eu sunt răgușit în glas
Și mai scriu, eu, versuri fine?

Aș dori să m-ajutați
Povestea nu o mai știu;
Telefon, acum să-mi dați
Să pot, povestea: s-o scriu.

Dragi copii... sunați, sunați
Vă răspund – imediat!
Numele vostru să-mi dați:
Fie fată, sau băiat.

**-Nene, nene, noi suntem!
Te cunoaștem și te știm!
Să te ajutăm putem...
Și povestea ți-o citim!**

-Dragi copii, cine sunteți?
Trebuiește să vă știu;
Să mă ajutați puteți
Continuarea... s-o scriu?

**-Nene, nene, noi suntem;
Și noi credem că glumiți...?
Versuri fine nu putem;
Povestea... chiar, nu o știți?**

-Dragi copii, eu, am știut-o
O mai țin minte: nițel;
Nu glumesc, căci, am pierdut-o
Pe la: Câmpulungmușcel!

**-Nene, nene, ne-amintim
Am jucat volei – pierdut;
Să continuați dorim
În modul... cel mai plăcut!**

-Dragi copii, mă mai gândesc
Povestea este frumoasă;
Și pentru că vă iubesc
O mai caut azi prin casă.

**-Nene... nene-ți... amintim
Eliza, nu s-a-necat!
Și povestea-ți povestim:
Să nu mai fiți supărat!**

-Dragi copii, vacanța este;
Este frig, este zăpadă;
Și nimeni nu-mi povestește:
De pe sanie să-mi cadă.

**-Nene, nene, ne oprim:
Derdelușul s-a stricat!
Nene, nene, te iubim
Eliza, s-a măritat!**

-Dragi copii, îmi amintesc
Mi-amintesc câte puțin;
Și m-apuc să viersuiesc:
Doar atât cât minte țin.

**-Nene, nene, să mai zici
Cu Eliza – când croiește:
Cămăși face din urzici
Și fraților... dăruiește!**

-Dragi copii, vă mulțumesc
Îmi sunteți de ajutor;
Încep să îmi amintesc
Amintesc, ușor, ușor.

**-Nene, nene, nu uitați:
Eliza, nu-i vrăjitoare!
Și îi salvează pe frați
Când, o trece peste mare!**

-Dragi copii, acum, o știu
Perfect eu mi-am amintit;
Și doresc frumos s-o scriu
Să știți, cât, eu, v-am iubit.
Mulțumit?

**-Da, nene, îți mulțumim
Vrem mai multe poezii;
Toți copiii te iubim:
Și te-apucă să ne scrii!**

-Dragi copii, că vă iubesc
Vă scriu... Prințul Fermecat;
Și Lebedele – mă gândesc:
Să le las pe altădat!

**-Nu vrem nene, te iubim!
Nu vrem Prințul Fermecat!
Lebedele, să citim
Te rugăm? Ești adorat.**

-Bine, bine, mă gândesc
Prințul Fermecat: stă scris;
Nu-i pierdut, și îl găsesc
Și îl veți citi: precis!

**-Nene, nene, am căzut!
Am căzut pe derdeluș;
Întuneric s-a făcut:
Și-acasă mergem acuș.**

-Va-să-zică... m-ați mințit
Derdelușul nu-i stricat?
Și nicicum nu v-ați oprit
Până când nu s-a-nserat?

**-Nene, nene, ne jucăm
Noi suntem niște copii!
Cu săniuța ne dăm
Și tu: ne scrii poezii!**

-Dragi copii, m-ă îndoiesc
Poemul să-l memorați;
Mai ales, dacă-l lungesc
Strofe: multe-numărați...

**-Nene, nene, te citim
Te citim și ne jucăm;
Și nu ne mai amintim
Poemul: să-l numărăm.**

-Foarte bine – să-l citiți
Sute de strofe v-am scris;
De mine, să v-amintiți
Cu Eliza,-n vis!

-Nene, nene, sunt fetiță
Vreau ceva pentru mămica!
Vreau... săruturi, pe guriță
Și mai vreau... și cu pisica!

-Dragi copii – fete, băieți!
Voi aveți a mea iubire;
Poezie, mult-aveți:
Și pisica să se mire!

-Nene... nene,-s băiețel
Am în casă și-o pisică...
Dar mai am și un cățel,
Și mai am și,-o... soricică!

-Dragi copii, stați liniștit
Băgați-vă la căldură;
În pat să vă odihniți,
Și să mai... tăceți, din gură.

-Nene, nene, ne gândim...
Și, poate, te vizităm;
Lebedele, le citim
Și dimineața... uităm?

-Dragi copii, chiar de uitați
Eu nu pot – v-am memorat;
Noapte bună... să visați,
Odihniți; v-am sărutat!

11.01.2012

42)Partea a doua.

Dragi copii, continuăm
Continuăm... de povestit;
Povestea, o terminăm
Cu dragoste și iubit.

Căci, dragoste cin' nu are
Ăla om nu este;

Se usucă din picioare
Și nu mă citește.

Voi copii, să mă citiți
Aveți, dragoste, iubire;
Și povestea o citiți
Din a voastră fire.

Firea voastră-i iubitoare
Și dorește să citească;
Dorește continuare:
Toată povestea cunoască.

Dar povestea voi o știți
Este scrisă și citită;
Numai că, voi, o doriți:
Mai deosebită!

Și dacă ați fost cuminiți
N-ați făcut prostii;
Ascultații pe părinți
Și-aveți poezii!

Căci, Eliza, și-a găsit
Frățiorii iubitori,
Visul ei s-a împlinit:
Fericită ca să mori!

Numai că, frații, erau
Lebede – pe timp de zi;
Și doar noaptea deveneau:
Oameni; ca să-i poți vorbi.

-Surioară, te iubim
Se luminează de zi;

Și oameni n-o să mai fim
Surioare-i a-i vorbi.

-Frații mei, acum vă știu!
Știu că lebede sunteți;
Aveam sufletul pustiu,
Și să-mi spune-ți: ce credeți?...

-Noi, credem: că-i vrăjitoare
Mămuca ce ne-a gonit;
Și, că, blestematul moare:
Dacă încă n-a murit...?

-Frații mei, nu vom muri,
Ne ajută Dumnezeu;
Și precis că vom trăi:
Chiar dac-o ducem mai greu.

-Surioară, ai dreptate,
Dumnezeu este iubire
Și ne salvează din toate
Vrăjitoarea: să se mire!

-Frații mei, știu că doriți
Să mergeți la cimitir,
Pe mami, să o jăliți
Sădindu-i un trandafir.

Frații mei, să vă-ntoarceți
Vă aștept înfrigurată;
De tătuca să-mi spuneți
Căci, sunt tare-ngrijorată!

-Surioară, ne-ntoarcem
Pe tătuca-l vizităm;

Grijă, de tine avem
Dar de vrajă: cum scăpăm?...

-Frații mei, doar Dumnezeu
Ne va spune ce și cum;
Pentru noi, e foarte greu:
Este foc și este fum.

-Ai dreptate surioară
Pentru om e foarte greu;
Ne rugăm: treabă ușoară
Și ne-ajută Dumnezeu!

...
Și de cum s-a luminat
Eliza, s-a odihnit;
Lebedele au zburat
Și-napoi ele-au venit.

Acum, frații, înnoptau
Ca să fie pregătiți:
Peste mare când zburau
Cu trupurile odihniți.

-Frații mei, sunt pregătită
Peste mare să plecăm;
Căci, sora voastră iubită:
Dorește ca să zburăm!

*Frații mei, să fiu ușoară
Rabd de sete și de foame;
Nu doresc a fi povară:
Mâncând din pădure poame.*

*Frații mei, vom reuși
Odihniți-vă acum;*

*Dacă nu, toți, vom muri:
La jumătate de drum.*

*Frații mei, dormiți, dormiți,
Eu mă rog fără-ncetare;
Dimineața, odihniți:
Și vom trece peste mare.*

...
Și Eliza, în sfârșit
S-a rugat – și s-a culcat;
Și apoi, a adormit:
Ca un îngerăș curat.

Era atât de frumoasă
Că nu te mai săturai...
Și atât de dragăstoasă:
Doar la dânsa te uitai.

Și frații, s-au tot uitat
Era chiar în zori de zi;
Și-n văzduh că au zburat
Sora lor: a n-o trezi.

Și Eliza, obosită
Prin văzduh zbura;
Și când... fu, trezită
Credea că... visa!

-Fraților, plutesc?
M-ai dorm? M-am trezit?
Pământu-l... privesc?
Visez? Am murit?...

*-Surioară, nu visezi
Prin văzduh zburăm;*

*Uite-te și vezi:
Marea traversăm.*

-Vai ce proastă sunt:
Buștean am dormit;
Și nu-s pe pământ:
Zbor la nesfârșit?

Vai ce foame-mi este
Nimic n-am mâncat;
Cerul se-negrește:
Este-nnourat.

Vai că... am găsit
Mure, struguri, mere;
Frații s-au gândit
La a mea durere?...

*Frații mei, zburăți:
Știu că voi sunteți!
Știu că mă salvați
Și putere-aveți.*

Dar vine furtuna
Vine ploaie mare!
Fulgeră și tună:
Inima mă doare.

Doamne, Te rugăm
Să ne-ajută noi vrem;
Dragoste îȚi dăm:
Stânca n-o vedem!

Doamne-ți mulțumim:
Coborâm în jos;

Nu vrem să murim:
Credem în Cristos!

*Fraților: grăbiți!
Soarele apune;
Zborul să-l iuțiți:
Că-ncepe să tune!*

Fraților... priviți!
Stânca... s-a văzut!
Pe ea, poposiți,
Soarele... a dispărut!

*Frații mei, am reușit!
Pe stâncă ne odihnim;
Vom dormi, înghesuit:
Dimineața să pornim.*

Doamne,-Ți mulțumim frumos
Fără Tine-am fi murit!
Căci, ne prăvăleam în jos
Și nu am fi reușit.

Acum Doamne,-i mai ușor
Vom zbura mai liniștiți;
Și va fi ultimul zbor
Cu frățiori-mi iubiți.

*Frățiorii mei, dormiți
Este ziua cea mai mare;
Și pe-ndată vă treziți:
La prima rază de soare.*

...
-Frații mei, noapte-a trecut!
Treziiți-vă, să zburăm!

Dimineață s-a făcut
Și nu vreau să ne-necăm.

*-Surioară, ce-a fost greu
A trecut – suntem salvați;
Vom zbura cu Dumnezeu
Și ce va mai fi: vedem.*

*Privește te rog în jos
Aici stă... Fata Morgana;
Peisajul e frumos
Și-ți vindecă rana.*

*-Frații mei, zburăți, zburăți
Furtuna s-a liniștit;
Peisajul savurați
...satur de privit.*

*Aici stă, Fata Morgana
Și cred eu... că-i vrăjitoare:
Lebedelor – smulge pana:
Să nu treacă peste mare.*

*Acum, munții, am trecut
Trecem peste-o altă mare;
Ca să zbori este plăcut
Și văd... o pată, în zare...*

*Pat-aceasta se mărește
Poate,-s stânci, aflate-n mare;
Văd exact, acum, ce este:
Nu sunt stânci, ci sunt vapoare.*

*Iată marea se sfârșește
Zăresc țara minunată;*

*Soarele pe cer mai este
Și-acum privesc țara toată.*

*Văd castele, oameni, vite
Văd o mare bogăție:
Palate, pe munți clădite
Este-o mare-mpărăție!*

*Văd acum pe împărat
Este chipeș și frumos;
Se ocupă de vânat
Cu câini alergând pe jos.*

*Acum frații poposesc
Pe cer soarele apune;
Și frații se odihnesc
Mâncând câteva alune.*

*-Fraților, am reușit!
Veniți, să vă-mbrățișez;
Să mă satur de iubit
Și țara s-o vizitez.*

*-Surioară, s-a-nnoptat
Culcă-te, poate visezi...
Și ne spui ce ai visat:
Poate ne... salvezi?*

*Intră-n peșteră cu noi
Și dormi până-n dimineață,
Poate ne salvezi; și-apoi:
Trăim multă viață.*

*-Frații mei, mă voi ruga
Pân'-oi adormi;*

Și precis, că voi visa
Cu noi: ce va fi.

Acum știm sigur ce este
Mămuca: e vrăjitoare;
Te cheamă, te-ademeneste
Și sufletu-ți moare.

Frații mei, eu m-am culcat:
Să dea Domnul să visez!
Să vă spun ce am visat
Și să vă salvez.

-Surioară, te iubim!
Te-ai rugat și vei visa;
Iarăși oameni vrem să fim
Și de vrajă: să scăpăm.

Acum, ne culcăm și noi
Dimineața vom zbura;
Ne-ntoarcem seara-napoi...
Vom dormi, visa...

Și Eliza, a visat:
Pe Fata Morgana;
Zâna bună din palat.
Să-i vindece rana.

-Eliza, bine-ai venit!
Nu fi supărată;
Ești imună la vrăjit:
La suflet curată.

Sunt băbuța din pădure
Când m-ai întrebat...

Și-n mână cu o secure
De lupi: te-am scăpat.

Acum, atentă să fii:
Frații tăi, sunt blestemați!
Și va trebui să-mi știi:
Cum să fie, dezlegați.

Pentru-aceasta, trebuiește...
Să aduni urzici;
Și cine-ți vorbește
Nimic: să nu-i zici!

Pentru că, dacă-i vorbești
Vei fi blestemată!
Și pe loc te prăpădești:
Foarte-ndurerată.

Din urzicile-adunate
Să faci fire, le-mpletești;
Și le țezi: cămăși curate-
Zi și noapte să muncești!

Și cămășile curate:
Unsprezece terminate;
Vor trebui aruncate...
Peste lebedele: toate!

Doar așa vraja dispore
Frații îți salvezi;
Și mămuca voastră: Moare!
Dacă tu, mă crezi...?

-Zână bună, n-am crezut
În pădure când mi-ai spus;

Până când, nu am văzut:
Lebedele sus.

Acum cred, și-ți mulțumesc
Zi și noapte voi munci;
Urzica, o răsucesc
Și nimic nu voi vorbi.

Și Eliza, s-a trezit:
Importanță nu a dat;
Și deodată... a simțit
Piciorul: că-i urzicat.

Peștera: n-avea urzică;
Și-atunci a realizat:
Zâna bună, va-să-zică...
Este vis: adevărat?

Și așa s-a apucat
Să strângă urzici;
Să facă imediat...
Pe mână... bășici!

*-Vai ce tare mă urzică
Și ce mare suferință...
Mi-a ieșit... altă bășică:
Nu renunț – că am voință!*

*Frățiorilor, muncesc!
Nu mă întrebați nimic!
Căci nu pot să vă vorbesc:
Ceva, să vă zic.*

*Frățiorilor, vedeți?...
O cămașă, mi se gată!*

*Frățiorilor: plângeți
Aveți lacrimă curată.*

*Frățiorilor, bășica...
Bășica, a dispărut?
Lăcrimați, și-atunci... urzica,
Și durerea, mi-a trecut?*

*Acum, frățiorii mei
Se pare c-ați... priceput?
La minte nu sunteți grei
Și-o cămașă: v-am făcut?*

*Mai am să fac încă... zece:
Zece, zece... degete, vedeți?
Și vom chefuli, petrece
Salvați de mine: sunteți.*

*-Vai, se-aude-o gălăgie
Este regele – vânează!
Intră-n peșteră? Și știe?
Mă privește? Vizitează?*

*Mă întreabă... ce tot fac?
Și că-i sunt... frumoasă?
Mă întreabă... dacă-l plac
Să mă ia acasă?*

*Pricepe, că nu vorbesc
Și nu-i pot vorbi?
Urzicile, răscolesc
Neștiind... ce-or fi?*

*Lăsați-mă să muncesc!
Nu vreau la palat!*

*Frățiorii îmi iubesc!
Faceți un păcat!*

*Regele acum zâmbește
Este fericit?
De nuntă, se pregătește
Soață: și-a găsit?*

*Duhovnicul, îi șoptește...
Se uită la mine?
Poate că... se răzgândește
Și mă simt mai bine?*

*Dar nu, nu s-a răzgândit:
Apar mulți curteni;
Sunt un suflet chinuit:
Stau între meseni...?*

*Acum... sunt Regina lui
Se bea, chefuliște;
Și sunt soața Regelui:
Încă se vestește.*

*Este nuntă la palat
Regele e fericit;
Mă așez cu el pe pat:
Jap – și l-am pleznit.*

*Regele e furios
Vrea să mă lovească;
Este tânăr și frumos:
Vrea să mă iubească.*

*-Ajută-mă Doamne Sfinte,
Frățiorii îmi iubesc;*

Nu le pot rosti cuvinte
Să le povestesc.

Ajută-mă... Te iubesc!
Știu că mă poți ajuta;
Frățiorii îmi doresc...
Și vreau ai salva.

*...Regele, s-a răzgândit?
Dumnezeu: mi-a ajutat!
Înapoi n-a mai venit:
Și singură m-a lăsat?*

*-Vai de mine: am urzici!
Doamne Sfinte, mulțumesc!
Voi face la mâini bășici;
Sfinte Doamne – Te iubesc!*

*Vai de mine, nu mai am...
Nu mai am urzici;
N-am știut, căci culegeam
Și pe-acelea: mici.*

*Ia să văd... dacă-s lăsată
Să culeg urzici;
Și s-adun: urzica toată
Ce crește pe-aici.*

*Acum, fug – am adunat
Adunat: multă urzică;
Peste tot, m-am urzicat
Dar nu-mi este frică.*

*Vai ce fericită sunt:
Frățiorii îmi salvez;*

*Urzică, îi... pe pământ
Cu drag: să lucrez.*

*Acum, cred... c-am terminat
Să le-număr: dacă-s toate;
Vai, greșit... la-numărat!
Nu se poate! Nu se poate!...*

*Mă mai duc după urzici
De-alea mari: din cimitir;
Căci, n-am spor cu cele mici
Să-mpletesc: în fir.*

*-Urzicuțelor, veniți...
Urzicați-mă, cât vreți!
Îmi salvez frații... să știți:
Căci, multe sunteți.*

*Urzicuțelor, iubesc,
Nu simt că mă doare...
Usturimea, o primesc:
De la fiecare.*

*Urzicuțelor, vă las
Mi-ajunge câte-am ales;
Sunt mută: în glas;
Mulțumită la cules.*

*Vai de mine-s... urmărită:
Regele e supărat?
De urzică sunt rănită:
Să le-ascund... imediat!*

*Vai de mine, m-au închis:
Se gândesc... că-s: vrăjitoare?*

*Mă arde pe rug, precis!
Și nu am scăpare!*

*Să mă rog la Domnul Sfânt:
Să mă mai scape odată;
Al Lui, este-acest pământ:
Iar eu sunt... o simplă fată.*

*Vai de mine, se reped...
Mulțimea este nervoasă?
Vrăjitoare, ei, mă cred
Și nici nu le: pasă?*

*Vai de mine, mi-au adus...
Cămășile; și urzica?...
Mulțumesc... Celui de Sus:
Pierită mi-e frica!*

*Trebuie să mă grăbesc
Mai am... UNA, de cusut;
Trebuie să... reușesc
Căci doar zece: le-am făcut.*

*Vai de mine: nu mă lasă!
Și la mine se reped!
Nu contează... și nu-mi pasă:
Vrăjitoare de mă cred!*

*Vai de mine: Ajutor!
Lumea s-a dezlănțuit!
Să-mi ia... lucrul: asta vor;
Căci le fac pentru: vrăjtit?*

*Frații mei... ați coborât?
Și cu ciocul: i-ați lovit?*

*Liniște, voi, ați făcut?
Balamuc: ați liniștit?*

*Frații mei, să nu plecați...?
Aproape am terminat!
Așa, liniștiți... să stați...
Și pe voi: le-am aruncat!*

*-Frații mei, am reușit!!!
Vraja voastr-a dispărut!
Regele-i... rămas uimit:
Oameni vii, voi, v-ați făcut!*

*Numai fratele cel mic
Perfect nu s-a transformat?
Dar lasă, n-are nimic:
S-o termin – n-am apucat!*

*Iar acum, pot să vorbesc!
Vrăjitoarea: a murit!
Frățiorii îmi iubesc!
Și visul: s-a împlinit!*

*-Lume, lume, da: vorbesc
Nu sunt nicio vrăjitoare;
Sunt Regina, vă iubesc
Astăzi este sărbătoare!*

*Pentru frați... eu, n-am vorbit
Blestemul ca să dispară!
Prin credință'-am reușit
Să-i scap de viața amară!*

*Frații mei... m-au părăsit!
Și de ei n-am mai știut;*

Căutându-i, i-am găsit!
Și-n durere am zăcut.

Prin durere și răbdare
Chinuri multe am răbdat!
Am zburat peste o mare
Și iubire-am arătat!

Mulțumesc, Cerului; care
Vede ce durere ai;
Și când sufletul te doare
Transformă durerea-n Rai!

Așadar, Raiu-l vedeți!
Regele e fericit!
Veseliți-vă: cât vreți!
Pân la cer... și infinit!

Această împărăție
Are de astăzi Regină!
Sărbătoare, bucurie
Și scăldată-i în lumină!

...

Și lumea, s-a așezat
La mese, chef, veselie;
Și aici am încheiat
Și această: poezie.

Cine dragoste nu are
Nu va reuși în viață;
Se va îneca în mare:
Într-o dimineată!

Dragostea, e salvatoare
Nu te va lăsa să mori;

Salvați-vă, cât e soare
Și pe cer: nu-s nori.

...

*Mulțumesc copii,
și mulțumesc cerului,
căci tot astăzi 11 Ianuarie
2012, am spălat rușinea avută,
încheind în mai puțin de patru ore,
și partea aceasta, a doua, din povestea
numită: Lebedele.*

Dragi copii, o să vedeți:
O să trecem mai departe;
Și cumiți dacă sunteți
Veți citi această carte.

Am mai jos, pentru copii
O mică poezioară;
Bucuros, copil să fii
Și s-o-nveți: pe din-afară.

Și, poate mă mai gândesc
Poezioare să scriu;
Este iarnă... și doresc
Iubit, de copiii, să fiu.

Această poezioară
Am găsit-o... rătăcită;
Am salvat-o: să nu moară
De voi să fie: iubită.

11.01.2012

43) Iarnă, iarnă...

Iarna este iarnă, și are zăpadă,
A-nceput să cearnă – copiii s-o vadă;
Râde acum cerul, și este-norat,
Nu se lasă gerul, și neaua-nctat.
Acum este seară, și zăpada zace,
Les copiii-afară, dorind să se joace.
Acum este derdeluș, săniuța zboară,
Râsete, alunecuș, și se lasă ger afară.
Noaptea e geroasă, iute "casă" treacă,
Apoi: zi frumoasă, și bună de joacă.

Dragi copii, nu are dată
Probabil că a răcit;
Și fiind c-am supărată
După ușa s-a pitit.

Și zic eu, că nu e bai
Voi sunteți ai mei copii;
Poezia este rai:
Când copiilor o scrii.

Și vom trece mai departe
Să citim ce am mai scris;
Pregătit această carte:
Cu poezie de vis.

Istoria, îi frumoasă
Vă invit să o citim;
Căci, rămânilor, le pasă:
Țărișoara ne iubim.

11. 01.2012

44)Legende Istorice

(12.09.2011)

**Dragi copii, m-am tot gândit
Istorice Legende, să vă scriu;
Neamul nostru românesc: a fi cinstit
La care neam... și eu, sunt fiu.**

**Eu, aș începe... cu-nceputul care...
Gândesc eu, că-l pot ușor a scrie;
Este de vreți... o proprie-ncercare...
Neamul, să mi-l cinstesc: prin poezie.**

**Dacia, avea conducător... pe Dromichete
El, Dromichete, a fost un bun conducător;
Iar armata, formată din... multe cete
Se războia, pentru apărarea acestui popor.**

**Tătarii, năvălitori, vroiau să cucerească:
O țară minunată, cum ei n-au mai văzut;
Robind-o, aici, ei, să trăiască
Însă, lucrul acesta ei: nu au putut!**

**Căci, Dromichete, era un diplomat conducător
El a luat prizonieri, dar nu i-a omorât;
Și sfătuindu-se, cu dacii din popor
Ce ziceți voi, copii, că Dromichete a făcut?**

**Rar, conducător: dușmanul să-și cinstească-
I-au dezlegat frumos, prizonierii, s-au mirat;
Și, i-au așezat la masă, o masă regească-
Ei, dușmanii, să se apuce de băut: și de mâncat.**

**Dacii, în schimb, așezați la mese separate
Ei, nu mâncau friptane, mâncau... în sărăcie;**

Dovedind dușmanilor, că au suflete curate
Iubitori de pace – trăind: în veselie.

Mulți prizonieri, credeau că-i otrăvesc
Iar Dromichete, lucrul acesta: n-a făcut;
Toți s-au ospătat – ospăț împărătesc
Rar lucru auzit, și de dușmani: văzut.

Iată copii, Dimitrie Bolintineanu ce ne scrie
Eu voi încerca... în versuri îmi doresc;
Bine ar fi, voi, să citiți această... poezie
O poezie care încerc s-o viersuiesc.

...
Lisimac, închină toată oștirea sa...
În tărâmul Dacic, soarta delăsa.
*

Nu-nțeleg termenul... delăsa
Tătarii, aveau probabil un conducător: pe Lisimac
Iar acesta, să fie omorât se aștepta
Numai că, dacii, altcumva gândesc... și fac.

Eu, voi încerca, și sper să reușesc
Această poezie, și altele... căci pot
Numai pe-nțelesul vostru, să le viersuiesc
Un gând, o speranță, și aceasta-i tot.

...
Și cum vă spuneam, mai sus în cuvânt
Noi suntem un neam, neam viteaz și sfânt;
Noi n-am năvălit peste alt popor -
Un popor cinstit – pildă tuturor.

...
Deci, Dacii, strânși în cete
Cer s-omoare prinșii;

Însă, Dromichete
Vine printre dânșii.

Și astfel vorbește:

*-Dacii mei stimați
Dușmanul pândește;
Și sunt înarmați:
Vor, și reușește...*

*De-i vom omorî, pe acești bărbați
Se vor coborî, bine înarmați:
Doresc răzbunare, și mulți vom muri;
Să le dăm mâncare, și-i vom slobozi.*

Așa a grăit, grăit Dromichete
Dacii s-au gândit, și s-au strâns în cete;
Lute-au alergat, mese au adus
Și i-au invitat: la mese i-au pus.

Vinuri generoase, pe mese găsesc
Mâncăruri gustoase, dacii-i omenesc;
Lisimac mirat, nu-i vine să creadă,
A băut, mâncat: dragoste; nu spadă.

Plânge Lisimac, lacrimi pe obraz
Căci poporul Dac, e popor viteaz;
El știe durerea, știe să iubească
Apărând averea: noastră; strămoșească.

Dacă nu iubim – nu suntem iubiți!
Și-n dușman lovim, ca niște smintiți;
Pacea-ntre popoare, e pace frățească
Nu să se omoare, ci: să se iubească.

Dacii n-au murit, și nu vor muri
Alții... ne-au robit, și ne vor robi;
Căci, suntem bogați, bogați sufletește
La suflet curați: curați, omeneste.

* * *

45) Țepeș Vodă zis Dracula

Țepeș, zis Dracula
mulți au speriat,
înțepat cu "sula"
și i-au spânzurat.

Căci, doi soli porniră
la împărățime,
și-ndată vestiră
despre boierime.

Boierime care
moarte au jurat,
Țepeș, să-l omoare
astăzi, spânzurat.

Țepeș auzind
iute s-a sculat,
și viteaz fiind
el a cuvântat:

*-Ascultați, voi, care
mai aveți simțire,
sunt român, mă doare;*

*veniți-vă-n fire!
Neamul boieresc
mi-este trădător,
eu ca domn firesc
iubesc pe popor.*

*Țin la astă țară
și v-am dovedit,
dușmanii să piară
eu, i-am fugărit.
Țin la neamul meu*

*la neatârnare,
vă laud mereu
neam, viteaz și mare.
Sângele vărsat
sânge de român,
e sânge curat
căci, nu vrem stăpân!
Noi nu vrem robire
trădătorii mor,
noi, dorim unire:
românesc popor!
Cine a trădat
vrea să mă omoare,
va fi atârnat
într-un par, la soare!
Să se-nvețe minte
țara să-și iubească,
respecte cuvinte
domnia, să-mi crească!
Să-mi crească în pace;
iar cel trădător,
de-mi va zice, "drace"
nu-l iert, și-l omor!
Când boierii-au auzit
Țepeș Vodă ce le-a spus,
speriați, s-au azvârlit
dispărând către apus.
Și-a rămas, el, cu poporul
și cu ceata ostășească,
aclamând, conducătorul:
"Țepeș Vodă să trăiască!"
Și Țepeș a mai trăit
mulți boieri în țeap'-a tras,
rămânând, foarte vestit
și rostit la orice pas.*

Așa și eu, l-am rostit
istorie să-nvățăm,
Țepeș Vodă, n-a murit:
când numele, -i cuvântăm.
poezie de Paul Preda Păvălache după Dimitrie
Bolintineanu (12 septembrie 2011)

46) Lucrarea de față

Lucrarea de față, este un început
Este în cel ce-nvață, și tema și-a făcut;
Găsim istorioare, în versuri povestite
Ele sunt grăitoare, dacă vor fi citite.

Nu voi continua, nu voi mai viersui
Dimitrie va sta, să îl puteți iubi;
Eu dacă l-am iubit, și voi să îl iubiți
Iubindu-l prin citit, îndrăgostiți să fiți:

Suntem popor viteaz, cum nici nu s-a văzut
Trecem peste necaz, prin binele făcut;
O Țară Românească, și-un legendar popor
Românii să trăiască, sub steagul tricolor.

În profunde gânduri, mintea rătăcește
Ce frumoase rânduri, românul citește;
Este minunat – poet, poezia
Și versul ritmat, cântând România.

Tot ce ne-a lăsat, pentru veșnicie
Ușor a redat – multă poezie!
Doamne, pentru Tine, Tu cu mine bea;
Iată cât de bine: poetul gândea.

Aș mai da citate, dar vreau să-l citiți
Textele-s ritmate, fericiți să fiți;

Iubiți poezia, iubiți ce-i frumos
Și azi România: n-are chip hidos.

Iertați pe dușmani, care vă lovesc
Nu suntem țigani: români ce muncesc!
Viitor de aur, țara noastră are
Avere, tezaur, scoli și înălțare.

Te voi lăuda, mândră Românie
Am ce-ți arăta, scris în poezie;
Tu ești chip frumos, un chip minunat
Iubind pe Hristos, care: Te-a-nălțat.
12.09.2011

Dragi copii, continuăm
Să vedem ce am mai scris,
Ziua să o prezentăm
Ca o zi de vis.

Căci, am scris poezie
Am avut plăcere;
Chiar și parodie
Ce vi se: cam cere.

Și dacă vă place
Zile mai trăiesc,
Volume voi face
Ca să-ntineresc.

Citiți-mă cu plăcere
Spuneți ce doriți;
Să m-aveți avere
Când voi: mă citiți.
12.01.2012

47) Ursul îndrăgostit de vulpe

Mergând ursul prin pădure

A văzut vulpea șireată,

Ce vroia pește să fure

Prefăcându-se că-i beată.

- Coană vulpe, ce-ai băut

Că te clatini pe picioare?

Să furi pește te-am văzut...

Poți răspunde, oare?

- Ursule, mă mai gândesc

Glăsu-mi este tremurat,

Și nu pot să îți vorbesc

Despre pește și furat.

- Atunci, ești vulpe "cinstită"

Poate că mi s-a părut...

Ai băut, ești amețită

Și eu hoată te-am făcut?

- Sunt cinstită, să *mor* eu...

N-am furat mai niciodată,

Și mă jur pe Dumnezeu

Că sunt o vulpe curată.

- Cumătră, te văd murdară

Pe unde te-ai tăvălit?

Urșii toți, mie, să-mi moară

Dacă tu nu m-ai mințit...?

- Ursule, m-am îmbătat

Am băut multă răchie,

Și-ntr-o groapă m-am culcat

Altceva, vulpea, nu știe!

- Ho, ho, ho, ce proastă-mi ești
Vino aproape de lac,
Oglindind, să te privești:
Ești murdară, ca un drac!

- Ursule, am amețea
Poate cad și mă înec,
Alcoolul este-o boală
Și, mai bine, plec!

- Nu pleca, mai stai puțin
Stai cu mine să cinăm,
Desfac o sticlă cu vin
Toată noaptea - ne distrăm!

- Ursule, mă cam grăbesc
Am mâncare, băutura,
Dacă vrei, îți dăruiesc
O frăguță gură...?

- Cumătră, te mai aștept
Sunt îndrăgostit de tine,
Sunt un urs, cinstit și drept
Și minciuna ta, nu ține!

- Ursule, îți spun cinstit
Mă grăbesc tare de tot,
Am deja al meu iubit
Și mai mult, nu-ți pot!

- Atunci, fie, du-te fată
Căci Doamne ferește,
Când te-o vede soțul beată,
Nu te mai iubește!

- Mă iubește, am un leac
Că-i place de mine,
Plăcerea îi fac
Și-n brațe mă ține!

*Of, și eu în brațe te-aș strânge
Dar, o las să plece,
Inima, că mi se frânge
Și greu îmi va trece.*

...
Și-uite-așa, vulpe-a scăpat
Ursul a rămas,
Amăgit și supărat
Și fără de glas.

Acum, fuge, prin pădure
Și se face nevăzut,
Va mânca, probabil, mure:
Și dragostea, i-a trecut?...

fabulă de Paul Preda Păvălache
(12 septembrie 2011)

Dragi copii, sper, v-a plăcut
Și veți mai citi...
Nu **voi** fi poetul mut
Și vă **voi**: iubi.

Dacă nu știi să citești
Roag-o pe bunica,
Să îți citească povești...
Greierile și furnica!
12 Ianuarie 2012

48) Greierele și furnica

Cri, cri, cri, sunt necăjit
Stau aici și mă gândesc,
Frigul iernii a venit
Și cred că mă prăpădesc.

-Vai de tine greieraș
Milă îmi este de tine,
Ești plăpând și copilaș
Și nemiloasa iarnă vine.

-Cine ești, de mi-ai vorbit?
Eu sunt greierele mic,
Frigul m-a înțepenit
Nu pot mă misca, nici pic!

-Uită-te aici în jos
Eu sunt: micuța furnică,
Iar tu, greiere frumos
Nu vrei, să vii la "mămica"?

-Nu te văd, cine-mi vorbește?
Unde-mi ești, "mămico"?
Cald și vară nu mai este...
Aha, te-am văzut... furnico!

-M-ai văzut, dar nu sunt mare
Sunt mai mică decât tine,
Vino, să îți dau mâncare;
Vino-n casa mea, la mine...?

-Mulțumesc, dragă furnică
O, ce bine-i la căldură,
Ești harnica mea "mămică";
Dă-mi ceva, să bag în gură...?

-la de-aici, te ospătează
Am mâncare, am ce vrei,
Uită-te și vizitează
Și provizie: să-ți iei.

-Mulțumesc "mămica" mea
Aș vrea să rămân la tine,
Afară e iarnă grea
Și la tine,-n casă-i bine...

-Dragul meu, nu prea se poate
Trebuie... să ne gândim!
Furnicuțe, suntem toate:
Le adun, ne sfătuim...

-Mulțumesc, dragă furnică
Vă rămân foarte dator,
Afară, fără păpica
Într-o zi, sau două: mor.

-Noi, furnicile, ne-am strâns
Greierele-l judecăm,
Căci, de mila lui am plâns;
Ce ziceți, afară-l dăm?...

-Nu, vă rog, fie-vă milă
Este tare frig afară,
Pot spune a mea idilă
Cântându-vă, la chitară...?

-Cântă-ne, acum, cu foc
Fericite noi să fim,
Și-obosite de-atât joc
Toată iarna, să dormim.

-*Eu vă cânt, vă cânt, vă cânt
Eu vă cânt neîncetat,
Afară: e ger și vânt
Și pe loc aș fi-nghețat.*

-Greiere, rămâi la noi
Și te-nfruptă din bucate,
Am făcut un mușuroi
De ger să fim apărate.

-Mulțumesc, aici iernez
Este cald, este mâncare,
Cu chitara vă distrez
Fără de-ncetare!

-Greiere, îți mulțumim
Odihnește-te, de vrei,
Fericite ne simțim:
Chitara, tu, când îți-o iei.

-Mulțumesc, m-am odihnit-
Toată vara pe pământ;
Eram de foame lihnit
Și acum, vreau să vă cânt!

-Cântă-ne atunci, cât vrei
Noi poate vom adormi;
Mă duc, la copiii mei:
Născuți, ce vor fi.

-Mulțumesc, încă odată
Nu știam că ești regină,
Ești "mămică", minunată
Și de dragoste ești plină.

- Dragostea, e lucru sfânt
Dragostea-nseamnă copii,
Fără dragoste,-n pământ
Nu poți pe pământ să fii.
- Într-adevăr, îți dau dreptate
Dragostea e lucru sfânt,
Strângi, aduni, și ai de toate
Adunate, sub pământ.
- Da, toată vara au muncit
Au muncit cu drag și spor,
Gândindu-se, la iubit:
Eu, regina, să nu mor!
- Ești plină de-nțelepciune
Mulțumesc, la nesfârșit!
Sunteți: furnicuțe bune
Și-n căsuță, m-ați primit.
- Vai de greierii ce n-au...
N-au căldură, n-au mâncare,
Și-nghetați afară stau
În stare de hibernare.
- Furnicuțo, este greu
Așa cred că ne-am născut,
Știe numai Dumnezeu
Ce păcate-am mai făcut.
- Nu prea cred c-avem păcate
La rele nu ne gândim,
Suntem suflete curate,
Fericite, ne iubim.

-Furnicuțo, ai dreptate
Ne iubim, cântăm frumos,
În lume, avem de toate
Dacă le strângem de jos.

-Da, avem hrana la picioare
Dar nu vrem deloc să fim
O furnică strângătoare
Hrană să agonisim?...

-Ai dreptate, vara stăm
Avem de mâncare,
Mâncăm bine și cântăm
Lenevind: la soare.

-Greierilor, să le spui
La vară, să se gândească,
Să-și mai pună pofta-n cui:
Iubind – să muncească!

-Furnicuțo, le voi spune
Să se lase de cântare,
Și-n cămări ca să adune...
De mâncare!

Numai că... va fi cam greu
Darul nostru-i să cântăm,
Să cântăm, vara, mereu
Iar de tine, să... uităm.

fabulă de Paul Preda Păvălache
(12 septembrie 2011)

49) Ziua animalelor

- **Ziua** noastră a venit,
Mi-au dat drumul dintr-o cușcă,
Ies voios... și-am mârâit
La un om, care mă mușcă?...

- **Uuăă!** De unde-ai scăpat?
Stai să vezi ce te ochiesc;
Am o piatră – aruncat:
Și să muști, te potolesc!

- **Ai** milă, că nu sunt rău,
Sunt un simplu cățeluș,
Nu sunt un mare dulău
Și sunt tare jucăuș...?

- **Ia** de-aici – puțină pâine
Văd că ești înfometat;
Mai văd pe maidan un câine:
De unde voi ați scăpat?

- **Aș** vrea să îți mulțumesc,
Nu ești rău cum te credeam;
Latru și eu când vorbesc
Și din codiță-ți dădeam...?

- **Ești** un cățeluș cuminte,
De te prind, te iau acasă;
Latri, în loc de cuvinte
Și te-am prins... la mine-n plasă.

- **O** să-ți latru foarte tare,
Am fost prins și chinuit;
Rău este făr' de mâncare
Și-i bine: c-am mârâit.

poezie de Paul Preda Păvălache
(4 octombrie 2011)

Dragi copii, voi, să iubiți
Animalele ce sunt,
Și-mpreună să trăiți
Cu ele pe-acest pământ.

Foarte mulți le chinuiesc
Sunt suflete ca și noi;
Și-i consider că gândesc:
Ca o rață sau rățoi.

Bine-ar fi să le iubim
Dumnezeu să ne iubească;
Și ziua sărbătorim
În care să nu muncească!

Nimic nu-i întâmplător
Toate sunt bine gândite:
De un Mare Gânditor
Pentru-a fi de om iubite.

În schimb, omul, le lovește
Și le provoacă durere;
Zi de zi le biciuiește
Pentru a-și face avere.

Lăsați libere o zi
Animalul de povară,
Și cerul ne va iubi
Cu ploaia de primăvară.
12.01.2012

50) De ziua profesorilor

Zi de vară călduroasă,
Deși toamna a venit;
Ies elevii de prin clasă:
Liber astăzi au primit.

- **Ura**, profesorul, n-a venit!
Probabil șade pe-acasă;
Astăzi e sărbătorit
Și-am rămas singuri în clasă?

- **Poate** vine mai târziu
Să ne-nvețe carte,
Repetent nu vreau să fiu,
Dă-te... într-o parte!

- **Oo**, că n-ai înnebunit
Intră-n clasă: hai, citește!

...
- **Fugiți**, că profu'-a venit...
Cine-i lipsă: o pățește!

- **Eu** copii, "profu'" vorbește...
Vă las liber să plecați;
Școala azi, sărbătorește...
Veniți mâine să-nvățați!

- **O**, ce bine-i că plecăm!
Hai să mergem, n-are rost...
Rămâne să învățăm:
Tot lecția care-a fost!

Iureș mare, bucurie;
Profesorii se grăbesc;

Liberi astăzi ca să fie:
Ziua lor sărbătorească.

Oare, chiar așa să fie...
Respectăm această zi?
Răspunsul, cine îl știe
Eu îl rog, a îl rosti...?

Mulțumesc anticipat.

poezie de Paul Preda Păvălache
(5 octombrie 2011)

* * *

Dragii copii, n-avem credință
Religie nu mai știm;
Și este cu neputință
Omeneste să iubim.

Dacă am avea credință
Și Religie am ști,
Am avea și-acea putință
Omeneste-a ne iubi.

Am scăpat de un regim
Comunisto-ateist
Și încă nu ne iubim
Lucru foarte trist.

La școală elevul vine
Să fie prezent;
Iar profesorul, cu tine
Este: re-pe-tent.
12.01.2012

51) Viață grea cu copiatul

- Hai să scriem mic pe mână
Tema la Limba Română,
Fraierim, "profa" hoției
Pe pământul României.

- Eu nu știu: sunt de la țară
Nu știu nici măcar să scriu,
Hoția, din școli să piară:
Și cinstit aș vrea să fiu.

- Măi colega, măi vecine,
Copiază de la mine:
Copiază și ai luat
"Bacul", azi, imediat!

- Aoleu, am fost filmat
Camera de luat vederi,
M-a văzut: eliminat;
Sunt bolnav și am dureri.

- Vă rog să nu copiați,
Fițiuci să nu aveți;
Pentru că sunteți filmați
Și examenul cădeți!

- Vai de noi, ce porcărie,
Toți elevii au căzut,
Deștept, nimeni să nu fie
Cu examenul trecut...?

Bine era înainte
Euro, dolari dădeai,
Bucurai al tău părinte
Și examenul îl luai!

- Vai, și eu am fost filmat
Mi-este frică de mămica,
La examen am picat
Pentru că n-am scris nimica!

Dar-ar Dumnezeu să moară
Camerile de filmat!
Să avem viața ușoară
În toamnă la copiat!

- Eu zic să abandonăm
Copiatul, fițuică,
Materia s-o-nvățăm
Și să nu ne fie frică...?

Iar la anul care vine
Examenul reușim,
Copiatul nu mai ține
Și pe bune îl primim.

-Vai de mine: eu nu pot
Am chiulit, n-am învățat,
Să învăț acuma tot...?
Sunt elevul terminat!

Mă duc la o meserie
Și poate mă fac zidar,
Sau mă duc la șoferie
Pe la un patron, măgar.

- Eu învăț și dau și dau
Până când îmbătrânesc,
Și apoi, pensie-mi iau
Până când mă prăpădesc.

Dacă nu, din țară plec
Mă duc și eu la furat,
Sau mă duc să mă înec
Unde lacul a secat.

- Spargeți gașca și munciți
Nu mai ține cu furatul,
Trebuie să fiți cinstiți
Și să terminați cu datul...

Gata, bani, nu mai primesc
Mita-nseamnă pușcărie,
Și cine de-acum chiulesc
Ajutați n-or să mai fie!

- Ce ne facem, ce prostie
Cică... haideti să munciți,
Într-o țară... Românie
Unde nu găsim cinstiți.

Nu, mai bine... ceva facem
Găsim noi o jmecherie,
Magazinele spărgem
Și mergem la pușcărie.

- Ai dreptate, nu muncim!
Să muncească cine-o vrea;
Pe bogat îl urmărim
Și cu bani ne vom distra.

Uite, colo, o mașină
Are motorul oprit,
Șoferul s-a dus la cină
O furăm și am pierit.

- Stai ușor și potolit
Ești văzut și ești filmat,
Și de polițai găsit
Condamnat: pentru furat.

Nu mai ține cu furatul
Trăim timpuri foarte grele,
Peste tot, astăzi, filmatul
Te bagă după zăbrele.

- Hai să spargem, prăpădim
Camerile de filmat,
După care, ne gândim
Bani să facem, din furat...?

- Hai mai bine să muncim
La patron ne angajăm,
Pentru bani... ne chinuim
Și nimic nu mai furăm.

Cine-i leneș și chiulește
Și carte nu a-nvățat,
La muncă se chinuiește
Banul greu și-a câștigat.

*

Învățați carte, copii,
Nu mai ține cu furatul,
Cinstit în viață să fii
Terminând cu copiatul.

Munca este sănătoasă
Și trebuie să munciți,
România îi frumoasă
Și trebuie s-o cinstiți.

Dacă toți, furăm, furăm
Fără muncă să trăim,
Țara, nu o ajutăm
Sănătoși oameni să fim.

Munca dezvoltă gândirea,
Gândirea invenții face,
Și prosperă omenirea
Aducând în case pace.

Cine-i harnic și muncește
Are tot ce vrea,
Se distrează, odihnește;
N-are viață grea!

parodie de Paul Preda Păvălache
(16 iulie 2011)

* * *

Dragi copii, munca nu-i grea
Mai greu este dacă stai;
Lenea e-acasă la ea
Când chef de muncă nu ai.

Și cine de muncă fuge
Nu are păpică;
Coca-cola zilnic suge
Și-l bate mămica.

Pentru că, a cheltuit
Bani fără măsură:
A mâncat, s-a otrăvit
Cu... otrăvitură.
12.01.2012

52) Să vorbim despre "păpică" (parodie mică)

Roșcata îi judecată,
Judecată c-a furat,
Și-i va fi blana tărcată
Pentru tot ce a mâncat.

Poate a mâncat banane,
A avut blana roșcată,
Căutând prin tomberoane
Pâine tare și uscată.

Poate că a fost văzută...
De un câine de sector,
Alergată și... "avută"
De dulăul scamator.

În această țară... mică
Consumăm... ce-a mai rămas,
Căutând, zilnic, păpică...
Cu durere mare-n glas.

Consumăm carne de câine
Foarte bine preparată,
Sau mâncăm pâine... cu pâine
Otrăvită și umflată.

Vai de câinii maidanezi
Nici pădure nu mai au,
Te mănâncă dacă-i vezi
Aruncați, flămânzi, cum stau.

Vai de oamenii mușcați
Vai de nfometării câini,

Căci vor fi iute-mpuşcați
De puşca strânsă în mâini.

Vai de vulpea cea roşcată
Care prinsă încă nu-i,
Care rabdă nemâncată
Tot uitându-se la pui.

Acum este libertate
Este peste tot potol,
Este carne și de toate
Și numai, le dăm, ocol.

Mai bine era-nainte
Aveai tigri, aveai lei,
Și cel ce avea și minte...
Mânca..., carne, mititei...

Acum toate-s otrăvite
Toate, toate, s-au... curcit,
Alimente, prăpădite...
Despre cari... am amintit.

Cumpărăm orice cu bani,
Cumpărăm carne, potol...
Mâncăm câini și șobolani
Aromate din petrol.

Știința a avansat
Totul este păcăleală,
Să mâncăm, chiar și... ra'at
Cu numele de haleală.

(26 noiembrie 2010)

53) Privește-n viață răsăritul

Privește-n viață răsăritul,
Privește frunza, viața
Privește măreția, infinitul,
Privește toate-acestea, dimineața.

Au nu văzut-ai zare-albastră;
Au nu văzut-ai pasăre pe cer;
Au nu văzut-ai floarea-n glastră;
Au nu văzut-ai marele mister?

Uită-te la pasărea ce zboară
Uită-te la fluture în zbor,
Uită-te să vezi a ta comoară
Uită-te, de vrei, la Creator.

Lucrurile toate te așteaptă
Lucrurile moarte reînvie,
Lucrurile toate, au o Dreaptă
Lucrurile toate-s Poezie.

Peste tot, Iubire este
Peste tot, ești tu, cel viu,
Peste tot, un Soare strălucește
Peste tot, numele tău ți-l scriu.

Oare, în zadar eu am trudit
Oare, nici n-am existat,
Oare, eu, nu te-am iubit
Oare, niciun vers nu ți-am lăsat?

Eu te-am iubit și te iubesc
Eu am murit și-am înviat,
Eu fără tine nu gândesc
Eu nu pot fi cu-adevărat.

Tu ești și vei rămâne viu
Tu ești găsit și tu vei fi,
Tu ești poetul ce îl scriu
Tu ești, tu ești; așa vei ști.
(14 septembrie 2011)

* * *

Dragi copii, a mai trecut o zi
Și multe zile vor mai trece
Și-această carte-o veți citi
Și când e cald, și când e rece.

Dragi copii, voi nu gândiți,
Vă jucați, și nu vă pasă
De părinții cei trudiți
Pentru o pâine pe masă.

Și cum timpul iute trece
Și cum munca nu vă place;
Rămâneți în suflet rece
Și rele multe veți face.

Rari sunt cei ce mai iubesc
Munca de jos, de la țară;
Caută, și nu găsesc
Munca de birou ușoară.

Și cine e vinovat
Că de muncă nu-ți găsești,
Și ajungi pe străzi drogat
Să fumezi și să tușești?

13 Ianuarie 2012

54)Vaca, Boul și Măgarul
(Fabulă pentru oameni mari)

Vaca deschide biroul, Măgaru-i grăbit
Apare iute și Boul, coada s-a mărit;

-Cine e la rând – s-aducă dosarul
Am un singur... gând: lăsați pe Măgarul...?

-Băi boule, de Măgar, țipă Boul supărat-
O să te lovesc c-un par... la rând nu ai stat?!

-Uită-te te rog mai bine, replică Măgarul
Lumea râde-acum de tine – mi se rupe... *parul*.

-Să știi că m-ai enervat, intru peste Vacă
Iar dosarul amânat – pe loc să mi-l facă!

-Măi Boule, fie-ți milă, și nu mă plezni:
Ai dosarul cu ștampilă, vreau a-mi mulțumi...?

-Geaba eu îți mulțumesc – ești tot Vacă grasă!
Ai scăpat să te lovesc – de tine nu-mi pasă!

Epilog:

Rândul... vă rog, respectați: să intre Măgarul!
Următorul, așteptați: pregătind și darul!

Morala:

*Dacă vrei să reușești
O ștampilă fără **dar**,
Trebuie să te gândești
Să fii: Bou, măgar.*

(14 Septembrie 2011)

55) Cucul și... Cucuveaua

Cukul, vesel a sosit, concert ca să țină
Undeva, unde-a găsit, un colț de lumină.

Cucuveaua, mai cu moț, s-a dus și-a zburat
Unde, și-a găsit un soț, bun pentru cântat.

-Lume lume, cucăim, a zis cucul fericit
Și cântece dăruim, celor ce-au sosit.

-Ia taci cucule, puțin, a zis... cucuveaua:
Cucuveaua, cântă fin – când se pune neaua!

-Urcă-te atunci pe munte, deranj nu ne face:
Cucuvelele, să-ți cânte, până când vor tace.

-Uită-te și tu la tine, cucuveaua i-a răspuns:
Vino, să te-ntreci cu mine, noaptea în apus.

-Eu, nu pot noaptea cânta, a zis cucul răgușit:
Aceasta, e treaba ta, ești un prăpădit!

-Uite, cine cuc... vorbește, bine-ar fi să taci
Ai cântat, doar cucăiește: "cucu"... știi să faci?

Morala:

Cukul, numele își cântă
Când e primăvară;
Cucuveaua, se avântă
Cântând, ca o cioară.

(14 Septembrie 2011)

56) Lizuca și grădina fermecată

Lizuca s-a făcut mică, și sare-n grădină,
Întâlnește o furnică, drăguță și fină;

- Ziua bună, ziua bună, am sărit la voi
Unde furnica adună, hrană din gunoi?

- Cine ești, nu ești furnică, nu te cunoștem,
Ai și tu a ta mămică, te gonim de vrem?

- Sunt Lizuca, și-am venit, ca să vă privesc
În grădină am sărit, ca să vă vorbesc.

- Geaba vrei să ne vorbești, suntem prăpădite
Rămâi și doar ne privești, căci suntem grăbite.

- Atunci mă duc pe la flori, iute mă avânt
Dau și peste mâțișori, căzuți la pământ...

- Ia piciorul de pe mine, sunt un mâțișor!
Nu mă vezi că sunt sub tine, și toate mă dor?

- Am călcat fără să vreau, căci nu te-am văzut
Florile-n picioare stau, și tu n-ai putut?

- Eu sunt mâțișor plăcut, și sunt scuturat
Rămân pe pământ căzut, și sunt supărat.

- Mai bine mă fac iar mare, și te pun în apă
Ești căzut pe o cărare, călcat: te îngroapă!

- Cine ești, nu ești o floare, nu ești nici furnică
Ai picioare mișcătoare, și mie mi-e frică!

-Te rog nu te speria, Lizuca, eu, mă numesc
Acum te voi ajuta, pentrucă, iar, mă măresc.

poezie de Paul Preda Păvălache
(22 septembrie 2011)

* * *

Dragii copii, continuăm
Citim, ne distrăm;
Urmează o libelulă
Urmărită de bondar.
Care se credea o sculă
Și frumos ca un măgar.

Foarte mulți așa se văd
Și fac peste tot prăpăd;
Se cred pe lume dulăi
Ce trăiesc printre pisici.
Dar de fapt, sunt nătărăi
Foarte răi și mici.

Dragi copii se spune:
Fără-nțelepciune,
Degeaba trăiești
Degeaba ai fost;
Și te prăpădești
Ca un mare prost.

Și-acum să citim
Povestea s-o știm;
Și cine-i bondar
Vreau să se gândească:
Gândească măcar
Când vrea să iubească.

13.01.2012

57) Bondarul și libelula

M-am îndrăgostit; mamă ce mă doare!
Și mi-am amintit, de o zburătoare.
Iată zburătoarea; e o libelulă
Ce sărută floarea, și e nesătulă.

Acum a zburat, să scape dorește
După ea m-am luat; știu că mă iubește.
- Stai și mă așteaptă? Mică zburătoare
Dragostea mi-adapă, cu o sărutare.

- Nu stau, că-s grăbită, zbor la altă floare,
Vreau să fiu iubită, numai de cicoare.
- Tu ești o cicoare, eu sunt un bondar,
Dragostea e mare, așteaptă... măcar?

- Nu pot aștepta, trebuie să zbor,
Nu-s iubita ta, să facem amor.
- M-am îndrăgostit, spune-mi, ce să fac?
Sunt un prăpădit, de iubire zac!

- Du-te și te scaldă, să te bălăcești,
Apa este caldă, și te răcorești.
- Apa e fierbinte, poate că iau foc,
Bondarul te prinde, fato, de mijloc!

- Lasă-mă în pace, dă-mi drumul să zbor!
De tine nu-mi place, mă usuc și mor.
- Ești deja uscată, și nesuferită,
Ești urâta fată, necăsătorită!

- Mă căsătoresc, cu al meu iubit,
Pentru că-l doresc, și e-ndrăgostit.

- Atunci, mă lipsesc, nu-mi mai ești dorită
Și poate-mi găesc pe a mea iubită.

- Du-te sănătos, du-te să iubești!
Ești bondar frumos, și ai s-o găsești.
Și bondarul a plecat, căci și-a revenit,
Iubita, l-a așteptat, și mult s-au iubit.

Când te-ndrăgostești, nu mai știi gândi,
Vrei să te unești, cu cine o fi!
Și așa și este, nu e eronată,
Chiar dacă-i poveste, în rimă redată.
* * *

Dacă ești bondar, ești îndrăgostit,
Citește, măcar, ce ți-am viersuit!
Dacă ești cicoare și plutești în zbor,
Găsește-ți o floare, și fă-i un odor!

Și eu am găsit, te-am găsit pe tine,
Cititor iubit, de poeme fine.
(14 septembrie 2011)
* * *

Dragi copii, este-o poveste
Pentru oameni mari mai mult;
Dar și copilul mai crește
Și va deveni adult.

Să citim o judecată
Pentru oameni culți;
O fabulă minunată
Când veți fi: adulți.

58) Judecata dreaptă - așteaptă!

Judecata-i pregătită, lupul, e judecător
Una vulpe nu-i venită, ca martor: apărător;
Dar ședinț'-a început, vaca este judecată
Ea, să pască, nu a vrut, și acum va fi: tăiată.
Calul, este avocat, ca să-i pună apărare
Apoi, leul, supărat – avocat de... acuzare;

- Treci la bară, inculpată, să ne spui cum ai făcut
Ai răbdat, și nemâncată, să dai lapte n-ai putut?

- Domnule judecător, iarba este otrăvită
Ruptă în rumegător, este-amară, avenită:
Este acră, dulce nu-i, și să nu vă otrăvesc
Am adus martori destui, dorind, să vă dovedesc,
Pentru că, lapte am dat, și o vulpe a murit:
Tineric-a decedat, și alți morți nu mi-am dorit.

- Apărarea-i dă dreptate, a spus calul avocat:
Avem otrăvite toate, și nu-s bune de mâncat:
S-o eliberăm pe vacă, care este-o eroină:
Ținând, laptele să zacă, și fiind: fără de vină!

- Eu aș zice s-o tăiem, a zis leul avocat
Apoi, laptele să-l bem; mulțumesc – am terminat!

- Pentru... că, este... bălțată, a spus lupul, nemâncat:
Trebuie, a fi tăiată – acesta-i verdictul dat!...

Acum, treceți, la... gustat! Și pe cal: la alergat!
(30 mai 2011)

(Dragi copii, șah mat: calul s-a salvat!)

59)Şah mat cu calul

- Stai să vezi ce-ți fac, dacă mut un cal,
Am să-ți pun capac, în ultimul hal;
- Hai, că nu te cred, prea te-ai lăudat,
Mut, și mă reped, și calul ți-am luat;
- Atunci, mut nebunul, îți atac regina
Tu mi-l iei cu turnul, și faci ca găina;
- Cine te-a mințit, faci tu, ca o rață,
Unde te-ai gândit: şah mat - mai învăță!
- Calul tău, nu l-am văzut, ești mai bun ca mine,
Astăzi, am pierdut, și să plâng îmi vine;
- Liniștește-te, nu-i bai, este doar o joacă:
Uیți, că am doi cai, care,-n "L", atacă?

(22 septembrie 2011)

Dragi copii şahiști
La şah se gândește:
O mutare, riști;
Iar cel ce greșește
Şah mat: se trezește.

Şahul este ca o poezie
Când te tot gândești;
Recitată ca să fie
De copii dorești:
Şi poet, tu: ești.

Dragi copii, o poezie
Nu se scrie greu;
Cauți pentru călărie

Cuvinte mereu:
De la Dumnezeu.

Dumnezeu, se știe
Este frumusețe;
Este poezie
Este și blândețe:
Cuvinte mărețe.

Eminescu, voi îl știți
Știți când s-a născut;
Poemele îi citiți
Multe a făcut:
Poet cunoscut.

Haideți să îi dedicăm
Versuri minunate;
Dragoste să-i arătăm
Din inimi curate
Prin cuvintele: ritmate.

Floare, Eminesciană
Floare-albastră, floare fină;
Ești frumoasă, diafană
Floare de lumină:
Dragoste divină.

Rămâi **Floare** înflorită
Ești sărbătorit;
De copii ești amintită
Un poet iubit:
Care n-a murit!
15 Ianuarie 2012

60)Floare-albastră (de Eminescu)

- Floare-albastr-a mea de sus, cufundată-n stele,
La ce iarăși ai apus, suflet fin al vieții mele?
O să mor de al tău dor, mai răsari te rog odată
Alină-mă pușor, pușor prea scump de fată...

- Răsar eu, dar este soare, și sunt mititică,
Eu sunt mica stea de mare, și sunt o nimică.
Așteaptă-mă pe-nserat, și-am să strălucesc,
Luminez suflet curat, pe care-l iubesc.

- Ba eu vreau chiar și pe soare, vreau să te zăresc!
Apari te rog, că mă doare, știi că te doresc;
Stau și tot mă uit pe cer, soarele e-n nori
Tu esti floare și mister, doresc să nu mori!

- Ridică-te dacă poți, vino pân' la mine
Ai mașină, patru roți, drept te rog o ține,
Demarează cât mai tare, greș ca să nu dai
Ești și tu albastră floare, dac-ajungi în rai!

- Eu aș vrea să mai trăiesc, moartea-i despărțire,
Mult la tine mă gândesc, ești a mea iubire,
Iubirea dac-a murit, nu mai este soare
Nu mai sunt al tău iubit, lucru, ce mă doare.

Eu te-am pus la încercare, să văd ce-mi gândești
Să devii albastră floare: trebuie să crești;
Crești și te înalți spre stele, dureri și suspine
Unde, vei uita de ele, când: destinu-ți vine.

(18 septembrie 2011)

61) Niciodată să nu spui: niciodată

Niciodată nu se știe, cu cin' te-ntâlnești

Întâlnești o poezie, și atent nu ești,

Cocoșii se iau la trântă, pentru o găină

Iar iubirea este-nfrântă, și cine-i de vină?

- **O...** să mi-o plătești vecine; zice-nfuriat cocoșul:
Dau cu pintenii în tine, căci eu sunt frumosul!

- **Apropie-te** să te bat, să-ți arăt eu ție
Te trântesc imediat, frică să îți fie.

- **Ai sictir**, că nu mi-e frică, am multe găini
Și să vezi ce-ți dau nenică, să plângi și suspini.

- **Atunci**, să ne pregătim, cine a pierdut
Ne luptăm să știm; și lupt'-a-nceput.

Un cocoș, tare a dat, dar a și primit
Și acum, a sângerat, lupta, s-a oprit.

Puișorii de găină, mai toți au fugit
Unul, plânge și suspină, și este-ngrozit.

Iar găinile frumoase, care mai de care
Nu sunt astăzi norocoase, și încep să zboare.

Ici și colo, o rățușcă, bate apa-n piuă
Cu ciocul, mai bea o dușcă, cât mai este ziuă.

Iar pe cer, răsare luna, și s-a înserat
O să-nceapă iar furtuna, care... a-ncetat?...

- **De** ce s-au bătut surată, vreau și eu să știu?
- **Au** plăcerea să se bată: unul e dilui!

- Tot nimic nu înțeleg, cine-a câștigat?
- **Acel** bătaș mai bleg: care, s-a... ouat!

fabulă de Paul Preda Păvălache
(14 septembrie 2011)

* * *

Dragi copii, mă tot gândesc
Acum la-nceput de an;
La cei care viersuiesc
Precum Nina Cassian.

Sunt poeți ce s-au gândit
S-au gândit și la copii;
Din dragoste și iubit
Lăsându-vă poezii.

Sunt poeți care au scris
Povești foarte minunate;
Minunate și de vis
Copiilor prezentate.

Iar voi cei care-i iubiți
Și vă place a citi;
Și pe internet să știți
Multe le puteți găsi.

Dacă dați și peste mine:
Veți citi și-această carte;
Dăruită pentru tine
Să rămână mai departe.

15 Ianuarie 2012

62) Prințul Miorlau

de Nina Cassian

(Comentariu)

Pe Prințul "Miorlau"

La speriat... un "Bau-bau";

Și de-atunci tot speriat

A văzut peste ce-a dat

Și în loc să miorlăiască

A-nceput ca să vorbească

Numai că, mulți, miorlăiesc

Nu prea știi tu ce vorbesc,

Vorbesc parcă pisicește

Și se înțeleg câinește,

Fac o mare hărmălaie

Supărați, sar, la bătaie,

Și când toți s-au potolit

Se-aude un... "miorlăit"

De poliție, salvare

Și "pisica rea", dispare

Pe cărare.

Aș vrea să îmi dați crezare

Și să-mi "miorlăiți" mai tare

(Sunt cam tare de urechi

Deși, am două perechi)

Adică să comentați

Și pe "Nina" s-o votați:

Un poet nemuritor

Care place tuturor

Și care este păcat

Să nu fie comentat

De "motani" și de "pisici"

De copii și de mămici

Care știu să... "miorlăiască"

Și frumos să ne vorbească

Spunând dacă, le-au plăcut
Și pe Prinț de l-au văzut
Pe unde s-a rătăcit
Rămânând, un... "miorlăit".
20 iulie 2011

Dragi copii, m-am adresat
Celor care vizitează;
Și lăsând un comentat
Copilașii se distrează.

Probabil că azi trăim
Pentru bani și lăcomie;
Și nu le mai dăruim
Copiilor, poezie.

Mai sunt totuși, iubitori
Dar puțini, nu mulți;
De poeme gânditori
Iubitori și culți.

Ce credeți, au comentat
Un "motan" sau o "pisică",
Frumos să fi "mieunat";
S-au le-au fost cam frică?

Eu zic nu, nu au "lătrat"
Lătrat fără frică;
La copii să fi lăsat:
Măcar: o, "pisică".

Bulă [din public]
a spus pe **23 noiembrie 2008**:
Poem frumos, ușor antipisicesc, dar
plin de pilde, educativ și profund moralizator.

Efectul său este însă total anulat
de televiziunea noastră obscenă, în
care, la "Noapte bună, copii!" cei
șapte pitici o vio-lează în grup
pe Albă ca Zăpada!

* * *

Dragi copii, dreptate are
Cel ce se numește "Bulă";
De voi, pe nimeni nu-i doare
Nici în... gură.

Pentru că, de i-ar dura,
S-ar gândi și la copii;
Și dragoste ar avea
Numai pentru poezii.

* * *

Big Ivan [din public]
a spus pe **02 decembrie 2008**:
Sunt tare curios cum a tradus Dan Shafran
"Miorlau" în suedeză. Nu e o treabă ușoară,
nici măcar prin programul TPS.

* * *

Iată dragii mei copii
Cetățeni: peste hotare
Iubitori de poezii
Și poeme-n căutare.

V-ați născut în România
O țară foarte iubită;
Unde crește poezia
Cea mai scumpă și dorită.

Și avem poeți în țară
Dar care nu se gândesc

La copii, decât în doară;
Adică: nu îi iubesc!

În schimb, poemele scrise
Le-au scris ca să-și facă bani;
Să trăiască ei ca-n vise
Peste ani și ani.

Eminescu dac-ar fi
Născut și prin alte țări
Nespus, de mult l-ar iubi
Prin dragoste și cântări.

Bucurați-vă copii,
V-ați născut în România;
Patria: cu poezii,
Miorița, bucuria...

Bucuria de a fi
Și de a avea iubire;
Poezie a citi:
Toți străinii, să se mire.

elena denisa [din public]
a spus pe **02 decembrie 2008**:
este genul de lectura pe care... ar fi
trebuit sa o parcurg mai de
mult... dar nici acum
nu ma deran-
jează

Da copii, o poezie, poezie-adevărată;
Frumoasă să fie: este cea ritmată.

Ștrul [din public] a spus pe **04 decembrie 2008:**

Nina Cassian, marea doamnă
a poeziei românești?! Asta e prea
de tot! Acesta e antisemitism în toată
regula! Eu știam că românul poate orice.
Se pare că evreul poate de două ori mai mult.

Dragi copii, iată-l pe "Ștrul"
Cum descurajează,
Pe poetul... "Cool"
Ce poetizează.

Românul este artist
În literatură;
Dar este și egoist
La rostit din gură.

Vioreda [din public]

a spus pe **10 iulie 2009:**

Prin 59-60... asocierea cu printul...
m-a facut sa nu plang usor, asocierea
cu Lizuca m-a facut sa fiu ordonata, asocierea
cu d-ra de smantana sa nu fiu alintata... Peste ani...
din cartea mea, am citit si puiului meu... si
cred ca povestea nu se sfarseste aici!

Multumim D-na Casian!

Iată, totuși, am găsit
Și un suflet iubitor
Și din cele ce-a grăit:
Cred că este scriitor.

Copii, poate totuși am greșit
"Prințul Miorlau", voi, nu-l știți;
Adică, nu l-ați citit: ca să îl iubiți.

Lucru-acesta s-a-ntâmplat, pentru că, pot fi:
Acuzat de plagiat, și a mă: îmbogăți?

Iată câtă negândire, și goană după venit;
Și curcile să se mire: cât de tare, "ne-am" prost!

Paul Preda Păvălache

[din public] a spus pe **20 iulie 2011:**

Eu aș crede că:

Pe Prințul "Miorlau"

La speriat... un "Bau-bau";

Dragi copii, n-au mai venit

Decât un... "**mirlau**";

Restul, cred că au fugit

Fugit... de, Bau-bau?

mirlau [din public]

a spus pe 03 noiembrie 2011:

Acesta lectura este de amuzament.

Dragi copii, a te distra

Greu nu poate fi;

Mai ușor, este, a sta

Și doar a citi.

Bine-bine, să citim;

Dar cine ne scrie?

Și pe cine să iubim

Autori, de poezie,

Și copilărie?

15 Ianuarie 2012.

63) Ce gândesc copiii despre Eminescu

(Preluare din alt volum de poezie)

Poetul e actorul, ce-nvață actorie
Oare-și mărește scorul, în rimă dacă scrie?
Eu zic că stă pe loc, făcând cu pălăria:
Tu, dacă intri-n joc, citindu-i poezia.

-Uitați copii, pe Eminescu, poet național
Lângă statuia lui... Enescu, într-un destin final;
Eu zic să-i dăruim o floare, prelung să îl privim
Apoi, deschidem la-ntâmplare, și-o poezie, îi citim.

**-Cu gânduri și imagini: și-ale cărții, și-ale vieții
Tu înnegrita-i pagini, chiar din zorii tinereții;
O-ntreagă-mpărăție, în cuib... legănător
Rămasă să ne fie, să te iubim cu dor.**

-Să fie să-i citim, încă o poezie... zic;
Iar dacă mai dorim, mai stăm, poate, un pic
Mai stăm dacă doriți, să ne mai odihnim
Admiratori să fiți, și versuri să-i citim.

-Nu vreau, ca să mai stăm; nu vreau să-i mai citim!
Doresc, ca să plecăm: mai toți ne plictisim;
Rămâneți dumneavoastră, statuia-i admirați
(Uite-o: cât îi de proastă, că-ți vine să o bați).

-La steaua care n-a apus, eu zic să-i mai citim;
Zece din copii s-au dus, iar noi nu-l mai dorim?...
Atunci, să mergem mai departe, ziua s-a încheiat;
Mâine, vom învăța din carte, pe unde-am colindat?...

-Ba, învățăm, la geografie: păduri și munți, și văi;
Iar Eminescu – poezie, suntem cam tăntălăi:
Ținere minte nu avem, mai bine o citim,
Oare, de ce noi nu putem, ca el, poeți, să fim?

-Răspunsu-acesta este greu, poet, nu-i orișicine
Zăcem pe gânduri tot mereu, și rima nu ne vine;
Ar trebui să exersăm, cuvinte să găsim;
Mintea, curată, s-o păstrăm, și să le potrivim.

-Ba, eu, gândesc c-ar fi ușor, să facem bălăceală
Ești un poet al tuturor, și scrii la nimereală:
Scrii despre oameni și copii, despre pisici și câini
Toate numite poezii, scrise, cu două mâini...

-Ești un băiat inteligent, te joci pe tastatură?...
Tu, nu cumva ești... corijent, și tare bun de gură?
Uite, că mi-am adus aminte, credea-i că nu gândesc?...
Ți-aduci mâine, al tău părinte, de față să-i vorbesc!

-Uu... că nu vreau, nu vreau, mai bine mă băteți!
Râd, mâine, toți copiii... *au!* - *de ce doamnă dădeți?!*
O să vă spun că m-ați bătut, și tare m-ă... mai doare
Rău niciodată n-am făcut, și cred c-o să vă... zboare!

...

Epilog.

Nenorocito:

Copilul mi-ați bătut, plângând el mi-a venit
Ai dat cât ai putut, că nu-i un prăpădit:
Te dăm și-n judecată, minte să te înveți
Prin tribunal, purtată: proastă dacă sunteți!

18.09.2011

Fără comentarii – trecem pe avarii!
Multe altele găsiți, dacă îmi citiți:
Trăiri Intense la Poezii Biz **vol. 6**
Mulțumesc. 15.01.2012

64) Prințul Fermecat

Dragi copii, sunt fericit
Am în casă un brotac;
Brotacul meu a venit
Și-a intrat singur în sac.

Poate voi copii nu știți
Ce-i acela un brotac;
Eu vă spun dacă doriți
Este: Oaca, oaca, oac.

Probabil s-a rătăcit
De pe lac de undeva;
Apoi mult a țopăit:
Să-l salveze careva.

Am în casă și-un mârțan
Este mare și frumos;
Este scumpul meu motan
Ce sforăie bucuros.

Brotacul venit în casă
Nu știa că am mârțan;
A sărit iute pe masă
De ziceai că-i șobolan.

Mârțanul când l-a văzut
S-a sculat iute din pat,
Un șoarece l-a crezut
Și târcoale că i-a dat.

Dar brotacul – este-o broască
De frică s-a-nghemuit,
Apoi gura mare cască
Și scoate... orăcăit.

Dragii copii, doresc să știți:
Eu iubesc animăluțe;
Doresc și voi să iubiți:
Animalele micuțe.

Uneori, copii... se spune
Omul nostru dacă-i bun,
Animalele îs bune
Și-l imită pe stăpân.

Așa mărtanicul meu
Este cuminte și blând;
Mă ascultă ce zic eu
Și îl văd mereu torcând.

În ziua când a intrat
Brotacul orăcăind;
Mârtanul, alarm', a dat
Râcâind și miorlăind.

-Măi să fie, ce o fi?
Am zis eu sărind din pat:
Mârtanul meu... miorlăi
Și-un orăcăit a dat?

Dar mărtanul meu frumos
Nu miorlăie niciodată;
Mârâie, puțin pe jos
Cu codița ridicată.

Când e foame, așa face:
Cere și el de mâncare;
Apoi, se duce și toarce:
Ori la umbră, ori la soare.

Astăzi îns', -a miorlăit
(A intrat acel brotac)
El săracul: a vestit
Brotacul intrat în sac.

Probabil, acest brotac
De mârtaș s-a speriat,
Și-a intrat iute în sac
Ca să nu fie mâncat.

Dacă era șoricel
Mârtașul meu îl păpa;
Și nu miorlăia de fel
Târcoale ai da.

Notă:

Întâmplarea nu-i minciună
Este pur adevărată;
Autorul să vă spună
O poveste minunată.

Pentru că, mă tot gândeam
Ce poveste să vă scriu
Și dormind în pat visam
Că mă voi trezi și știu.

Era noapte și trăsnea
Și-a venit mare furtună;
Vremea se mai răcorea
Făcându-se numai bună.

Și așa eu am deschis
Să respir aer curat;
Și brotacul meu, precis
Pe fereastră a intrat.

Și stau la etajul doi
Fără ca să bănuiesc
C-am în casă un... broscoi
Pe care nu îl gădesc.

Întâmplarea s-a făcut
C-am avut un șoricel,
Și dezastru a făcut
De ziceai că e purcel.

Mi-a ros haine, bucurie
A intrat și prin cămară,
Balamuc, și nebunie
Și viață amară...

Și l-am prins, nu m-am lăsat
Căci mă rodea și pe mine;
Am rupt patul – demolat
Și-acum totul era bine.

Să vedeți ce povestesc
Și ce mă gândesc să fac,
Și prin casă răscolesc
Să gădesc acel brotac.

Căci, probabil, a plouat
Cu broaște și cu brotaci,
Și brotacul a intrat
Cu inima, ce să faci.

(***)

Măi copii, acum e-acum
Să vedeți ce am făcut...
Mi-e și frică să vă spun:
Un șoarece l-am crezut.

Și crezându-l șoricel
(Șoricel intrat în sac)
Am vrut să-l lovesc nițel
Pe săracuțul brotac.

Dar mârțanul... miorlăia
Era tare disperat;
De lovit – nu mă lăsa
Și m-a zgâriat!

Uneori, omul gândește
I se pare altceva;
Nu-l miroase, nu-l iubește
Și apoi va regreta.

De durere – l-am bătut:
Adânc el m-a zgâriat;
Apoi, din sac am văzut
Când brotacul a scăpat.

Bietul brotăcel, de frică
Inimioara îi bătea;
A scăpat el de pisică
Dar de om, el, va putea?

Acum stau și mă gândesc:
Să îl duc pe... lac?
Așa, brotacu-mi iubesc:
Bine vreau să-i fac.

Voi copii, să nu-l băteți
Dacă vine și la voi;
Bunătate, voi, s-aveți
Și de brotac, și... cotoi.

Voi copii, știți din povești
Omul rău, cam ce pățește;
Că-ntr-o zi, tu, o pățești:
Răul nu te ocolește!

Dacă un... brotac dorește
Și îți cere de mâncare,
Mâine zi, te întâlnește:
Și îți cântă o cântare.

Brotacul, cântă pe lac
Spune că este iubit;
Zice: Oaca, oaca, oac
Sunt brotacul fericit!

Voi copii, să-i dați iubire
Astăzi, orișice... ființă
Își dorește fericire
Împlinindu-ți o dorință.

Dacă astăzi o bătem
Și ființa n-o iubim,
Mâine zi, noi, nu avem
Lucrul ce-l dorim.

Poate voi ați auzit:
De brotacul aruncat,
Și povestea ați citit...
Cea, cu Prințul Fermecat.

Brotacul, sta aruncat
Într-o adâncă fântână;
De mult... tare, blestemat
C-un destin fără cunună.

Ca să fie-nlăturat
Blestemul, avut:
O fiică de împărat,
Să-i dea un sărut.

Deci, brotacul, nu era...
Era Prințul blestemat;
Și-n fântână aștepta...
Acel mare sărutat.

Și a stat, a stat și-a stat
A stat multă vreme-adâncă;
Nimeni nu l-a sărutat
La fântâna dintre stâncă.

Și iată un împărat
Trei fete frumoase-avea;
Avea sufletul curat
Și fetele își iubea.

Fetele, erau frumoase
Toate-aveau pe vino-ncoace;
Erau fete afectuoase
Și trăiau în pace.

Uneori, lucrul frumos
Te înșeală la privit:
Înlăuntru-i dureros
Și îl vezi doar la iubit.

Voi copii, dac-ați avea
Un broscoi... urât, râios:
L-ați lăsa la voi să stea
Și să-i ziceți că-i frumos?

Este grea, a mea-ntrebare
Are răspuns: negativ;
Necesită căutare:
Casă, fie-afirmativ.

Căutarea nu e grea
Are și ea o-ntrebare;
Te întreabă și ar vrea...
Să-ți cunoască a ta stare.

Dacă starea ta e bună
Și-animăluțe iubești,
Vei primi scumpa cunună
Care-n viață ți-o dorești.

Dacă starea ta e rea...
Și ai suflet otrăvit,
Cununa, nu te va vrea
Să-ți găsești Prințul Iubit.

Prințul Fermecat, se zice
Că-i brotacul blestemat,
Ce-aștepta una din fiice
Să îi dea un sărutat.

Lucru-acesta-i foarte greu:
Să săruți, tu, un brotac?
Nu l-aș săruta nici eu:
Și l-aș duce pe un lac.

Voi copii, ați săruta
Orișicare arătare?
Dar, aur, dacă v-ar da
Și ar fi o scumpă floare?

Uneori, și-o buruiană
Poate frumos înflori;
Și dacă parfum emană
O putem iute iubi.

Alteori, o floare-aleasă
De o rupi – se trece;
Poate, că, a fost culeasă:
Doar durerea, să îți sece?

Omu-ntâmpină necazuri
Tratându-le cu... frumosul;
Și-n cele mai multe cazuri:
Se-ntoarce cu dosul.

Așa lumea îi făcută:
Să fie frumoasă;
Pe frumos ea îl sărută
Dorindu-l în casă.

Dacă urât te-ai născut:
Cine-i vinovat?
Poate: Dumnezeu a vrut!
Viață când ți-a dat.

Floarea când se veștejește:
Devine și ea urâtă;
Nimeni: nu te mai iubește
Și-n pământ te mută.

Și-așa brotacul șede
În acea fântână;
Și nimeni nu îi venea:
Un cuvânt să-i spună.

Fata mică de-mpărat:
Frumoasă de pică;
Zilnic, mergea la jucat:
Cu o mingie mică.

Mingea, de aur era:
Mingiuță mică;
În sus și în jos sărea:
Și-n fântână pică.

Fântâna, era adâncă:
Fundul nu i se vedea;
O fântână: între stâncă
Unde brotacul ședea.

Brotacul, când a văzut
O fată de împărat:
Pe-ndată a și crezut
C-a venit la sărutat.

Prințesa, tare plângea:
Jucăria și-a pierdut;
Și-acum, brotacul gândea:
Să obțin'-acel sărut.

-Vai, Prințesa mea frumoasă
(Îi vorbi Prințul brotac)
De vrei mingiuța scoasă:
Bagă-mă la tine-n sac...?

Și vorbind așa brotacul
I-a sărit iute în sac;
Și era urât săracul:
De ziceai că-i drac.

-Fugi de-aici, broască râioasă!
(A zis fata de-mpărat)
Ești ființă urâcioasă:
Și acum, acum... te bat!

-Fie-ți milă de-un brotac;
(A grăit iarăși brotacul)
Și mai lasă-mă în sac:
Să mă plimbi cu sacul...?

Apoi, dacă a văzut
Că nu e iubit;
A trecut la descusut
Și-așa i-a vorbit:

-Prințesă, eu pot intra
Mingiuța să îți scot;
Dar doresc și eu ceva
Prin apă să-nnot.

Doresc, la tine în sac
Să mă duci acasă;
Să iubesc acest brotac:
Ființă râioasă...?

Doresc, la măsuța ta
Și eu să mănânc;
Și-n pat a mă săruta:
Cu-n sărut adânc...?

Aceasta-i a mea dorință
Altceva nu-mi vreau;
Și pe-ndată am puțință:
Mingiuța, să îți dau...?

Și Prințesa, nu-l dorea:
Cum, să doarmă cu-n brotac?
Și totuși: se mai gândea...
Cum să scape, de-acest... drac.

-Mă-nvoiesc; ea a grăit:
Ca să-l păcălească;
Și când va fi la... iubit:
Să îl părăsească.

Bucuros, nevoie mare:
Brotacul coboară;
Și aduce sus la soare:
Mingia, ușoară.

Și Prințesa bucuroasă
O rupe la fugă;
Lăsând broscuța râioasă
Apă, să mai sugă.

-Stai Prințesă... nu fugi!
(A strigat brotacul)
Mi-ai promis a mă iubi:
Și mă duci cu sacul.

Dar Prințesa, a fugit
S-a dus la palat;
Pe brotac, ea, l-a mințit:
De el s-a scăpat.

Brotacul, a coborât
Să se odihnească;
Toată apa... a băut:
La drum să pornească.

Și a mers, a mers, săracul
Până la palat;
Și-arăta, mai rău ca... dracul:
Fără apă de scăldat.

Prințesa, când l-a văzut
Așezat sub masă...
A strigat cât a putut:
Să-i plece din casă!

Dar sărmanul, biet... brotac
Oaca-oac, făcând;
S-a ascuns iute în sac:
Cu lacrimi plângând.

.....
-Nu-i iubire, nu-i iubire
Ce mă fac și ce mă fac;
Am să țip – să dau de știre
Să fac: Oaca, oaca, oac!

Nimeni nu mă mai iubește
Sunt urât și sunt râios;
Nimeni nu mă mai dorește:
Și-l dorește pe Frumos.

Vai de noi, fată frumoasă:
Tu din sacul tău m-ai scos?
Și m-ai aruncat din casă:
Că-s urât, râios?

Hai, deschide-mi ușa fată:
Fată scumpă de-mpărat;
Eu sunt broscuță curată
Și doresc un sărutat.

Ai uitat cuvântul dat
Eu ți-am fost de ajutor;
Și acum m-ai aruncat:
Însetat, să mor?

Fată dragă, fie-ți milă
Vreau cu tine a mânca;
Și te rog să nu ai silă:
Cu tine când voi cina.

Hai, deschide-mi; mă primește
Sunt și eu un biet brotac;
Prințul, vrea... și te iubește:
De dragoste zac!

Eu sunt Prințul tău frumos
Ce-am venit să te iubesc;
Acum sunt broscoi râios
Și mi te doresc!

Nu sunt suflețel spurcat
O iubire mi-ai promis;
De ce tu m-ai aruncat
Totul, să-mi rămână vis?

Iată, eu, că mă strecor:
Vreau și eu puțină apă;
Pentru tine vreau să mor
Și mâine-s la groapă.

Pune-mă pe masa ta:
Dă-mi și mie de mâncare;
Și mă lasă azi a sta:
La căldură și soare.

Mulțumesc prințesa mea:
Mi-ai dat apă și mâncare;
Dar acum eu aș mai vrea:
Să dorm cu o floare.

Știu Prințesă că nu vrei
Sunt urât, și sunt râios;
Doar Frumosul tu îl vrei:
Frumosu,-i Frumos.

Tu, Prințesă, dac-ai ști
Căci sunt Prințul tău dorit...
Pe-ndată, tu, m-ai iubi
Cu sărutul mult râvnit.

Dă-mi Prințesă un sărut
Un sărut: să te iubesc;
Și-n pat, cu Prințul urât:
Eu că mi-l doresc.

Hai Prințesă, nu fi rea:
Un pupic – poți să îmi dai!
Și pe-ndată vei vedea.
Cu ce Prinț Frumos, tu, stai.

Și Prințesa s-a-ndurat
A-nchis ochii: să nu-l vadă;
Și-un pupic, sărut, i-a dat
Cu Prințul în pat: să șadă.

Și pe-ndată din brotac
S-a făcut un Făt Frumos;
Și acum: dragoste fac
Cu sărut, dulce, duios.

La palat, a doua zi
S-a făcut o nuntă mare;
Prințesa, mi-l va iubi
Câtă viață Prințul are.

Și Prințul de-atâta dor
Cu Prințesa lui: trăiește;
Este Prinț Nemuritor
Pentru cine îl iubește.

Dacă vezi mâine o broască
Dă-i pupic; și îngrijește-o;
Și când gura mare cascade:
Ia-o-n casă, și iubește-o.

Poate broasca mea găsită:
E Prințesa mea frumoasă;
E Prințesa mea dorită
Și-a venit la mine-n casă.

Eu o iau, o îngrijesc
Mâine zi o duc pe lac;
O sărut; și o iubesc:
O broscuță să mă fac.

Dragi copii, dacă vedeți
O broscuță că vă vine,
S-o primiți, și s-o credeți
Semănând cu mine.

Căci, eu vin, și fac: Oac-oac
Să văd dacă mă iubiți;
Și apoi, mă-ntorc pe lac
Să v-aduc: ce vă doriți.

Astăzi, iată, v-am adus
Prințul Fermecat, frumos;
Și-n versuri frumos v-am spus
Despre brotacul râios.

Dacă voi copii, doriți,
Vă aduc multe povești;
Și dacă-mi sunteți cumiți
Multe-mi poezii citești.

Broscuța mea, când mi-a venit
Am știut astăzi ce-ar vrea:
Un sărut i-am împlinit:
Poezii, culte, să-mi dea.

Acum, eu, cu ea, mă joc;
Fac pe loc o poezie
Să îmi stingă orice foc,
Dându-mi multă veselie.

Căci, broasca, nesărutată,
Poezie nu-ți va da;
Va pleca și niciodată
Cu tine nu va mai sta.

Să iubiți și pe mârțan:
Este mârțul meu frumos;
Și poate, acest... motan
O fi fost, și el, râios.

Poate-a fost și el o... broască
Și-a primit și el sărut;
Iar acum, doarme, în casă
Și-n mârțan s-a prefăcut.

Și broscoiul; și brotacul
Tot o broască este;
Și bogatul; și săracul:
Pe pământ trăiește.

Dacă noi nu ne iubim
Rămânem broscoi;
Nu avem ce ne dorim
Rămânem: gunoi!

Voi copii, să vă iubiți:
Nimeni nu greșește;
Și brotacul: îl găsiți
Vise'le-mplinește.

Acum stau la voi pe masă
Și vă rog să mă iubiți;
Și-am să stau cu voi în casă:
Povești multe să-mi citiți.

Dacă vă... Cer de mâncare
Voi Apă să-mi dați;
Și să mă scoateți la Soare:
La iubiri multe, de frați.

Eu acum vă mulțumesc
Căci mă duc pe lac;
În apă, mă bălăcesc
Și fac: Oaca, oaca, oac.

Și-am încălecat pe-o... broască
S-aveți astăzi ce citi;
Și mârțanu-mi... care-mi cască
Vrea și el: a vă iubi.

Vă rog, să-i dați un pupic
Să-mi toarcă duios;
Este și el: un pisic
Un pisic frumos.

Dac-aveți și voi pisici
Nu-i lăsați să miorlăiască;
Și vă rog, să îi iubiți:
Ca să vă iubească.

Mărtanul meu sărutat
(Care astăzi toarce)
Măine, în om s-a schimbat
Și-n Prinț se preface.

Cine-n lume nu-și dorește...
Prinț, Prințesă, ca să fie;
Și cine nu își iubește
Bani și multă... bogăție?

Data, zi, probabilă:
August 2008
* * *

Dragi copii, am mai găsit
Niscai versuri de sfârșit;
Prin care vă mulțumesc
Spunându-vă: vă iubesc!
16 Ianuarie 2012.

65)S-a dus bou – și s-a-ntors vacă!

Dragi copii am să vă spun...
Zicători am să adun;
Să auzi, să vezi, să taci
Și cu vremea să te-mpaci;
Să fugi de omu-nsemnat
Ca de cel încornorat;
Să fii blând și bun la toate
Cât mai ești și se mai poate;
Să fii bun la înotat
Cu cel care te-a-nvățat;
Te-a-nvățat frumos să-noți
Te-a-nvățat știind că poți;
Să nu te sperii de foc
Și să pierzi al tău noroc;
Să nu zici: frumoasă zi
Până seară nu va fi;
Și mai mult să nu te-ntinzi
Decât poți tu, să cuprinzi.

Dragi copii, continuăm
Zicători mai căutăm;
Binele, răul gonește
Și pe loc îl pedepsește;
Răul se răstoarnă-n mare
Și minte prea multă n-are;
Răul este rău
Se crede flăcău;
Răul când se-adună
Fulgeră și tună;
Cine nu l-a pedepsit
Cu răul s-a înfrățit;
Binele se face greu
Și răul este mereu;
Iute binele de-ar fi

Răul ar încetini;
Dar fără c-a să muncești
N-ai să poți să reușești;
Munca este sănătoasă
Și lenea e puturoasă;
Oaia s-a dus la-nțarcat
Și s-a-ntors măgar bălțat;
S-a dus să pască viței
Și s-a-ntors cu niște miei;
S-a dus pe câmp cu pușca goală
Și s-a-ntors cu-n glonț în poală;
S-a dus lupul să-l gonească
Cu-n braț de iarbă: să pască;
S-a dus fluierând din prag
Și s-a-ntors bătut ciomag;
S-a dus noaptea să nu-l vadă
Și s-a-ntors prostuț grămadă;
A mâncat pân' s-a umflat
A căzut și a crăpat;
Au suit porcu-n copac
Și-au fugit zicând că-i drac;
A semănat castraveți
Pe tavan și pe pereți;
Zace cu ochii-n podea
Să vadă măcar o stea;
S-a-ntovărășit râiosul
Cu chelul și păduchiosul;
Îi arde țigla pe casă
Se amuză și nu-i pasă;
Sărac nu-i cine muncește
Ci, omul, ce risipește;

Dragi copii, hai să vorbim
Nu cumva să adormim;
Și să ne trezim pisică

Sau purcică;
În burtă s-avem purcei
Zicători să nu mai vrei;
De te-ai coace și răscoace
Și dulce nu te-ai mai face;
Hai la muncă să muncesc
Bine-ar fi să n-o gălesc;
Că doar nu știe ciobanul
Ce valoare are banul;
Stomacul de-ți chiorăiește
La păpică se gândește;
Omenește te-ai tocmit
Și drăcește ai plătit;
Găina care scobește
Râmă în pământ găsește;
Rana ne-ngrijită mică
Se împute și se strică;
Rana dacă se deschide
Anevoie se închide;
Și chiar dacă-i vindecată
Va rămâne însemnată;
Ia bețive și te-mbată
Bea din sticla asta toată:
Ia și te înveselește
Și prin șanț te tăvălește;
Cel ce suferă de sete
Iar dorește să se-mbete;
Fă-te prost să-ți prindă bine
Să râdă lumea de tine:
Și dacă nu-ți mai revii
Poți așa să o tot ții;
Lupul cu limba te linge
Și cu coada te împinge:
Îți pune focul la coadă
Nimeni focul să nu-l vadă:

Să joci și să țopăiești
Neștiind cine mai ești,
Să zici că ești ursul Fram
Și să tragi căruța-n ham,
Să te încălzești la față
Și să te răcești cu gheață;
Unde dragostea-i puțină
Răul prinde rădăcină;
Băutura cui îi place
N-are haine să se-mbrace;
Și chiar dacă ar avea
De la țuică, foc, ar lua;
Vremea pe toate găsește
Și pe toate le topește;
Topește pe bețivan
Și îl lasă fără ban;
N-ai avut voință
N-ai acum puțință;
Te-ai născut vițel
Și-ai murit purcel;
Ai murit purcică
Cățea mititică;
Vulpea care-a adormit
Găină nu a găsit;
Vulpea dă peste ogari
Și-ajunge la cojocari;
De foame tot ce apucă
Repede în gură-mbucă;
Sarea-i bună la fiertură
Dar să fie cu măsură;
Dacă este prea sărată
Inima-ncepe să-ți bată;
În ziua când s-a trezit
Lumea lui s-a și sfârșit;
Țânțarul când te iubește

Se pune și te ciupește;
Bine este și frumos
Când omul e sănătos;
Te-a pupat dracul în bot
Și ți-a luat din pungă tot;
Viața tânără am luat-o
Și de bătrână am dat-o;
Furnica este voinică
Dacă-i fuge toți de frică;
Musculița moare, pierе
Și tot nu va face miere;
Toate sunt pân' la o vreme
Când de moarte se vor teme;
Teme care s-au sfârșit
Și atât eu le-am gândit;
Mâine când mă odihnesc
Probabil, le mai gândesc
Le mai las să crească
Și să mă dorească
Să meargă la grădiniță
Să se-așeze în peniță
Cerneală multă să bea
Și penița să nu stea
Să se-nmoaie-n călimară
Să se plimbe pe afară
Copilași, să întâlnească
Cu săruturi să-i iubească
Unde frica nu-i:
Frica șade-n cui
Și te lasă ca să scrii
Cu cerneală: poezii.
Mulțumesc, copii.
15 Septembrie 2010

66) Mâța bătrână și șoriceii jucăuși

(poezie pentru copii)

*

Dragi copii, vă povestesc
Pisicile ce pățesc
Când devin neputincioase
Trândăvind zilnic prin case.

Povestea-i adevărată
Și copiilor arată
O pisică bătrânioară
Ce dormea zilnic afară.

Șoriceii, la-nceput
De pisică s-au temut:
Nu cumva... pe toți să-i prindă
Și o cursă să le-ntindă.

Și fricoși precum erau
Văzând că nu zice "miau"
Au tras-o întâi de coadă:
Dacă se mișcă s-o vadă.

Și pisica a simțit
Și iarăși a adormit
Zicând că e mângâiată
Și de șoareci adorată.

Șoriceii, au văzut
Repede au priceput
Și-au chemat mai mulți să vină
Să se dea pe trambulină.

Și așa au și făcut
Se jucau foarte plăcut:

Pe pisică se suiău
Și la vale se dădeau.

Greu este să fii bătrână
Să nu fii tare în vână
Să nu poți fugi deloc
Fiind bătaie de joc.

Și pisica a răbdat
Nici măcar n-a mieunat
Dimpotrivă, îi lîngea
Cu lăbuța-i împingea.

Și ce mare veselie
Șoriceii toți să știe
Din tot satul să sosească
Aici să se veselească.

Unii, pe ea se suiău
De mustăți că o trăgeau
Așa mare veselie
Nu s-a existat să fie.

Și bătrâna pisicuță
A fost blândă și drăguță
Și fiind prea bolnăvioară
I-a venit ziua să moară.

Șoriceii, au simțit
Că pisica a murit
S-au dat jos de pe pisică
Neștiind ce să îi zică.

Și gândind ei ce să facă
Și nemaivând o joacă

S-au gândit: groapă să-i sape
Și acolo să o-ngroape.

Și așa au și făcut
Au săpat și au tăcut
Pisica au sărutat
Și adio, ei, și-au luat.

Cum să facă ei acum
Al pisicii ultim drum
Căci pisica era grea
Și din loc nu se urnea?

Hai s-o tragem de codiță
De mustăți sau de guriță
S-o târâm până la groapă
Pe pământul ud de apă?

Și pisica decedată
A mai mieunat... odată
Șoarecii, s-au speriat
Și-au fugit imediat.

Și de-atunci, n-au mai venit
Și povestea, s-a sfârșit
Șoricei și voi să fiți
Și pisica s-o iubiți.

Pisicuța, e frumoasă
Tânără și drăgăstoasă
Toată ziua toarce lână
Și în casă îi stăpână.

Când vede un șoricel
Se repede după el:

Șoricel închipuit
De pisicuță gândit.

Dragi copii, să vă jucați
Pisicuțelor să dați
Plăcerea de a trăi
Se juca și a iubi.

Pisicuțele-s copii
Sunt micuțe jucării
Nu cumva să le loviți
Răi la inimă să fiți.

Și eu am o pisicuță
Este mare și drăguță
Îi vorbesc și îmi vorbește
Și din ochișori clipește.

Este-atât de drăgăstoasă
Când face tumbe prin casă
Că-ți vine să te prefaci
Soricele, mic, să te faci.

Să iubim animăluțe
Căței, șoricei și mâțe
Viața să nu le-o-ntristăm
Dragoste să le-arătăm.

Mulțumesc.

Adăugat de Paul Preda Păvălache
(18 februarie 2012)

Mihai Cucereavii [utilizator înregistrat]
a spus pe **19 februarie 2012:**

Am citit poezia,
Copiilor o să le placă.
În strofa a unsprezecea
“Așa mare veselie
Nu s-a existat să fie”.
Corect: Nu a existat să fie.
Mai sunt și alte greșeli.
Părerea mea că strofele
cu decesul pisicii trebuie omise.
Decide autorul.
Succes în continuare,
fără supărare!

* * *

Betty Marcovici. [din public]
a spus pe **19 februarie 2012:**
Poezia are mult har pedagogic,
umor si place in mod deo-
sebit iubitorilor de ani-
măluțe. Felicitări.

* * *

Paul Preda Păvălache [autorul]
a spus pe **19 februarie 2012:**
Dragii mei, vă mulțumesc
Probabil mă mai gândesc
Mai am scrise poezii
Cu rimă pentru copii
Și probabil le mai scriu
Până nu este târziu
De copii sunt căutat
Și la Domnul sunt plecat.

Vinovați că nu le-am scris
Multe poezii de vis
Suntem noi, cei ce trăim
Autorul îl citim

Ne place versul ce-l scrie
Îl citim cu bucurie
Și atât, nu-l ajutăm
Și repede îl uităm.

Motivul, e complicat
Mai trebuie cercetat
Egoismul este-n floare
Poezia noastră moare
Aproape nimeni nu scrie
O carte de poezie:

Dacă stau și mă gândesc
Alte poezii citesc
Mai nimeni nu se avântă
Și mai nimeni nu cuvântă
Decât două, strofe, trei
Decât două, strofe, trei
Copiilor mititei
Iar adulților, prostii
Numite și poezii
Fără pic de înțeles
Și culmea, că au succes
Tipărite, lăudate
Pe la târguri premiate
După care, sunt uitate
Putrezesc prin librării
Și sărăcuții copii
Caută, se hotăresc
Cumpără, și le citesc
(Mai mult pozele privesc)
Le aruncă la gunoi
(Multe le găsim și noi)
Ca la nimeni pe la noi
Într-o țară... România

Miorița, poezia...
Pe care alții n-o au
O caută și o vreau.

Și totuși, eu nu mă las
Cât mai am pe lume glas
Și așa sărac cum sunt
Mă târăsc pe-acest pământ
Și scriu multe poezii
(Mai am un volum... 3 pregătit)
Pentru dragii mei copii.

Și pretențios nu sunt
Mă distrez, lucrez și cânt
Să scrii versuri nu e greu
(Te ajută Dumnezeu)
Mai greu este să nu scrii
Să dispari, să nu mai fii
Și atunci să te dorească
Ca poet, să te iubească.

Și precis se va-ntâmpla
De mine se va afla
Dar ce faceți, voi, cei vii
Cu-ale mele poezii
Greșite gramatical
În ultimul... zic eu, hal?

Ps.

Probabil să mă gândesc
Pentru cei ce mă citesc
Pentru scumpii mei copii
Dornici de mici... poezii:
Din anii ce au trecut
Poezii... ce am făcut

(Primul volum)
Să le caut, aprobați
Le citiți, le criticați
(Dacă vreți le și votați)
Dacă nu, fiți sănătoși
În viață victorioși
Eu nu am vinovăție
Pentru-o simplă poezie
Pe care nu o doriți
De la mine, s-o citiți.
19.02.2012

Mihai Cucereavii [utilizator înregistrat]

a spus pe **19 februarie 2012:**

Mi-a plăcut argumentarea,
În ea ai pus toată sarea.
Scrie, frate, poezii,
Cum zici tu, pentru cei vii,
Mai ales, pentru copii.
Să le publici de curând,
Până la ultimul rând.
Copiii te vor citi,
Criticii vor cărcoti,
Dar nu te uita la ei
Că la suflet sunt mișei.

Ai grijă de sănătate
Și să ne mai scrii, măi frate,
Că noi o să te citim,
Deoarece: te iubim!

Vedetot Ion [utilizator înregistrat]

a spus pe **19 februarie 2012:**

Felicitări pentru amândoi,
sunteți geniali!

Paulică Frânaru' [din public]
a spus pe **19 februarie 2012:**
Curat geniali!!!

Paul Preda Păvălache [autorul]
a spus pe **19 februarie 2012:**

Dragul meu Mihai, ce ar fi să așez și volumul
trei a fi citit virtual precum volumul 2 cu poezii
pentru copii, și chiar mai mult... că tot nu am trimis
cartea mea de poezie volumul 3 la lumina tiparului, să
adaog această pagină la sfârșit, la epilog, astfel încât... și
domnia voastră credincioasă și sufletistă, să fie citită pe
viitor de copii? Aștept un răspuns în acest sens, și da,
întradevăr, suntem și noi copii, ne plac poeziile ce-
lor mici, mă felicitați, mă încurajați, și posibil
să mai scriu, cât mai sunt pe lume viu, mul-
te alte poezii, frumoase, pentru copii. Iar
dreptul de autor, îl donez pentru popor,
cine vrea și își dorește, și spune că mă
iubește, poate-n voie tipări, și volu-
mul răspândi, să-l găsim prin li-
brării, gratuit (dacă se poate),
pentru copii: copii care-au
învățat, și școala, i-au
premiat. Cu respect,
Paul Preda Pă-
vălache.

**

*

Mihai Cucereavii [utilizator înregistrat]
a spus pe **19 februarie 2012:**

De acord, Paul, cu tine,
Fă cum spui, să fie bine,
Pentru-acești frumoși copii
Versuri bune lor le scrii.

Și-ți mai fac încă o urare:
La mai mult și la mai mare!

Paul Preda Păvălache [autorul]

a spus pe **20 februarie 2012**:

Mihăiță, bine zici
Le scriu copiilor mici
Când vor crește oameni mari
Să se facă nu măgari
Vorbind pe stradă prostii
Ci, vorbind în poezii.
O vorbire de Crăiasă
Având poezii pe masă
Plăcerea de a citi
A crește și a iubi
Deveni inteligenți
Cu familia atenți
Ordonăți în tot ce fac
Și-aducând în lume pace
Căci, războaiele se fac
Când se ceartă, nu se-mpac
Nu cunosc diplomație
Nu citesc nici poezie
Nu cunosc ce e frumos
Și oamenilor de folos
Și distrug valorile
Rămânem ca... ciorile
(Ne cântă viorile)
Când putem să glăsuim
Între noi să ne iubim
Să avem în noi simțire
Copiilor dăruire
Și suiți pe metereze
Distrugerea să-nceteze
Planeta să își revină

Într-o mare de Lumină
Trăind mii și mii de ani
Fără dragoste de bani
Care, după cum vedem
Cheltuiți, nu-i mai avem
Pe când, omul, valoros
(Fie el născut de jos)
Va rămâne, dăinui
Cartea lui se va citi
Rămasă învățatură
Rostită din gură-n gură
Viitorilor copii
Iubitori, de poezii.

...
Mihăiță, noi uităm
Suntem oameni, ne distrăm
Uităm de copilărie
De cântec și poezie
Cu toate, că, viersuim
Cuvintele potrivim
În cântece, melodii:
Vorbirea în poezii
Despre care eu v-am spus
Prin cuvântul de mai sus.

...
Copilul pe drum oprit
Întrebat, pupat, iubit
Ne spune o poezie
Pe care de mic o știe
Adică, o memorează
Dragostea în el vibrează
Un lucru de bine
Dorit și de mine
Copilul să crească
Lumea să iubească
Găsească soție

(Fidelă să-i fie)
Găsească băiat
(Devină bărbat)
Familie să-și croiască
Și așa să se iubească
Până moartea îi desparte
(Cum scrie la Sfânta Carte)
Fără despărțiri, durere
Și lupta pentru avere
Care astăzi o vedem
Și putere nu avem
Deși, am avea puțință
Dacă am avea credință
Și frică de Dumnezeu
Cum... am eu.
Mulțumesc la nesfârșit
Mihăiță, om iubit.

Mihai Cucereavii [utilizator înregistrat]

a spus pe **20 februarie 2012**:

Citind versul tău frumos,
Mă atinse pân-la os!
Din cuvântul de mai sus,
În care inim-ai pus,
Am luat învățăminte
Și am prins un pic la minte.
Acest vers compus de tine
Va schimba omul spre bine:
Sa-l citeasc-o lume-ntreagă
Ca să nu mai fie bleagă.
Pentru slova ce o scrii,
La vârstnici și la copii,
Din suflet îți mulțumim
Și, de-asemeni, te iubim.

Dragi copii, nu vă scriam
Sfârșitul, așa-l lăsat
Numai că, s-a întâmplat
Un poet am comentat
(Probabil s-a supărat)
Pe... citatepedia sait
Unde deseori mă vait
Și vecinii ce m-aud
Cu furtunul ei mă ud:
Du-te ai și te mai... limbă
Că te scuturăm de... plimbă
Că nu vrem să te citim
Să-ți spunem că te iubim.

...
Și m-am dus, m-am dus, m-am dus
Când în jos și când în sus
Până, către... spre apus.

Drag iepuraș

Te rog, spune-mi, iepuraș,
Din grădină ce poznaș
Morcovi ronțăie, trifoi
Și salată, de la noi?

Iepurașule frumos,
Ești așa de curajos,
Că o umbră dacă vezi,
O zbughești către livezi.

Urechile îți ciulești
Și din nou pe fugă ești.
Primul, tu, pe neapărat,
Te oprești pe înserat.

Dar te rog să stai un pic
Că eu nu îți fac nimic,
Ci doresc, măi Urechiță,

Să te mângâi pe blăniță,
Să te iau în curtea mea,
Să te îngrijesc de-i vrea,
De e iarnă, primăvară,
Ger sau arșiță afară.

poezie pentru copii
de **Gabriela Gențiana Groza**
din Papucul păpușii (2001)
Adăugat de Gabriela Gențiana Groza

pianistul [din public]
a spus pe **18 februarie 2012:**
varza poezia!

Paul Preda Păvălache [din public]
a spus pe **18 februarie 2012:**

Nu, poezia nu este varză, "este"... morcovi.
Dle... muzician pianist, de ce nu faceți domnia
voastră o compoziție mai bună? Mulți poeți sunt
timizi, se morcovesc repede, dar până la varză mai
este. Simpatica mea poetă a dorit cam așa să sune

poeziioara pentru cei mici:
*Spune, -mi te rog iepuraș
Prin grădiniță poznas,
Ronțâind morcovi, trifoi
Și salată de la noi:
Ești așa de curajos
Și cu blănița frumos,
Sau te sperii pe-nserat
Când dulăii au lătrat?*

...
Acum, ori răspunde iepurașul,
ori faci o operație explicativă,
arătând cât de fricos este, etc.
*Vai, te rog, să stai un pic
Mai vreau ceva să îți zic;*

*Să te mângâi pe blăniță
Să-ți sărut a ta guriță.*

*Te rog, te rog, nu fugi
Fricos epuraș nu fi;
Vreau să stai, să te-ngrijesc
Zi de zi să te iubesc;
Fie iarnă, primăvară
Să nu ai viață amară;
Să fii iepuraș frumos
Și să uiți, că ești fricos.*

Ps.

Fiecare dintre noi,
cei care ne credem poeți
și nu prea suntem; dacă ne-am
apleca și am deveni o zi pe săptămână,
pe lună, pe pământ, precum mintea copilului
iubitor de poezie scurtă, să o poată memora, lumea
aceasta s-ar schimba, am deveni mai iubitori, și copilașii
viitori, vor fi cu mult mai fericiți, și vor avea... poeți iubiți:
poetul preferat, ce-n viața a lăsat, iubirea sa pentru copii,
în zeci și zeci, de poezii. Supărat, vă mulțumesc totuși.

Urmarea, copii, o știți, poezia o citiți, supărarea
mi-a trecut, mai multe, eu, aș fi vrut, și totuși,
mă mulțumesc, vă sărut și vă iubesc, poe-
zie vă mai scriu, căci, plăcerile vă știu,
sunt plăceri copilărești, poezie să
citești, să te simți ca în povești,
și să crești, să te faci mare, scriitor
sau scriitoare, la rândul tău, să te gân-
dești, pe copil să îl iubești, și câtă viață
trăiești, poezii, să-i dăruiești. La revedere.

21.02.2012

67) Epilog

Am adăugat și un epilog
Este mic, este olog
Să vedeți ce s-a-ntâmpat
Și cine m-a comentat
La o poezie care...
Poate n-am avut răbdare
M-am grăbit, fără să știu
Provocat, că le mai scriu.

Și le-am scris, i-am potolit
De atunci n-au mai venit
Și chiar dacă vor veni
Sunt aici, îi vom iubi
Le vom da ce își doresc
Le vom spune... vă iubesc!
Supărare nu avem
Facem și noi ce putem
Într-o lume egoistă
Răutăcioasă și tristă
Pe care o-nveselim
Ne distrăm, citim:

Deci, alte comentarii la
poezia: "Mâța bătrână și șioriceii jucăuși".

Vedetot Ion [utilizator înregistrat]

a spus pe **21 februarie 2012:**

*Uite un autor, jos pălăria,
uite niște comentarii așîșderea.*

Michele [din public]

a spus pe **21 februarie 2012:**

*"Acest vers compus de tine / Va schimba
omul spre bine: / Să-l citeasc-o lume-ntreagă /
Ca să nu mai fie bleagă." Așadar, cine nu
îi citește "poeziile" lui Păvălache, ră-
mîne un... lache! Te doare ca-
pul cînd citești astfel
de grozăvii...*

Mihai Cucereavii [utilizator înregistrat]
a spus pe **21 februarie 2012**:

Pavele, Pavele,
Copiii te vor citi,
Criticii vor cărcoti,
Dar nu te uita la ei
Că la suflet sunt mișei -
Unul dintre ei - Michele,
Care-i pus numai pe rele,
Negăsind în vers pricina,
Zici-că-l doare căpățâna!
Vai de capul lui!

Michele [din public]

a spus pe **21 februarie 2012**:

Domnule Mihai, aveam o părere mai bună despre Dvs.
În comentariul anterior nu m-am referit la grozăviile lui
păvălache. Mai citiți-vă o dată versurile. D.p.m.d.v. Tre-
buie să fii idiot să afirmi că dacă lumea nu îl citește
pe păvălache, rămîne bleagă. Adică, lumea e
bleagă, însă, după ce îl va citi pe păvăla-
che, nu va mai fi! Dvs. jicniți o lu-
me întreagă și nici măcar
nu vă dați seama...

* * *

Mihai Cucereavii [utilizator înregistrat]
a spus pe **21 februarie 2012**:

Domnule Michele,
văd că n-ați înțeles umorul
sau "omorul" pe care l-am comis.
Mi-am dat seama
și îmi cer iertare de la Dvs.
și de la toată lumea pe care am jignit-o
pe site și nu numai,
deoarece în mine e pricina,
iar comentariul Dvs. n-are nicio vină.
Mii de scuze!

* * *

Paul Preda Păvălache [autorul]
a spus pe **22 februarie 2012**:

Ai dreptate Mihăiță
Am cerneală în peniță
Și de ninge și de plouă
Gândesc poezie nouă.

Cu omul n-o scoți la cale
Și îți face vânt la vale
Te duci, te rostogolești
(Să trăiești - care-mi vorbești)
Și prin garduri te proptești.

Și să știți că mie-mi place
Plăcere multă îmi face
Și mai vreau... încă odat'
Să fiu și mai criticat!

Mihăiță, pușor
Poate mi se face dor
Uit, și poate nu mai scriu
Poezie să mai știu.

Și îi las pe alții care
Mai talent ca mine... "are"
Gramatica o cunoaște
Și ortografie paște.

Așadar, îmi pare rău
Sunt un mare nătărău
Mă târăsc pe-acest pământ
Nici poet măcar nu sunt
Sunt un simplu șoferăș
Gunoier pe la oraș
Și mă duc, mă duc hai-hui
Păvălache, numai... nu-i
Căută-l, dacă mai poți:
Printre, prietenii toți?

Și cu acestea fiind spuse
Multe fuse și se duse
Altele când vor veni
Probabil le veți citi
Într-un alt volum de carte
Și vom merge mai departe
Până când ne vom opri
Deceda, muri.

(Mulțumesc frumos copii)

23 Februarie 2012

Cuprins

1)Cuvântul de început.....	3
2)Mâța blândă zgârie rău.....	11
3)Șase mici poezioare.....	15
4)Trei prieteni.....	17
5)Alunița mămicuței.....	18
6)Zdreanță hoinar.....	19
7)Greierașul fermecat.....	20
8)Chițâilă cățel.....	21
9)Buburuza colorată.....	22
10)Frumoasa Adormită.....	23
11)Poezioare de 8 Martie.....	47
12)Te iubesc, a mea mămică.....	48
13)Mama mea e-ncântătoare.....	48
14)Mămica mierea prelucrează.....	49
15)Mămica mea este în mine.....	49
16)Am sărutat pe a mea mamă.....	50
17)Mămica mea e Primăvară.....	50
18)De ziua mamei mele.....	51
19)Mămica mea când mă sărută.....	51
20)8 Martie.....	52
21)Mama mea este eternă.....	52
22)Femeia este dar divin.....	53
23)Mulți copii azi au sosit.....	53
24)Darul mamei mele.....	54
25)Darul de copil.....	54
26)Sărbătoarea a sosit.....	55
27)Femeie, azi, e ziua ta!.....	55
28)La mulți ani femeie!.....	56
29)Mămicile-s... mămoase.....	56
30)Mărțișorul mamei mele.....	57
31)Bătrâna mea mamă.....	57
32)Mama mea-i nemuritoare.....	58

33)Strop de iubire, mamei mele.....	58
34)Să îți amintești de mine.....	59
35)Ghiocelul mamei mele.....	59
36)Numele mamei mele.....	60
37)A sosit a mamei zi.....	60
38)Este zi de sărbătoare.....	61
39)Ziua s-a sfârșit.....	62
40)Lebedele.....	63
41)Prologul părții a doua.....	94
42)Partea a doua.....	99
43)Iarnă, iarnă.....	119
44)Legende Istorice.....	120
45)Țepeș Vodă zis Dracula.....	123
46)Lucrarea de față.....	125
47)Ursul îndrăgostit de vulpe.....	127
48)Greierile și furnica.....	130
49)Ziua animalelor.....	135
50)De ziua profesorilor.....	137
51)Viață grea cu copiatul.....	139
52)Să vorbim despre "păpică"	144
53)Privește-n viață răsăritul.....	146
54)Vaca, Boul și Măgarul.....	148
55)Cucul și... Cucuveaua.....	149
56)Lizuca și grădina fermecată.....	150
57)Bondarul și libelula.....	152
58)Judecata dreaptă – așteaptă!.....	154
59)Șah mat cu calul.....	155
60)Floare-albastră (de Eminescu).....	157
61)Niciodată să nu spui: niciodată.....	158
62)Prințul Miorlau.....	160
63)Ce gândesc copiii despre Eminescu.....	166
64)Prințul Fermecat.....	168
65)S-a dus bou – și s-a-ntors vacă!.....	187

66)Mâța bătrână și șoriceii jucăuși.....	192
67)Epilog.....	207